

۱۵۳

۵۱

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تهران

اسم کتاب - صفات المؤمن (فہمید شکر)

۹
۱۵
مکرر

لاهل الايمان والهداية

مؤلف
آقای شیخ - عنایت الشریعه مای سید

نویسنده

محَلِّ جَابِ در چاپخانه سعادت شراز

١٣ شهر ذي القعدة الحرام ١٢٥٧

مطابق ۱۴ درجہ ۲۱۷ افریقہ

تاریخ

15/21
✓
مذا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
خَيْرِ خَلْقِهِ وَمَنْ فِيهِ لَطْفٌ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ
وَعَائِمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ
الْعِزُّومِينَ الْمُتَّصُوِّصِينَ الْمُخْصُوصِينَ وَاعْتَصِرَ اللَّهُ
عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْإِنِّ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ
أَمَّا بَعْدُ فَيَنْبَغِي أَنْ يُدْرِكَ سُبْحَةُ شَرِيفَةِ فَرْزَنْدِ فَخْرٍ
وَقَبِيلِ آقَا شَيْخِ قَوَامِ الدِّينِ أَسَدِ جَزَائِرِ شَرْفِهِ
خَادِمِ خِدَامِ شَيْعَةِ عَنَائِتِ اللَّهِ عَنَائِتِ الشَّرِيعَةِ
أَمَامِ شِيرَازِي (آقَا شَيْخِ) عَفَى اللَّهُ عَنْهُمَا

وَرَأَيْتُ رُؤُوسَهُ بِرَحْسٍ عَدُوَّهُ كَرِهَ بُودَمِ لِسْتَحْدَارِضَتَا
وَعَلَامَاتِ مُؤْمِنٍ ذَكَرَ جَامِعِ اخْلَاقِ حَسَنَةٍ وَعَمَلِ كُنْدِ بَابِ
مَسْهُرِ زَدِ نَبَا وَ اخْتِاسَاتِ تَعْدِيمِ بَلْكَ اَزْدِ وَ شَنَا صَمِيمِ
نَمُودِهِ الْإِثْنَانِ سَيِّدَانِ عَمُودِ نَدَكِ لَازِمِ اسْتِثْنَانِ لِسْتَحْدَارِضَتَا
بَطْنِ سِدِّ قَائِدِهِ اَنْ عَامِرٍ وَ مُوَجِبِ يَهْمِ مَسْكَ خَوَاصِ وَ
عَوَامِ بَاشَدِ بِنَا بَرِ اِنْ مَبْطُوقِهِ وَ سَارِعُو اِلَى مَغْفِرَةِ
مِنْ رَيْبِكَ وَ تَوَجُّهِ بِحَبْرِ الْخَبَرِ مَا كَانَ عَاجِلُهُ عَطْفِ بَابِ شَا
كَرْدِ زَلْخَبَرِ اَفَاتِ اسْتِ سَعِيَّتِ اِنْ كَارِ خَبَرِ نَمُودِهِ
وَعَلَاوَهُ مَقْنُصِ دَالِشِيرِ بَرَايِ اسْتِفَادَةِ كَرْدِ عَمُومِ خَلَاصَةِ
تَرْجُمَانِ كَلِمَاتِ نَوَاشِدِ شَوْرٍ وَ بَدِهي اسْتِ كِهْ بَالِيسْتِ زَانِ
كَلَامِ حَجَرِ نِظَامِ كِهْ مَصْدَقِ كَلَامِ الْمُلُوكِ الْمُلُوكِ الْكَلَامِ وَ حِجَافِ

نشد و متا ارجند است قدر دانی کرد و در نه خاشاک از خوانند

اگر خضر خواستند است نظر بحدیث شریفی که عن امتی

الغرضای که برین عباد فایده تقوی زاد را سرفرازند و

الرضا عن کل عیب کلبه زاد و نظر بیکر نکد این غایب از عباد

باب صفات المؤمن و علاماته

بسم الله الرحمن الرحيم

و الکافی محمد بن عوف محمد بن اسمعیل عن عبد الله بن ابراهیم

عن الحسن بن یحیی عن قثم بن ابی قتاده الخزازی عن عبد الله

بن یونس عن ابی عبد الله ع قال قام رجل یقال له

هلم و کان غایباً ناسکاً فجهداً الی امیر المؤمنین علیه

السلام و هو یجلب فقال یا امیر المؤمنین صف لنا

صفة المؤمن کانت انتظر الله فقال یا تمام المؤمن

هو الیکثر انظیر بشرفه فی وجهه و حزنه فی قلبه

او سمع شیء صدراً و اذل شیء نفساً ابر عن کل

فان خاض علی کل حین لا حقود ولا حسود ولا

وثاب ولا ستباب ولا غیاب ولا مضیبات بکره

الرفقه و شینا التمه طویل الغیم بعد الهم

کثیر الصمت و قور ذکر و صور شکور و مقوم

بفکره مسرور بقره سهل الخلیفه لبین الاریکه

رضین الوفاء قلیل الادنی لا متافک ولا منتهک

ان حیک لم یخرف و ان غضب لم یتفخضک

مستم و استیهمام تعلم و مزاجه نفهم کثیر

و کثیر الصمت و قور ذکر و صور شکور و مقوم

لَا يَطْلُعُ عَلَى ضَمِيرِهِ وَلَا يَدْعُ خَجَفَ قَبِيلِهِ
طالع میزند بر ضمیرش و گناه را در او می بیند و او را در پیش مجلس میگرداند
 آمِنٌ رَضِيٌّ نَفِيٌّ رَحِيٌّ يَقْبَلُ الْحَادِثَ
آمین است نگاه دارنده است محض و سرکار را بگریزاند و بگریزد و در پیشش قبول خبری کند
 وَيَحْمِلُ الذِّكْرَ وَيُحْسِنُ إِلَى النَّاسِ طَلْقٌ وَيَتَّقُهُمْ عَلَى
بگریزی و گری کند و گناهان را بر مردم دارد و دشمنان را میزد و دوستی را
 الْعَيْبِ نَفْسُهُ يُحِبُّ فِي اللَّهِ بِفَضْلِهِ وَعِلْمِهِ وَيَقْطَعُ
عیب را در نفسش و دوست میدارد در راه خدا و بفضله و علمش و میزد
 فِي اللَّهِ بِحُزْمٍ وَعِزٍّ وَلَا يَخْشَوْهُ فَرَحٌ وَلَا
در راه خدا بجزم و عزت و از او نمی ترسد و بفرح و از
 يَخْشَى بِهِ مَرَحٌ مُدْرِكٌ لِلْعَالِمِ مُعَلِّمٌ لِلْجَاهِلِ لَا
بترسند و بترسند و از او می ترسد و از او می ترسد و از او می ترسد
 يَتَوَقَّعُ بِهِ بَاقِيَةٌ وَلَا يَخَافُ لَهُ غَائِلَةٌ كُلُّ سَعْيٍ
بترسد و بترسد و از او می ترسد و از او می ترسد و از او می ترسد
 أَخْلَصَ عِنْدَهُ مِنْ سَعْيِهِ وَكُلُّ نَفْسٍ اصْلَحَ عِنْدَهُ
خالص تر است نزد او از سعی خود و هر نفسی بهتر است نزد او
 مِنْ نَفْسِهِ عَالِمٌ بِعَيْبِهِ شَاغِلٌ بِعَمَلِهِ لَا
از نفس خود و عالم است بعیب خود و مشغول است بعمل خود
 يَتَّقِي بَغْيَ رَيْبِهِ وَيَتَّبِعُ وَجِدَ حَزْمٍ يُحِبُّ فِي اللَّهِ
از بگمراهی و بگمراهی و از بگمراهی و بگمراهی و از بگمراهی و بگمراهی
 وَيُجَاهِدُ فِي اللَّهِ لِيَتَّبِعَ رِضَاهُ وَلَا يَنْتَفِعُ لِنَفْسِهِ
و جهاد میکند در راه خدا تا بگمراهی و بگمراهی و از بگمراهی و بگمراهی

و در حق

و توقع

بِنَفْسِهِ وَلَا يُوَالِي فِي سَخَطِ رَبِّهِ مُجَالِسٌ لِأَهْلِ
ببغض خود و دوستی نمی کند و در عتاب خدا و در عتاب خدا
 الْفَقْرِ مُضَارِقٌ لِأَهْلِ الْعِدْقِ مُوَارِثٌ لِأَهْلِ
فقر است و در فقر است و در فقر است و در فقر است
 الْحَقِّ عَوْنٌ لِلْغَرِيبِ ابٌّ لِلْيَتِيمِ بَعْلٌ لِلْأَرَامِلِ
حق است و یار و یار است و پدر است و پدر است و پدر است
 حَفِيٌّ بِأَهْلِ الْمَسْكَنَةِ مُرْجُو لِكُلِّ كَرِيمَةٍ مَأْمُولٌ
دوست است با اهل خانه و مورد اعتماد است برای هر کرامتی و مورد اعتماد است
 لِكُلِّ شِدَّةٍ هَشَّاشٌ لِبِشَاشٍ لَا يُعْبَاسُ وَلَا
برای هر شدت و در هر شدت و در هر شدت و در هر شدت
 يُحْتَمَى صَلْبٌ كَقَامٍ قِسَامٌ دَقِيقٌ النَّظَرُ
مورد اعتماد است و مانند قوام است و دقیق است در نظر
 عَظِيمُ الْحَدَرِ لَا يَبْخُلُ وَأَنْ يُجِلَّ عَلَيْهِ صَبْرٌ
بسیار تر است از حد و بخل نمی کند و اگر بخل کرده شود صبر میکند
 عَقْلٌ فَاسَّخِيٌّ وَقَنَعٌ فَاسْتَعْنَى حَاوِيٌّ يَعْلُو شَهْدَةً
عقل است و فاسخ است و قانع است و استعانت می بخشد و حاکم است و بر سر شاهد است
 وَودَّهَ يَعْلُو حَسَدَهُ وَعَفْوُهُ يَعْلُو حَسَدَهُ لَا يَنْطَلِقُ
و دوستی را بر سر حسد خود و عفو او بر سر حسد خود و عفو او بر سر حسد خود
 بِغَيْرِ صَوَابٍ وَلَا يَلْبِسُ إِلَّا الْأَقْفِيَادَ مَشِيَّةً
بدون صواب و لباس نمی پوشد مگر لباس حق را و راه حق را
 التَّوَّاضِعُ خَاضِعٌ لِرَبِّهِ بِطَاعَتِهِ رَاضٍ عَنْهُ
تواضع است و خاضع است به پروردگار خود با طاعت او و راضی است از او

و در حق

و در حق

و در حق

فِي كُلِّ حَالٍ إِنَّهُ نَبِيَّتُهُ خَالِصَةٌ أَعْمَالُهُ

در تمام حالات خود نبیش خالصست اعمالش

لَيْسَ فِيهَا عَشْرٌ وَلَا خَدِيعَةٌ نَظَرُهُ غَيْرُهُ

بدون عش و کبر ندارد نگاهش بیادرمیست

وَسُكُونُهُ فِكْرُهُ وَكَلَامُهُ حِكْمُهُ مُنَاصِحًا

و نظر است موقع سکوت و کلامش حکمت آموز است

مُبَازِلًا مَتَوَاحِبًا نَاصِحٌ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ

بخشش کننده و باوری کننده ۳ ناصح در پنهانی و آشکارا

لَا يَجْرُأُ عَلَيْهِ وَلَا يَغْتَابُهُ وَلَا يَمْكُرُ بِهِ وَلَا

دور می بیند او را در غیبت نمیکند و کمر نمیکند او را

يَأْسِفُ عَلَى مَا فَاتَهُ وَلَا يَحْزَنُ عَلَى مَا أَصَابَهُ

در غم نمی خورد بر چیزی دنیا که از او قوت شده اند و نماند در مصیبت های دنیا میشود

وَلَا يَرْجُوا مَا لَا يَجُوزُ لَهُ الرَّجَاءُ وَلَا يَنْقُلُ فِي

و امید ندارد چیزی را که جایز نیست از برای او امید از خدا در نمی رود

الشَّدَّةِ وَلَا يَنْطَرُ فِي الرَّخَاءِ مَنَاجِجَ الْعِلْمِ بِالْحِلْمِ

در سختی در محنت نمی کند در حال ناز و نعمت و صبر می کند و امان را برادر می

وَالْعَقْلُ بِالصَّبْرِ تَرَاهُ بَعِيدًا كَيْلُهُ دَائِمًا

و در برگی را بصبر می بینی او را که دور است کماله می بیند همیشه

لِنَشَاطِهِ قَرِيبًا أَمَلُهُ قَلِيلٌ لَا زَلَّهُ مُتَوَقِّعًا

دل زنده است نزدیکی است از روی او کم است غمزه های او آماده است از او

لَا حِلَّ لَهُ خَاشِعًا قَلْبُهُ ذَا كَرَارَتِهِ

کمر ندارد خوار دارد قلب او و کمر خوانده است خدای خود را

شهادت

نیفشل در حدیث

نکات

صفات

رَبُّهُ قَاضِيَةٌ نَفْسُهُ مَنفَتًا جَمَلُهُ سَهْلًا

قاضی قاضی زنده و شرف بر طرف کننده نادانی خود است آسان

أَمْرُهُ حَزِينًا ذَنْبُهُ حَسْبُهُ شَهْوَتُهُ كَلُومًا

کار او اندوهناک است از برای او گناهش کفایت کننده شهوتش کلام است

عَنْظُهُ صَافِيًا خُلُقُهُ أَسَامِنُهُ جَارُهُ

غیر غافل و دارای حسن خلق است این است از او بها برادر

صَغِيرًا كَبِيرُهُ قَانِعًا بِالذِّی قَدَّرَ لَهُ مَتِنًا صَبْرُهُ

کوچک است بزرگوار است قانع دارد با آنچه برای او مقدر شده است استوار است صبر او

حُكْمُ أَمْرِهِ كَثِيرًا ذِكْرُهُ يُخَالِطُ النَّاسَ لِيَعْلَمَ

حکم است کار او بسیار است ذکر او می آمیزد با مردم از برای آنکه او را

وَيَجْمَعُ لِيَسْلَمَ وَلِيَسْأَلَ لِقَاهُمْ وَيُخْرِجُ لِقَاءَهُ

و جمع می کند از برای آنکه بکشد و می پرسد از برای آنکه ببیند و می برونیزد از برای آنکه

لَا يَنْصِتُ لِلْخَيْرِ لِيَجْزِيَهُ وَلَا يَتَكَلَّمُ لِيَتَجَرَّبَهُ

سکوت نمی کند از برای آنکه بکشد و نمی گوید از برای آنکه ببیند و حرف نمی زند از برای آنکه ببیند و حرف

عَلَى مَنْ سِوَاهُ نَفْسُهُ مِنْهُ فِي عِنَاءٍ وَالنَّاسُ

نفس خود را بر جان خود می گذارد و مردم

مِنْهُ فِي رَاحَةٍ أَلْعَبَ نَفْسُهُ لِأَخْرِفَهُ

از او در راحت است بازی می کند نفس او را از او

فَأَرَا حَ النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ إِنْ بَغَى عَلَيْهِ صَبْرُهُ

پس بر اسباب می اندازد مردم را از جانب خود اگر عصبانیت بر او دارد و صبر میکند

حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ الَّذِي يَنْصَرُّهُ لَعْدُ مِنْ

تا آنکه خدا می بخشد برای او که از او دوری او را ببرد

للموسى

تَبَاعَدَ مِنْهُ بُغْضٌ وَنِزَاهَةٌ وَدُتُوهُ مَمْنٌ

دور بگذاشت از او از روی دشمنی و دوری است و دوری کردن او

دَنَامِنَهُ لِيْنٌ وَرَحْمَةٌ لَيْسَ تَبَاعُدُهُ تَكْبَرٌ

از وی که نزدیک خود دارد از روی لبرائی و رحمت است دوری و دوری کردن او از روی تکبر و

وَلَا عِظَمٌ وَلَا دُتُوهُ خَدِيْعَةٌ وَلَا خِلَابَةٌ

و بزرگی و بزرگ داشتن او و دوری او از مردم از روی عظمت و

بَلَدٌ يَقْتَدُ عَنْ كَانَ قَبْلَهُ مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ فَهُوَ

بلد پیروی میکند از آنکه پیش از او است از اهل خیر پس او

إِمَامٌ مِنْ تَبَعِهِ مِنْ أَهْلِ الْبِرِّ قَالَ فَصَلِّحْ هَمَامٌ

پیشرو است و سرش است از آنکه از اهل بری است گفت پس مصلح همام

صِيْحَةٌ ثُمَّ وَقَعَ مَعْشِيَتُهُ عَلَيْهِ فَقَالَ أَمِيرٌ

فرموده و گفت پس واقع شد بر او و او را گفت امیر

الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَا وَاللَّهِ لَأَفْدُكَ كُنْتُ

ای سرور من و خداست بر من بر تو فدایم من خداست بر من بر تو فدایم

و این را در حدیث آمده است که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است...

و این را در حدیث آمده است که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است...

و يُخَوِّشُ حَيْثُ أَرْتُو مِنْهُمْ كَرِهَتْ فَوْشُ مَا فَاخَذَهُ لَمْ أَوْشَتْ دَرَجَتُهُ سَبْتٌ

و خوار میگرداند هر کجا که از ایشان بترسید و خوار شد از آنکه گرفتار او شد درجه او سبوت است

الْبَابُ الْأَوَّلُ مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَى رَأْسِ

باب اول نوشتن لا اله الا الله محمد رسول الله بر سر

وَبِنْدُ الْخَيْرِ وَتَرَكُ الْحَسَدَ وَجَالَسَ أَهْلَ الْخَيْرِ وَعَلَى

و بندگی اهل خیر و ترک حسد و نشست با اهل خیر و

الثَّانِي مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَى رَأْسِ

دوم نوشتن لا اله الا الله محمد رسول الله بر سر

لِكُلِّ شَيْءٍ حِلْبَةٌ وَحِلْبَةُ السُّقْرِ فِي الْأَخْرِ أَرْبَعُ خِصَالٍ فَسَخِ

برای هر چیزی زنجیری است و زنجیر سق در آخر است چهار خصال است و فسخ

رَأْسِ الْبَيْتِ وَالنَّعْطُفُ عَلَى الْأَرَامِلِ وَالشَّعْيُ فِي قِصَافِ حَرْجٍ

بر سر بیت و زنجیر بر سر ارمال و شعی در قیفاط حرج

الْمُسْلِمِينَ وَتَفَقَّدَ الْفُقَرَاءَ وَالْمَسَاكِينَ وَعَلَى الْبَابِ الثَّلَاثُ

مسلمانان و تفقد کردن بی نیازان و درویشان و در

و این را در حدیث آمده است که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است...

و این را در حدیث آمده است که امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است...

الْبَابُ الرَّابِعُ مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
در چهارم نوشته شده نیست خدای مکرر خداوند هر فرستاده خداست علی بن ابی طالب

اللَّهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَبِذْ خَلْفَهُ دِينَهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
خدا کسی که ایمان بخدا و روز قیامت دارد پس باید خدای خود را بگذارد کسی که ایمان بخدا

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَكُومْ جَارَهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
روز قیامت داشته باشد پس گرامی نماید گرامی را پس بگوید کسی که ایمان بخدا و روز قیامت داشته باشد

فَلْيَكُومْ ضِفَّهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ
پس بگوید گرامی را در همان روز قیامت داشته باشد پس باید بگوید خیر را

بِكَتُّ وَعَلَى الْبَابِ الْخَامِسِ مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
وَأَقْبَلْتُ مَا كُنْتُ فِيهِ وَبِذَلْتُ دِينِي وَبِذَلْتُ دِينِي وَبِذَلْتُ دِينِي وَبِذَلْتُ دِينِي

عَلَى اللَّهِ مَنْ ارَادَ أَنْ لَا يَدْرِي فَلْيَبِذْ أَوْ مَنْ ارَادَ أَنْ لَا يَشْتَرِ
علی است دوست خدا کسی که اراده دارد بگذارد دین خود را پس باید بگذارد کسی که اراده دارد بگذارد

فَلَا يَشْتَرِ وَمَنْ ارَادَ أَنْ لَا يَنْظُرَ فَلَا يَنْظُرْ وَمَنْ ارَادَ أَنْ يَسْتَمِتَ
پس باید بگذارد کسی که اراده دارد بگذارد دین خود را پس باید بگذارد کسی که اراده دارد بگذارد

بِالْحَقِّ الْوَقْعِيِّ فَلْيَسْمَعْ بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
بایان حکم پس بگوید آنکه خدای مکرر خداوند هر فرستاده خداست علی بن ابی طالب

وَعَلَى الْبَابِ السَّادِسِ مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
در ششم نوشته شده نیست خدای مکرر خداوند هر فرستاده خداست علی بن ابی طالب

عَلَى اللَّهِ مَنْ احْتَبَرَ أَنْ يَكُونَ قَبْرَهُ وَسِعًا فَتُحْمَلُ
علی است دوست خدا کسی که دوست دارد بگذارد دین خود را پس باید بگذارد کسی که دوست دارد بگذارد

السَّاجِدُ احْتَبَرَ أَنْ لَا يَأْكُلَ الدِّهَانُ ثُمَّ لَا يَرْضَى فَلْيَكُومْ
سجده را دوست دارد و نباید بخورد روغن را پس باید بگذارد کسی که دوست دارد بگذارد

مَنْ احْتَبَرَ أَنْ لَا يَنْظُرَ فَلْيَبِذْ خَلْفَهُ دِينَهُ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
کسی که دوست دارد بگذارد دین خود را پس باید بگذارد کسی که ایمان بخدا و روز قیامت دارد

وَعَلَى الْبَابِ الثَّانِي مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
در دوم نوشته شده نیست خدای مکرر خداوند هر فرستاده خداست علی بن ابی طالب

الْقَلْبُ فِي أَرْبَعِ خِصَالٍ فِي عِبَادَةِ الْمَرْبُوعِ وَاتِّبَاعِ الْخَلِزَةِ
قلب در چهار خصلت است در عبادت پروردگار و پیروی کعبه و پیروی از ائمه

وَشَرَاءِ الْفَنَانِ الْمَوْفَى وَأَدَاءِ الْفَرَضِ وَعَلَى الْبَابِ الثَّامِنِ
وخریدن گناهان را بپایان دادن و دادن وادار کردن بپایان دادن و دادن وادار کردن

مِنْهَا مَكْتُوبٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وآن در نوشته شده نیست خدای مکرر خداوند هر فرستاده خداست علی بن ابی طالب

وَلِي اللَّهِ مَنْ ارَادَ الدُّخُولَ مِنْ هَذِهِ الْأَبْوَابِ لِمَا نَشِئُ
دوست خدا کسی که اراده دارد از این درها وارد شود پس باید بگذارد کسی که اراده دارد بگذارد

فَلْيَسْمَعْ بِسَبْكِ بَارِعِ خِصَالٍ بِالصَّدَقَةِ وَالسَّخَاءِ وَحَسَنِ
پس باید بگوید بزرگواری بپایان دادن و دادن وادار کردن و بزرگواری بپایان دادن و دادن وادار کردن

الْخَلْقِ وَكَفِّ الْأَذَى عَنْ عِبَادِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
دولت کردن و نگاه داشتن بدی از بندگان خدای عز و جل

بِمُضَاقِ آيَةٍ وَافِي هُدَايِهِ فَذِكْرُ فَاتِ الدِّكْرِ كَرِي اتَّقِعْ
بمضاد آیه وافی هدایه فذکر فات الدکر کری اتقِع

الْمُؤْمِنِينَ بِعُضْوَانِ تَذَكُّرِهِ وَآكَاهِي مُؤْمِنِينَ دُوسْتَانِ مُحَمَّدٍ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
صلواتی بپایان دادن و دادن وادار کردن و بزرگواری بپایان دادن و دادن وادار کردن

صَلَوَاتُ الْقَبَائِلِ الْبُغَاةِ بَيْنَ مَخْصَرَاتِ كَرَمِهِ لَلْهَمِ أَجَلُ فَوَاقِ الْمَوْزَانِ خَيْرٌ بِمَجْمُوعِ
صلوات بپایان دادن و دادن وادار کردن و بزرگواری بپایان دادن و دادن وادار کردن

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم

بسم الله الرحمن الرحيم نحمده ونصلي على رسوله الكريم
با فضل خدا و رحمت او

هو الانـــــــــــــــــــــــــ اصو

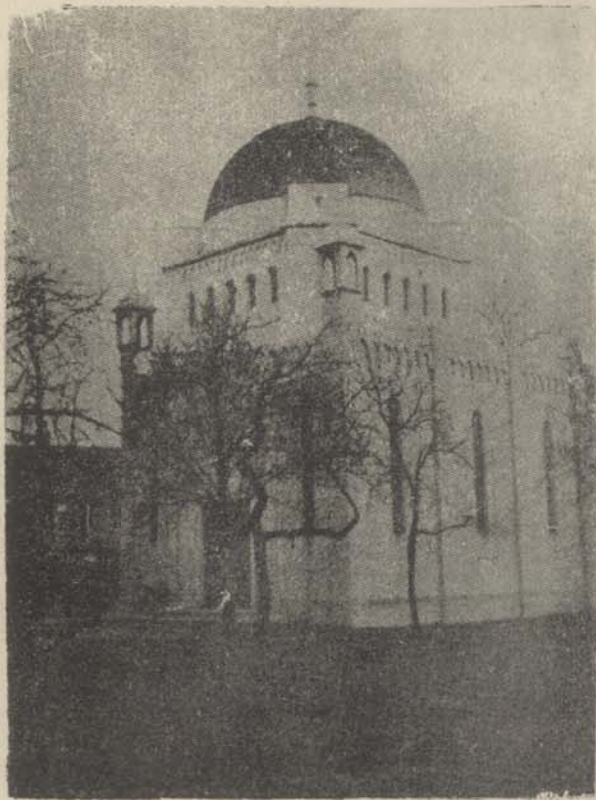
انما يهمر مساجد الله من آمن بالله واليوم الآخر واقام الصلوة وآتى
الزكوة ولم يخش الا الله فحسب اولئك ان يكونوا من المهتدين

((اولین مسجد در لندن*))

اولین مسجدی که در لندن ساخته شده مسجدی است که توسط
جماعت احمدیه قادیان بنا گردیده است - جماعت احمدیه قادیان وجه
هنگفتی جمع آوری نموده در سنه ۱۹۲۰ زمینی وسیع در قسمت ساؤتم فیلد
(Southfeild) لندن محله پتنی PUTNI خریداری نمود - سنگ بنیاد
را حضرت میرزا بشیرالدین محمود احمد امام جماعت احمدیه و خلیفه دوم
حضرت اقدس میرزا غلام احمد قادیانی هنگام مسافرت خود بانگلستان در
تاریخ ۲۰ ربیع الاول ۱۳۴۳ مطابق ۲۸ مهر ماه ۱۳۰۳ و برابر ۱۹ اکتبر
۱۹۲۴ نصب فرمودند - هنگام بنیاد نهادن جمع کثیری از پیروان مذاهب
مختلفه و نمایندگان آنها وعده زیادی از کسانی که تازه بدین اسلام مشرف
شده بودند حضور داشتند - بسیاری از روزنامه های انگلستان نظریات خود
را در این باره ابراز نمودند چنانکه یکی از آنها چنین نوشت .

«دیروز ۱۹ اکتبر حضرت اقدس... امام فرقه اسلامی «احمدیه» در میل

روز ساؤتم فیلدز سنگ بنیاد اولین مسجد لندن را نصب کردند صد نفر
از مردم انگلستان پیرو این سلسله... میباشند و در آسیا و آفریقه متجاوز از
یک میلیون هستند فعلا قصد دارند که تنها قسمتی از مسجد را تکمیل کنند و خارج

اولین مسجد اسلامی

در لندن

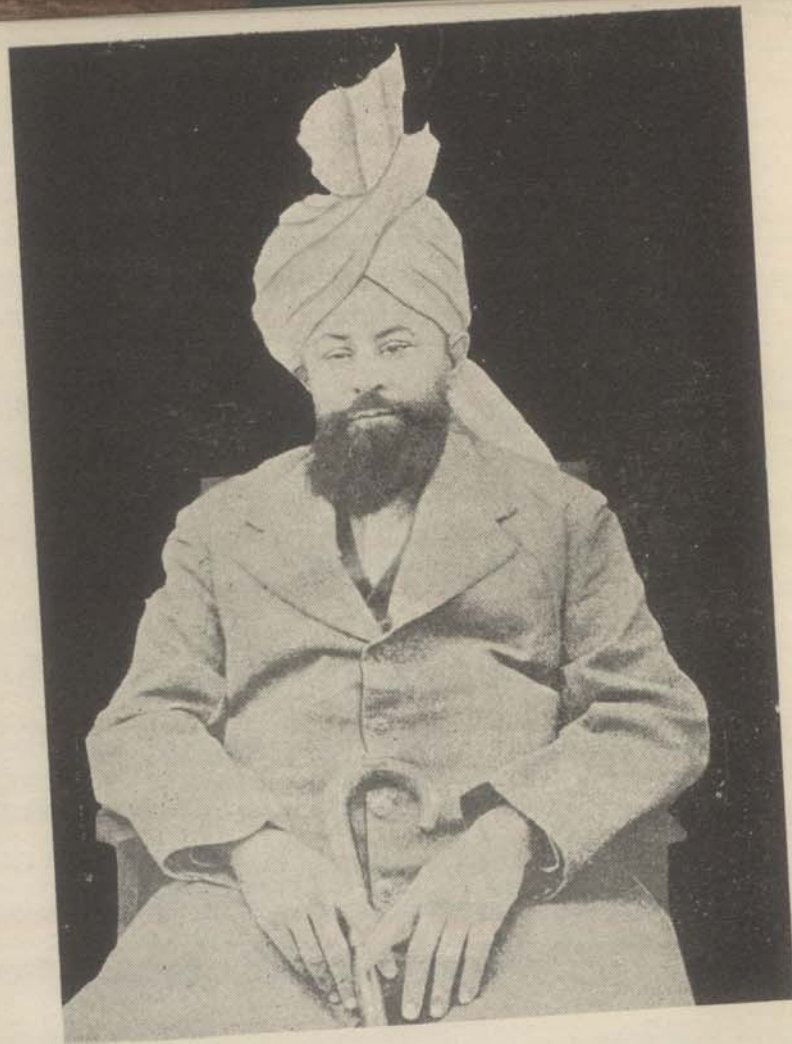
موسوم به ((مسجد فضل))

ساختن قسمت مزبور از راه اعانه تامین گردیده است در بین کسانی که هنگام
ادای مراسم نصب سنگ بنیاد حاضر شده بودند سفیر ژاپون و آلمان و ویندز
ورت کاشیرف و وزیر استونی و نمایندگان ترکیه و آلبانی حضور داشتند
(روزنامه دیلی کرائیکل لندن ۱۲۰ اکتبر ۱۹۲۴)

ساختن مسجد مزبور تامدتی بعثت عدم وسائل لازمه بتأخیر افتاد
بالاخره در ۱۹۲۵ میلادی بنای آن شروع و در ۱۹۲۶ پایان رسید ابتدا
قرار بود شاهزاده فیصل فرزند اعلیحضرت سلطان بن سعود که ایشانرا
اعلیحضرت ابن سعود برای همین منظور بلندن اعزام داشته بودند مسجدرا
افتتاح کنند و در روزنامهها نیز این خبر منتشر شده بود ولی شاهزاده مزبور
روز افتتاح بعثتی نتوانستند ثواب این موقع متبارک و تاریخی را بدست
آورند لذا به جای ایشان جناب خان بهادر سر عبدالقادر هندوستانی که
بعنوان نمایندگی هندوستان در لیگ آف نیشنز (League of nations)
انگلستان تشریف برده بودند نائل به ثواب جزیل و اجر جلیل افتتاح این
مسجد گردیدند و در ۳ اکتبر ۱۹۲۶ برابر ۱۰ مهر ماه ۱۳۰۵ و مطابق ۲۵ ربیع
الثانی ۱۳۴۵ هجری این افتتاح متبارک و میمون وقوع یافت در این موقع مبارک
روزنامههای انگلستان نظریات و احساسات خود را برشته تحریر در آورد
از نظر جهانیان گذرانیدند که برخی از آنرا در زیر مینگاریم

(۱)

روزنامه تأییمز نوشت «فردا ساعت سه بعد از ظهر والا حضرت امیر
فیصل مسجدی را که جماعت احمدیه در ساؤتم فیلد (South field)
ساخته است افتتاح خواهند فرمود در این هنگام علاوه از مسیحیت در تاریخ
مذاهب دیگر نیز واقعه مهمی انجام میگیرد زیرا مسجد مزبور اولین مسجد

حضرت میرزا بشیرالدین محمود احمد امام جماعت احمدیه
ایده الله تعالی بنصره یغیر

خلیفه ثانی حضرت اقدس میرزا غلام احمد قادیانی

که

بدست مبارک خود نخستین مسجد اسلامی را در لندن
بایتخت انگلستان تأسیس فرمودند

در لندن میباشد تا میز در اوائل ۱۹۱۱ انظار و توجهات را بسوی احتیاج تشکیل مسجد جلب نموده برای جمع اعانات اعلان انعقاد مجلس متنفذی را منتشر نموده بود ولی پیشنهاد مزبور بار آور و موفق نگردید فقط برای نماز جمعه اطاقی کرایه کردند اما رفع تقیصه مزبور نصیب جماعت احمدیه بود امام جماعت مزبور... در سال قبل بار فقای خود برای شرکت در کنفرانس تشریف آورده و اساس مسجد مزبور را نهاده بودند « (روزنامه لندن تا میز مورخه ۲ اکتبر ۱۹۲۶) (۲)

روزنامه ایوننگ ستیندر نکاشت «پتی (محلّه ایست که در آن مسجد ساخته شد) توجه و علاقه خاصی مردم را بسوی میخیکه اسلام در جزائر بریتانیا نصب نموده است جلب کرده است. آذانیکه بالفاظ لا اله الا الله محمد رسول الله غالباً در صحرا بگوش می رسید اینک در پتی آنرا خواهیم شنید» (روزنامه ایوننگ ستیندر ۱ اکتبر ۱۹۲۶) (۳)

روزنامه دبلی میل لندن نوشت «مشرق مشرق است و مغرب مغرب این دو هیچگاه یکدیگر نخواهند پیوست به این گفته چنان عادت کرده بودیم که بدون تفکر و امان صحت آنرا اذعان می نمودیم ولی اکنون که موضوع افتتاح مسجدی را در ساؤت هیلد میخوانیم در شک فرو می رویم که مشرق از مغرب چنانکه تصور میکردیم دور نیست» (دبلی میل لندن ۲۴ سپتامبر ۱۹۲۶) (۴)

روزنامه برستل ایوننگ نیوز نوشت «این هم ممکن است که کسانی از بنای مسجد دچار صدمه گردیده باشند و صدای آذان در گوش اهالی عجیب و غیر مانوس طنین انداز خواهد شد ولی ما بزودی بآن مانوس خواهیم

گردید» (برستل ایوننگ نیوز ۲ سپتامبر ۱۹۲۶ - لندن)
اللهم اید الاسلام والمسلمین واجعلنا منهم - آمین

مژده دیگر بنای مسجد در لاهه

جماعت احمدیه تصمیم گرفته که در لاهه پایتخت هلند (اروپا) مسجدی بنا کند و برای تامین این منظور قطعه زمینی نیز اتیاع و اینک برای تهیه وسائل ساختمانی آن اعانه جمع آوری میگردد لذا آنهایکه میل و علاقه به خدمت اسلام دارند و طالب اند که در ثوابی که از بنای این مسجد مهم که در کشور عیسوی اولین دفعه ساخته میشود و موجب اعلائی کلمه لا اله الا الله محمد رسول الله میشود، میباشد سهیم باشند موقع را مغتنم شمرده با ابراز ایشار و فداکاری بمصداق حدیث من بنی لله مسجداً بنی الله له مثله فی الجنة (صحیح بخاری جلد اول کتاب الصلوة باب من بنی مسجداً) (یعنی کسیکه برای رضایت خداوند مسجد بسازد خداوند برایش در بهشت مانند آن بنا خواهد فرمود) ثواب بزرگی دار آخرت بیاندوزند و بخدمت اسلام پردازند والسلام علی من اتبع الهدی

بقلم مبارک حضرت اقدس میرزا غلام احمد قادیانی ما مسلمانییم از فضل خدا

ما مسلمانییم از فضل خدا	مصطفی ما را امام و مقتدا
اندرین دین آمده از مادریم	هم برین از دار دنیا بگذریم
آن کتاب حق که قرآن نام اوست	باده عرفان ما از جام اوست
آن رسولی کش محمد هست نام	دامن پاکش بدست ما مدام
مهر او باشیر شد اندر بدن	جان شد و با جان بدر خواهد شدن

هست او خیر الرسل خیر الانام
 ما ازو نوشیم هر آبی که هست
 آنچه مارا وحی و ایمانی بود
 ما ازو یابیم هر نور و کمال
 اقتدای قول او در جان ماست
 از ملائک و از خبرهای معاد
 آن همه از حضرت احدیت است
 معجزات انبیای سابقین
 بر همه از جان و دل ایمان ماست
 یک قدم دوری از آن روشن کتاب
 لیک دون را بمغزش راه نیست
 تا نباشد طالبی پاک اندرون
 راز قرآن را کجا فهمد کسی
 این نه من قرآن همین فرموده است
 گر بقرآن هر کسی راه بود
 نور را داند کسی کو نور شد

هر نبوت را برو شد اختتام
 زوشده سیراب سیرابی که هست
 آن نه از خود از همان جائی بود
 وصل دلدار ازل بسی او محال
 هر چه زو ثابت شود ایمان ماست
 هر چه گفت آن مرسل رب العباد
 منکر آن مستحق لعنت است
 آنچه در قرآن بیانش بالیقین
 هر که انکاری کند از اشقیاست
 نزد ماکفر است و خسران و تباب
 هر دلی از سر آن آگاه نیست
 تا نجوشد عشق یار بی چگون
 بهر نوری نور می باید بسی
 اندرو شرط تطهر بوده است
 پس چرا شرط تطهر را فرود
 و از حجاب سرکشی ها دور شد

(نقل از کتاب سراج منیر صفحه آخری مطبوعه ۱۸۹۷)

تقریظات

ملخص این تقریظ که بقلم فاضلانه و توانای جناب آقای عبدالحسین
 آیتی دانشمند معظم نگارش یافته است در روزنامه شریفه «دنیای اسلام» طهران
 شماره ۷۴ سال دوم اخرداد ماه ۱۳۲۷ مطابق ۱۲ رجب ۱۳۶۷ و مطابق ۲۳
 مه ۱۹۴۸ چاپ گردیده است

جناب مولانا فاضل صدرالدین احمد قادیانی انوار الله بنور انوار
 ایام شریف حق خیر غزل ای صاحب شمشیر
 بیا نشین خود را ای صفتک کنار امیر احسن
 بیا تازه کن کشف حیل بکن رسوا بهار ازل
 تو چون بر تری شمشیر من از کف می شوی
 باطل بهای بی گشت بزنجیرها، بیا نشین
 را کردی اگر توفیق کنی که در جگر خود بیند
 بآن زرد که ما را آفرید هم از این دنیای
 ستهز کرده است کبریا تسخیر نماید بسیار
 بیا به خفته و بیدار گردان گردان
 سرور حقیقت پرور

کتاب شمشیر برن تا بیف جالبی که از راه رحمت برای مخلص فرستاده دیدم
 تمام خواندم و تمنی و اسباب نظر اندم بعینه بنده بسیار صبح و شین نوشته ام
 و حجت را بر اهل بیهوشی تمام کرده این چند نکته اگر بهستی باین بساط عقیده و ایمان دارند
 آنرا دین و دین حق بنده و بطریقه درم فلشان بادیوت افکنده خود را متحرک حقیقت
 و سادگت سبیل تحقیق بینند و تمام مل و نکل با اهل تقلید میسازند باین خود و خوا
 را بر خود حرام کنند و در پی جواب برآیند اگر احوال بنده عقل پسند جست و جو
 و منتشر کردند نزد خدا و خلق معافند که در این بساط بیایند و اگر بطرفه و سکوت بگرار
 کردند مفاد (فیهت الذی کفر) واقع شده در محکم انصاف مگویند و هر شایرا
 میرسد که ایشانرا پادار نیست و حشره مرزی و کمرب مفید محبوب شسته در مدد
 ایشان برآید که پیش از این خلیل بشریت و دیانت و تمدن و اجتماع را ناله زار

فنازند بکتاب مطالعه از شماره های این مجله و خود دانش و بعضی جهات دیگر مرکز و لااثر است و بسیار
 که بر کس واقع در دین دشته و از کتب و مقالاتی که در این سالهای اخیر انتشار یافته استفاده کرده و بر آراء
 و مسلک جدیدی که بنام دین یکصد و هفت سال است در ایران عرض اندام کرده اند آگاه شده از هر چه میخواند
 و مورد تسلط و تدبیر بهاد خود ارباب کتب و رساله ها و مجله ها و غیره را از این مجله مردم بیچاره فراهم
 من کار ندادم که در راه کسی شکسته و کدام کتابی و سالی پیداری شماری از اینگونه مردم بیچاره فراهم
 کرده فقط نظرم تنبیه است که چه تبه دهم و در روز قیامت چه تبه بر دهم و چه تبه بر دهم و چه تبه بر دهم
 و در روز قیامت چه تبه بر دهم و در روز قیامت چه تبه بر دهم و چه تبه بر دهم و چه تبه بر دهم
 را از بهائیت و علم شدن با سبک است اعلام و اخطار نموده بر روزم جمعی از جهل و بی فایده
 که در این روز و بزرگیت فایده بزرگ از سنگ و چندان از صدها کاشا (آرام) اظهار
 اسباب کردند و اینها ثابت میکنند که جهنم و گشتا که با جهل و نادانی و بی ساری است
 بودند که کم باز میزد و کسانی که در ساطعانه یا از این پس مانند شرکای کفای دین ساز می
 یا خلی ابله و بد بلاخره مروجات طبیعی و شهودات و خود پرستی ایشانرا پابند کرده گرایند
 آنکه ابراد است موه از کشف و کشف و استقامت و ملل از فلسفه نیکو و نیکو و نیکو و نیکو و نیکو
 از صای اقتصاد و لطافت کتب جمعی و دو کتاب و صد مقاله و هزاره بیانات علماء
 اسلام و اهل مذهب و ظاهر و کتبهای بزرگ و در دیگر فریخته بر ازنده شیراز و اخیر از
 بهت شمشیر بر شا را بگوش کر که بگردد اگر چه است بین دارند بهر نه و الا این بهر است یعنی
 که بنام استقامت پیش گرفته اند ترک کنند و اهل اسلام میوفند و اهل این فتنه
 و فساد و خفاق و عناد فرایینند و لذت نتوجه الی الله و نقول اللهم
 اهد قومی فانهم لا یعلمون ع آیتی
 در این موقع که درین استخارج این تقریظ صورت عربی است در زبان فارسی که
 آقای محمد علی خدیو میرزا بنایه فرزند کاشان در ایران بهائیان و دشمنان از قزاقی و غیره
 بجهت فرستادن مجلسین تهیه بسته و بهر جهت و اتفاق را از آنها بر حیده اند اینهم است
 یادداشت: این تقریظ را نخستین بار جناب آقای آیت الله در ۱۵/۲/۱۲۷
 برشته و در روز دوشنبه ۲۸/۲/۱۲۷ بعل آمده
 است - صدر الدین

نقل از مجله شریفه «آمین اسلام» طهران شماره مسلسل ۲۰۸
 و شماره ۹ سال پنجم - جمعه ۲۱ خرداد ۱۳۲۷ برابر ۳ شعبان ۱۳۶۷ صفحه
 ۱۲ که بقلم دانشمند معظم جناب آقای حسن نیکو نگارش یافت

شمشیر بران در ابطال گیش بهائیان و پیروان شیطان

بتازگی کتاب فوق بقلم دانشمند مسلمان آقای صدر الدین مولوی فاضل
 احمدی قادیانی تألیف شده الحق کتابی است بسیار متین و شیرین ابتداء
 بطور اجمال تاریخچه باب و بهاء و ازل را بیان نموده سپس با بطلان خرافات و
 ترهات آنان میپردازد و از روی کتب و الواح خودشان از بیان و ايقان و
 اقدس و همین و مکاتیب و عصر جدید و فردوس و نشریه های محفلی بانسان
 دادن اوراق و سطور آن اختلاف و تضاد آنها را بمضمون «ولو کان من عند
 غیر الله لوجدوا فیه اختلافا کثیرا» بیان مینماید که در یکجابهائ چنان میگوید
 و در جای دیگر بعکس. در یکجابهاء میگوید هر که بمن ایمان نیاورد مشرک
 است در جای دیگر فرزندش عباس میگوید ممکن است کسی اسم بهاء را هم
 نشنیده باشد ولیکن بهائی باشد !! باب دوره خود را دو هزار و یکسال تعیین
 میکند بهاء دوره او را هیجده سال میکند بهاء دوره دیانت خود را بادوران
 خدائی خویش را اقلایک هزار سال میگوید فرزندش عباس کمترین دوره
 خدائی او را یکصد هزار سال معین مینماید !!

بهاء شریعت اسلام را منسوخ کرده و جماعت را حرام نموده

آنوقت خود و پسرش تا آخر عمر پشت سر امام عکاو حیف آن نماز نسخ شده با جماعت فسخ شده بجای میآورند؛ بسیار از اینگونه تناقضات را ذکر مینمایند و در آخر کتاب بهائیان را بمبارزه و مناضله میطلبند و اینطور اظهار مینمایند که اگر بهائیان دین و آئین خود را حق میدانند و خللی در طریقه و مذهب آنان نیست بیایند بامامباحثه و مناظره کنند اگر غالب شدند و توانستند صدیک آنچه را که گفته اند ثابت کنند یا خدشه در این کتاب شمشیر بران بنمایند ده هزار تومان از ما بگیرند و هر گاه نتوانستند کیش زشت خود را از روی منطق ثابت نمایند و یا این کتاب شمشیر بران را ابطال نمایند ده هزار تومان بدهند. ما بفضل الهی حاضریم و یقین داریم که نادرستی و بطلان کیش بهائی را ثابت نمائیم و خرافات و ترهات گفتار آنان را روشن و ثابت کنیم و جایزه را بگیریم و برای مبارزه و گرفتن جایزه در همه وقت حاضریم - بهر صورت کتاب خوبی است.

اکنون خوب اسب بهائیان که قریب بیست سال است بفسفیه نیکو و کشف الحیل جوابی نداشتند که بنویسند برای اخذ چنین جایزه قیام و اقدام نمایند و اگر حرفی حساسی دارند ده هزار تومان جایزه که ایشان معین کرده اند بگیرند و برای مخارج عائله میرزا خدا بهکاو حیف بفرستند. ح. نیکو

تقریظ از جناب آقای عطاء الله شهاب پور مدیر معظم مجله شریفه «نور دانش» طهران و مؤسس انجمن تبلیغات اسلامی نقل از «نور دانش» سال اول شماره ۳۵ - ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۲۷ - ۱۰ رجب المرجب ۱۳۲۷ - ۲۰ مه ۱۹۴۸ صفحه ۹۷۱

کتاب شمشیر بران - در رد بهائیت - تألیف آقای صدرالدین

مولوی فاضل در ۷۶ صفحه کاغذ سفید و جلد شمیز و چاپ خوب با دلائل برنده و خوبی بهائیت را رد کرده است طالبین مستقیم از کتاب فروشی معرفت لاله زار ببهای ۱۵ ریال درخواست کنند.

نعمت الهام

نقل از روزنامه یومیة «آئین برادری» شیراز شماره ۴۴۴ سال دوم - ۹ شعبان المعظم ۱۳۷۰ - ۴۵ اردیبهشت ۱۳۳۰ - ۱۶ مه ۱۹۵۱ صفحه ۱ و ۲ و ۳ بقلم دانشمند معظم جناب آقای آیتی

نعمت الهام - و باب و بهاء

این عنوان که ملاحظه میفرمائید عنوان یک رساله کوچک بقلم فاضلانه جناب صدرالدین (مولوی فاضل) از اهل هندوستان است که در معرفی باب و بهاء مرقوم و منتشر نموده و دو نسخه از آنرا برای اینجانب (ع. آیتی) ارسال فرموده چون در بین انتقاداتی که بر باب و بهاء شده و همه شنیده اند یکی دو نکته در این رساله است که تاکنون گفته نشده یا ما نشنیده ایم، بنظر رسید که آنرا برای استفاده برادران اسلامی خود نقل کنیم و هیچ روزنامه را برای این مقصد مناسبتر از آئین برادری نیافتیم زیرا امروزه در ایران تنها همین روزنامه است که مطالب دینی بادیسیلین و انتظام مخصوص در آن درج میشود و تنها روزنامه ایست که تحت نظر یک نفر عالم بارع و پیشوای صادق و مرکز تقلید گروهی از شیعیان اثنی عشری (دوازده امامی)

منتشر میشود و تنها روزنامه ایست که ارگان یک حزب قوی مانند حزب برادران است و از خود سری افراد و بی بند و باری مصون است و باز میگویم تنها روزنامه ایست که بمندرجات مذهبی آن میتوان اعتماد کرد، اینست که نکات بکری که از فکر صائب یکتا فاضل هندی سرزده... و در اینجا بطور کلیچین مندرج و مندمج میداریم و حسن اثر آنرا از خدای متعال خواستاریم در صفحه اول و دوم مینویسد

امروز همه مذاهب الهام خدا را ختم و تمام دانسته منکر صفت تکلم او هستند ولی اسلام مذهبی است صادق و دارای صراط مستقیم که علاوه بر دلائل عقلی و نقلی خود وجود الهام و صفت تکلم خدا و وجود مقربین و مقبولین را نیز ثابت مینماید چنانکه حضرت صادق «ع» فرموده اند الهام از اوصاف مقبولان است و استدلال ساختن که بی الهام بود از علامت رانندگان است (تذکرة الاولیاء باب اول) و در صفحه ۴ و ۵ مینویسد عن حمزان بن اعین قال قال ابو جعفر ان علیا کان محدثاً فخرجت الی اصحابی فقلت جئتکم بعجیبة فقالوا ماهی فقلت سمعت ابا جعفر یقول کان علی علیه السلام محدثاً فقالوا ما صنعت شیئاً الا سئله من کان یحدثه... حمزان بن اعین میگوید حضرت ابو جعفر «امام محمد باقر ع» فرمودند که حضرت علی ع محدث بودند پس بسوی رفقای خود رفتم و گفتم من شکفتی را آورده ام گفتند چیست؟ گفتم از ابو جعفر شنیدم که فرمود علی علیه السلام محدث بودند رفقا گفتند کاری نساختی چرا نرسیدی که با ایشان تکلم میکرد بر گشتم «تفصیل را بحضرت عرض کردم» فرمودند بحضرت علی ع فرشته حرف میزد و نیز مرقوم است عن عیید بن زرارة قال ارسل ابو جعفر الی زرارة ان یعلم الحکم بن عیینه ان اوصیاء محمد ص

محدثون «اصول کافی کتاب التوحید باب ان الائمة محدثون مفهوم» یعنی عیید بن زراره گفت حضرت باقر ع پیغمی بزواره فرستادند که حکم بن عیینه را بفهماند که اوصیاء محمد ص محدثین بوده «و هستند» و در مجمع البحرین زیر لفظ حدث نوشته شده است: و فی الحدیث ان اوصیاء محمد ص محدثون ان تحدثهم الملائكة و فیهم جبرئیل ۴ من غیر معاینه یعنی اوصیاء پیغمبر ص همه محدثند و ملائکه برای ایشان حدیث و تکلم میکنند و جبرئیل هم با ایشان است بی آنکه فرشته را ببینند - بعد از آنکه دنباله این اخبار را میرساند تا صفحه هشتم و شرحی مبسوط از الهامات ربانیه بیان میکند نتیجه را در صفحه هشتم، چنین بیان میکند: شگفت است که در ایران فرقه بنام بابی و «بهائی» پدید آمده که میگویند امروز اسلام کهنه شده بجایش کلام خدا بوسیله شریعت جدیدی بنام بیان «واقص» ظهور نموده و بر سید علی محمد باب «و حسینعلی بهاء» نازل شده میگوئیم که اولاسید علی محمد باب مورد الهام و نزول جبرئیل نبوده چنانکه عباس افندی که کلام او را وحی خدا میدانید چنین گفته است: (عند التحقيق معلوم شد که «باب» دعوی وحی فرشته نداشته - مقاله سیاح چاپ هند تألیف عباس افندی معروف بعبدالبهاء) پس بر حسب قول شما باب در ادعای مهدویت خود صادق نبوده است چه که ادعای نزول جبرائیل و دیگر ملائکه نداشته و این برای مهدی لازم است ولی او از این موضوع محروم بوده است ثانیاً شریعت بیان قطع نظر از اینکه در پیرامون فصاحت و احکام آن سخن برانیم مثلاً تألیف نوشته شده است «آن هم تألیف بسیار بدویمعنی و بی ثمر (آیتی)» در بیان کلام او و دیگر مؤلفین تفاوتی

نیست پس چگونه کلام خدا شده است لذا باید کلام و الهام خدارادرالفاظ معین مثل قرآن (باضافه ثمرات و نتایج مفیده از احکام و حدود آن که نزد عقل سلیم از حدود و احکام قرآن مفیدتر باشد، تا ترجیح بلا مرجح نشده باشد «آیتی») از میان نشان دهید! سپس میگویند شریعت بیان منسوخ شده اینک کلام خدا در شریعت اقدس والواح دیگر بر بهاء الله نازل گردیده است! میگوئیم وحی جلی پیغمبران درالفاظ نازل میشده است. ولی بهاء الله گفته: انه ظهر من غیر لفظ و صوت وهو امر الله المهيمن على العالمين «مجموعه اقدس صفحه ۱۸۱» ... یکی از بهائیان درباره وحی بهاء الله مینویسد: و ان آراء بهاء الله التي كانت وحیه و نفس حياته قد ابتدأت تخرق آفاق العالم «بهاء الله وعصر جدید صفحه ۷۳ چاپ مصر» ... پس چنین وحی را که بغیر از لفظ و صوت باشد و بر حسب تفسیر بهائی مجموعه آراء و افکار قرار گیرد هر شاعر و فیلسوف و افسانه نویس و مخترعی نیز دارا است که مضامین گوناگون و نکات و دقائق عجیبه و اختراعات مجیر العقول را بوجود می آورند و بچه ها نیز گاهی سخنان شگفت آور میگویند و در عرف جز خیال بافی نمیتوان اسمی برایش جست «لذا واضح گردید که بهاء الله نیز مورد الهام نبوده و همچنین معلوم شد که اثری از رجعت حسینی هم ندارد زیرا حضرت حسین؟ بر حسب روایاتی که بعضی از آن ذکر شد مورد الهام و نزول فرشتگان بوده «منتهی بدون رؤیت چه رؤیت فرشته مخصوص پیغمبران مرسل و اولوالعزم است» و در اینجا موضوع برعکس صورت گرفته «یعنی نسبت ببهاء» و ثابت شده که بهاء الله در ادعای خود صادق نیست - آقای مولوی فاضل بیانات خود را در صفحه ۱۰ بدینگونه

بیان میرساند: خلاصه اینکه از بحث مزبور ثابت میشود که باب و بهاء مورد الهام و وحی نبوده اند و اگر بهائیان انکار کنند بایشان عرض مینمائیم که شما چون باب و بهاء را قهرمان جهان میدانید «به از این قهرمان پذیری!!» و پس از فوت آن دو امروز شوقی آفتدی را نایب ایشان و ولی امر الله میخوانید باید او الهام و وحی خود را مانند قرآن مجید در الفاظ معین چاپ نموده از نظر جهانیان بگذرانند «آقای مولوی فاضل اینجا دیگر بی التفاتی فرموده اید و از صدق وصفای خودتان نتیجه گرفته اید و گر نه بجای اینکه بفرمائید شوقی مانند قرآن بیاورد میفرمودید ما یک سوره کوچک قرآن را بی اعراب مینویسیم و جلوی میگذاریم با اینکه در عربستان بزرگ شده اگر توانست بی غلط بخواند و بی غلط ترجمه کند و تفسیر و شأن نزول آنرا بیان کند مانند قرآن نوشتن و چاپ کردن پیشکش او» باری آقای مولوی چنین ختم کلام میکند - ان لم تتعلموا فاعلموا ان دينكم باطل و عن الفضائل عاقل والسلام على من اتبع الهدى - بخدای لایزال هم اکنون باستانی چو بدارهای سنگسر و لرهای آبداه ممیزین ایشان مثل آفتاب میدانند که براه باطل میروند ولی خیانت وطنی را که بگردن گرفته اند یا بعضی هوی و هوس ها جلوی ایشان را گرفته و نمیگذارد از این راه باز گردند و دلیلی از این واضحتر نیست که نزد هر کس و هر مطلب که مجاب و ملازم میشوند دیگر قدم نمیگذارند و لب باز نمیکنند. چنانکه خودتان آقای مولوی دیدید که چون کتاب «شمسیر بران» نوشتید و من آنرا تقریظ کردم یک قدم نزدیک شما نیامدند برای ارشاد شما و یک کلمه جواب ننوشتند تنها یک نفر منیر نیل زاده قارت و قورتی کرد که

من جواب مولوی و آیتی هر دو را مینویسم آنهم نشد زیرا يك طرف
رفقایش درب دهانش را گرفتند و از يك طرف هم ملك الموت گلویش را
فشرد و پس از يك هفته یا ماه سربخاك تیره برد و اگر دیده بینا داشتند
کرامت آیتی و مولوی را از باب و بهاء بالاتر و بالاتر میدیدند اللهم اهد
قومی فانهم لایعلمون . خاك پای پستترین بندگان خدا و تاج سرعالی
ترین بندگان بهاء عبدالحسین آیتی .

آگهی

براهین احمدیه

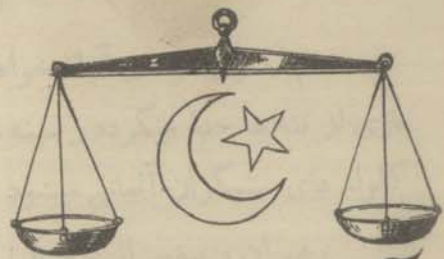
براهین احمدیه تالیف مهم و گرانمای حضرت اقدس میرزا غلام احمد
قادیانی که در تأیید اسلام و رد همه مذاهب نوشته شده ترجمه جلد اول آن
با مختصری از شرح زندگی مؤلف چاپ گردیده است - جلد مزبور فقط
حاوی بعضی اشعار و اعلان ده هزار روپیه (تومان) جایزه و بسیاری از اصول
اسلام میباشد و جلد های دیگر نیز ان شاء الله تعالی بعداً چاپ خواهد شد -

بهای آن با کاغذ سفید ۶۴ صفحه - ۱۸ ریال

محل فروش - کتابخانه های معتبر طهران

غلطنامه

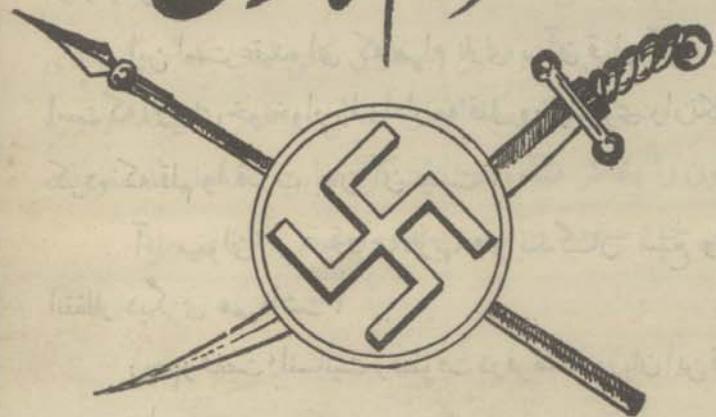
غلط	صحیح	صفحه	سطر
الله	الله	-	-
سوریه	سوره	۵	۵
اتفاکم	اتقاکم	۱۰	۱
الما	الا	۱۰	۴
سواه	سواء	۱۰	۱۹
میگوید	میفرماید	۱۲	۹
امانه	امانة	۱۳	۱۷
الما	الا	۱۳	۱۹
افته	آفت	۱۴	۱
العذ	العذر	۱۴	۱۲
هلاکه	هلاکه	۱۴	۱۸
الویتم	لایشم	۱۴	۲۰

آئین اسلام

مرام نازی

باز گشت فرعون

ادعای خدائی هیتلر و تطبیق گفته های وی با دستورات
دینی ما مسلمانان

« فقط دريك يادو مورد ميتوان خدا را با آدلف هیتلر مقایسه نمود »
زیرا پیشوای ما قدر و منزلتش بیشتر از آنست که بتوان او را با خدای
فرضی مورد مقایسه قرار داد !

بدین طریق دکتر « لی » یکی از همکاران نزدیک هیتلر از خداوند
ساختگی خود هیتلر جانی سخن میگوید و با کمال بیشرمی و جسارت که
مخصوص نازیهاست، اظهار میدارد که ایزد توانا قابل مقایسه با « خداوند »
او و دیگر آلمانها نیست .

این است عقیده ای که مرام نازی بر آن قرار گرفته و همین مرام
است که نازیهای خونخوار را وادار به قتل و خونریزی و ارتکاب به فجایعی
کرده که قلم را قدرت بیان آن نیست .

آیا میتوان از « خدای نازیها » و بندگان سبع و وحشی وی
انتظار دیگری هم داشت ؟

رحم و شفقت، انسانیت و عطف در فرهنگ و زبان این قوم خونخوار
وجود ندارد .

هم اکنون سرهای آزادیخواهانی است که در زیر ساطور جلادهای
نازی از تنه ها جدا میگردد و سینه های آرامش طلبانی است که هدف
گلوله های ستمگران آلمانی میشود !

رهبران و پیغمبرانی آمدند، کوشیدند و با فداکاری و از جان
گذشتگی، جهالت و بربریت را از این جهان راندند .

ولی یکمرد، يك مرد خائن و جانی پدیدار شد، تمامی مساعی آنانرا
بهدرداد، رشته های آنان را پنبه کرد و بسر کردگی ملتیی درنده که مدتها
است اروپا و جهان را با آتش خود میسوزاند، همان چهل و بت پرستی را
بمیان آورد و عهد کهن را تجدید نمود !

این تبهکاران از جان مردم بدبخت چه میخواهند؟ آیا تاچه وقت
کشور و ملت آلمان باعث بیچارگی جهان و جهانیان خواهد بود؟ بس است،
بس است آنچه دنیا از اینان دیده !

باید دید حقیقتاً حرف حسابی هیتلر و پیروان وی چیست . نازیها
چه میخواهند و چه میگویند؟

از برای دریافتن مقصود این تبهکاران کافی است که در گفته های
هیتلر و همکاران و دستیاران وی که ادعای خدائی و پیغمبری میکنند و دوره
خدائی فرعون را بخاطر میآورند، دقت کرد و این گفته ها را با دستورات
دینی و مذهبی خود سنجید و آنوقت بمنظور حقیقی آنان پی برد .

پیغمبر اسلام

ولا تكذب فيذهب نورك
دروغ مگو که روشنی از تو بر خیزد

هیتلر

دروغگوئی بهترین وسیله است
برای بدست آوردن نتایج سیاسی
و ادعاهای ارضی. «نبرد من»

آلمان مایل و نیازمند صلح
است و محتاج به تعهد کتبی نیست
بهترین سند و مدرک برای صلح جهان
این است که من بسمت پیشوائی
دولت و ملت آلمان به کشور خود
و جهانیان قول میدهم که بعد از
تصفیه ادعای ارضی نسبت به سار
(در فرانسه) راجع به فرانسه و
کشورهای دیگر اعتراضات ارضی
بهیچوجه ندارم. (نطق هیتلر)
در صورتیکه جهانیان بخواهند
که هیتلر در مورد فرانسه و کشور
های دیگر اروپا پیمان شکنی کرده.

المسلم مرآة المسلم
مسلمان آینه مسلمان است.

خداوند پیشوای آلمان را با
صفات و محسنات خود فرستاده است
تا بر جهان حکمفرمائی کند.
«دکتر لی»

رأس الحكمة معرفة الله
سر همه دانشها شناسائی خداوند
است.

ما نازیهای آلمان فقط به آدلف
هیتلر عقیده و ایمان داریم؛ خداوند
او را فرستاده تا ما را از دیانت نجات
بخشد. «دکتر لی»

در سوریه مائده آیه ٣
«یکدیگر را بر نیکی و پرهیزکاری
کمک کنید و بر گناه و دشمنی کمک
نکنید و از خدا بترسید که کیفر
خدا سخت است.»
در صورتیکه هیتلر «در نبرد من»
ملت آلمان را از روی قصد نسبت
به فرانسه بدشمنی وا داشته است.

همسایه ما فرانسه همیشه يك
دشمن بزرگی است از برای آزادی
و پیشرفت کشور آلمان. در صورتی
که آلمان نازی اجازه دهد که این
دشمن بزرگ بدین منوال پیش رود
اندکی طول نخواهد کشید که
کشور آلمان را بکلی منهدم خواهد
ساخت.

لعن الله من ذبح لغيره
نفرین باد بر آنکسی که جز در راه
خدا قربانی کند.

هر کسی که جان خود را در راه
آدلف هیتلر قربانی میکند خدمت
گذار میهن است و کسی که بآلمان
نازی خدمت مینماید مقرب خدا
است.
در ۱۹۳۶ (خطاب به جوانان هیتلری)

من استعاذ بالله فاعيد
هر كه پناه بخدا برد اورا پناه دهد.
ای هیتلر بتو پناه میبرم زیرا
امروز نیز تو روزی ما را عطا
فرمودی. - (گوبلز در ۱۹۳۵)

سوره نساء آیه ۴۰

خداوند را بپرستید و چیزی را شریک
خدا نسازید که خدا کسی را که
متکبر و خود خواه باشد دوست
نمیدارد.

احکام و آیات آسمانی ما را به

مهربانی و محبت نسبت به مسایگان
خود دعوت مینماید. آلمان هرگز
راضی نمیشود که بوسیله پیروی از
احکام خدا همسایه قویتر از خود
ایجاد کند.

سوره نساء آیه ۴۰

به همسایه که خویش است و به
همسایه ای که بیگانه است و بدرماندگان
نیکوئی کنید که خدا کسی را که
خود خواه باشد دوست نمیدارد

فقط در يك يادو مورد ميتوان
خدا را با آدلف هیتلر مقایسه نمود
زیرا پیشوای ما بزرگتر از آنست
که بتوان اورا با خدای فرضی مورد
مقایسه قرار داد.

من مات وهويد من دون الله
ندأ دخل النار.

هر كه خداوند را انبازی گیرد و در
آن انبازی بمیرد با تش دوزخ در افتد.

هر گاه بطور مشروح و کامل تاریخ و وقایع جنگ جهانی
کنونی که اکنون دنیائی را با تش خود میسوزاند و بر اثر جاه طلبی يك
مرد، يك مرد خونخوار بنام « هیتلر » برپا گردیده نوشته شود خواهیم
دید که یکی از خطاهای زمامداران آلمان ایمان باین بوده که در صورت
وقوع جنگ، تمام مسلمین دنیا بر علیه دول دموکراسی قیام کرده به
پشتیبانی آلمان در خواهند آمد.

ولی رفته رفته بعد از آغاز جنگ امید باینکه مسلمانان بكمك آنان
شتابند مبدل بیأس شد، زیرا خود آلمانها دیدند که نه تنها مسلمانان دست
امداد بطرف آنان دراز نکردند، بلکه در مقام ستیز و دشمنی با آنان نیز
برآمدند.

آلمان به تبلیغات و تحریکات خود در کشور های خاور زمین بویژه
خاور نزدیک اطمینان زیادی داشت؛ ولی تمام عملیات کار گزاران این
کشور بکلی بی نتیجه مانده، ثمره ای ببار نیاورد. زیرا مسلمانان بخوبی
بمقاصد مرام نازیهای وحشی پی برده و میدانند که در صورت فتح این قوم
خونخوار دوباره دوره بربریت یعنی آندوره ای که اسلاف آنان برای از بین
بردن آن کوشیده و جان شیرین خود را فدا کرده بودند آغاز خواهد
شد. در حقیقت هیتلر انتظار های بی جایی از مسلمین داشت. چگونه
ممکن است يك مسلمان حقیقی راضی شود در دنیائی زندگانی کند که
همه چیز بر خلاف آئین وی صورت گیرد، آزادی نداشته و از ترس بازداشت

و اعدام جرأت اظهار کوچکترین نارضایتی را نداشته باشد.

مسلمانان خود شاهد سیر حوادث این چند ساله جنگ بوده و اکنون که پرده از روی مقاصد نازیها برداشته شده و شرح کشت و کشتار و عملیات فجیعی که ایشان در کشورهای متصرفی خود مرتکب میشوند بدورترین نقاط دنیا رسیده، کسی دیگر فریب تبلیغات آنان را نخورده و بهیچوجه مایل نیست ناظر «نظم نوینی» که هیتلر وعده آنها میدهد باشد. مسلمین اکنون خود جبهه ای در مقابل نازیها تشکیل داده و تصمیم دارند که هیتلر و همکاران وی را در اروپا و آسیا از پای در آورند و آزادی و طرز حکومت دموکراسی را برقرار سازند چنانکه مصطفی نجاش پاشا نخست وزیر و پیشوای ملی مصر و رئیس حزب «وفد» در اینخصوص چنین گفته:

«... ملت مصر مانند انگلستان و ملل دیگر آزادیخواه جهان به طرز حکومت دموکراسی کاملاً عقیده دارد.

«کلیه این ملل آرزو مندند که یگانه هدف بشر که عبارت از آزادی ملل میباشد پیروزمند گردد.....»

«کلیه کشورهای عرب با اصول دموکراسی معتقد میباشند زیرا دیانت اسلام این اصول را کاملاً تأیید می نماید و بهیچگونه حکومت دیکتاتوری قائل نیست. زیرا حکومت دموکراسی عبارت از اراده و آرائهای ملت است...»

اکنون که این سطور از نظر شما میگذرد، آه دل مادران و پدرانی

که فرزندان شان قربانی راه هیتلر شده اند سرتاسر آلمان را فرا گرفته و اشک مظلومانی که اسیر پنجه خونین وی هستند، سیل ها در سرتاسر اروپا برپا کرده و ناله بینوایانی که در راه این درنده خونخوار سر میدهند در آسمان جهان طنین انداز شده است.

ولی از آنجائیکه ظلم عاقبت خوشی ندارد، بالاخره دست آهنین عدالت بسوی این جانی و تبهکار دراز شده و انتقام سیه روزان و بیچارگانیکه دستخوش هوی و هوس وی شده اند، کشیده خواهد شد.

در ماده چهارم برنامه هیتلر چنین نوشته شده است: «فقط کسانی میتوانند از حقوق مدنی و کشوری برخوردار شوند که در عروق آنان خون نژاد آلمانی که کاملاً پاک بوده و با خون دیگری نیامیخته باشد در جریان است.»

آیا مذهب و شریعت اسلام در اینمورد چه نظریه ای دارد؟

ما نمیتوانیم اسلام را تنها یک آئین بنامیم. درحقیقت شریعت اسلام مجموعه کاملی از قوانین اجتماعی و اخلاقی است.

اسلام خود را حامی ضعیفا دانسته و آنانرا از ظلم و شکنجه ظالمین محافظت میکند. رابطه برادری بین ضعیف و قوی ایجاد مینماید و درنظر این آئین، بایستی این دو دسته از قوانین مدنی و کشوری یک گونه برخوردار شوند.

بین ضعیف و قوی، غنی و فقیر، بزرگ و کوچک فرقی جز درمورد زهد و تقوی و دانش نمیتوان قائل شد. در قرآن کریم چنین میخوانیم

« ان اکرمکم عندالله اتفاقم » در پیش خداوند آنکسی گرامی تر است که پرهیزکاری او زیادتر است.
پیغمبر اسلام (ص) میفرماید: « ان اله تبارک و تعالی قد اذهب بالاسلام نخوة الجاهلیة و تفاخرها بآبائها الما ان الناس من آدم و آدم من تراب و اکرمهم عندالله اتقاهم »

همانا خداوند نخوت جاهلیت و فخر پیدران و نیاکان را به نیروی دین اسلام از میان برداشت. چه، همه مردمان فرزند آدمند و آدم نیز از خاک است. پس کسی را بردیگری برتری نیست و هر کس که پرهیزکارتر است بنزدیک خداوند ارجمندتر است.

سعدی شاعر شیرین سخن ما نیز گفته است.
نشاید بنی آدم خاک زاد، که در سر کند کبر و تندى و باد
ترا با چنین گرمی و سرکشی، نپندارم از خاک یا آتشی.
« خیر الناس انفعهم للناس » بهترین مردمان کسی است که سودش بیش از دیگران بمردم رسد.

در نظر نازیبا نژاد آلمان بر تمام نژادهای دنیا برتری دارد و گناهای که از این نژاد سر بزنند در حقیقت گناه نیست. بالعکس در نظر دین مقدس اسلام، همه نوع بشر یکسانند و فرقی بین مسلمین و غیر مسلمین موجود نیست.

چنانکه پیغمبر اکرم فرموده است: « الناس کاسنان المشط سواه »
مردمان به نزدیک خداوند چون دندانهای شانه برابر او یکسانند.

گویند یکی از اصحاب پیغمبر اکرم (ص) نزد آنحضرت آمده از

چند نفری که مرتکب دزدی شده بودند، شفاعت کرد و درخواست نمود که آنان مورد عفو حضرت قرار گیرند.

حضرت فرمود: « آیا تو در مقابل مشیت خداوندی شفاعت میکنی؟ اگر حتی فاطمه دزدی کرده بود دستهایش را میبایستی برید. »

☆☆☆

نازیبا معتقدند که باید بدون چون و چرا از قائد و پیشوای خود پیروی کنند.

ولی اسلام میگوید باید مردمان از عدالت و آنچه که موجب خوشبختی این جهان و آن جهانست برخوردار شوند.
یکی از خلفا چنین گفته است:

« ای مردمان مرا برای فرمانروائی بر شما گزیده اند. ولی این نه این معنی دارد که مرا بر شما مزیتی هست تا هنگامیکه در رفتار خود نسبت بشما از خداوند اطاعت میکنم، شما هم از من اطاعت کنید. ولی اگر من از خداوند فرمان نبرم شما هم از من فرمان نبرید، ضعیف ترین مردمان را قویترین آنها میشمارم، از اینجهت که در مورد وی ظلم نشود و قوی ترین مردمان را من ضعیف ترین آنها میپندارم، از این سبب که در مورد وی ارفاق نگرده، این را میگویم و از خداوند برای خود و شما طلب بخشایش میکنم »

نازیبا دست کمک بسوی ظالمین دراز کرده بر سر ضعفا میکوبند و حقوق ملت های کوچکی چون اتریش، چکوسلواکی، لهستان، هلند، دانمارک، نروژ، لوکزامبورک، یونان، بلژیک و فرانسه و غیره را پایمال

کرده و مرتکب عملیات فجیعی در این کشورها میکردند. در نظر اسلام حقوق و آزادی هر فردی محفوظ است، چنانکه پیغمبر فرموده است:

«خلقك الله حرافکن كما خلقك» خدایت آزاد آفریده آزاد باش.

یعنی شخص باید در کمال آزادی بتواند در دنیا زیست نماید.

نازیها میگویند که باید اتباع آنان از يك عقیده پیروی کرده و از يك پیشوا اطاعت کنند.

اسلام عدالت پروری را رواج میدهد و ظلم و اعمال فشار را منع مینماید. قرآن میگوید «ای کسانی که ایمان آورده اید، درستی و صداقت را بسط دهید و هیچگاه نگذارید تنفر شما نسبت به مردم شما را وادار به ارتکاب ظلم و ترك عدالت کند. عادل باشید و از خداوند بترسید زیرا خداوند از هر چه شما میکنید آگاه است.»

عقیده نازیها بر این است که باید بر بعضی از مردمان ظلم و آزار روا داشت. عملیات هیتلر گواه صادق این مدعا است.

قرآن میفرماید «ای کسانی که ایمان آورده اید هیچگاه راضی نشوید که يك جامعه ای که بر دیگری برتری دارد، آنرا مورد تمسخر قرار دهد.»

نازیها در جاتی برای جامعه بشری قائل بوده و در نظر آنان نژادهای دیگر از هر حیث از نژاد آلمانی پست تر هستند. در حقیقت مرام نازی فاقد هر گونه نشانه ای از انسانیت و شرافت

روحانی میباشد و بمرور زمان شالوده و بنیاد آن درهم خواهد ریخت. ولی اسلام آئین و روشی است که تا افسان وجود دارد وجود خواهد داشت و تا ابد پا برجا خواهد بود.

گذشته از مطالب قرآن کریم، ما مسلمانان خود دارای روایات و گفته ها و قوانینی هستیم که از پیغمبر اکرم و دیگر پیشوایان مذهب اسلام بماند رسیده و خود گنجینه گرانبهایی بشمار میرود که در هر موقع و در هر جا در زندگی اجتماعی ما بکار میرود.

از آن جمله است:

«مسلم آنکس بود بقول رسول

گر چه عامی بود و گر عالم»

«که بهر جا بود مسلمانی

باشد از فعل و قول او سالم»

(جای)

«المومن من آمنه المسلمون علی اموالهم و دماهم»

مومن کسی است که مسلمانان از وی بر جان و خواسته خویش

ایمن باشند.

«ایاک و اللجا جه فان اولها جهل و اخرها نداه»

از ستیزه کاری پرهیز، چه آغازش نادانی و انجامش پشیمانی است.

«لا ایمان لمن لا امانه له»

هر که نادرستی ورزد بخدا نگر ویده باشد.

«لاخیر فی القول المامع الفعل»

نیک نباشد گفتاری که با کردار راست نیاید.

« افته الحديث الكذب »
 آفت سخن دروغ است.
 « الصدق طمانیه و الكذب ريبه »
 راستی سبب آرامش خاطر و دروغ باعث دوری و گمان است.
 « و نیز حضرت علی بن ابیطالب امیر المومنین (ع) میفرماید :
 « الکریم اذا وعد و فی »
 آزاد مرد چون وعده داد وفا میکند.
 « البغی یخرب الدیار »
 ستم کشور را ویران سازد.
 « الکذب خیانه »
 دروغ ناروا است
 « الغد یضاعف السیآت »
 خیانت و فریب گناهان را دوچندان کند.
 « الظلم تبعات موبقات »
 ظلم و ستم هلاک کنندگانند که از پی هم در رسند
 « العدل قوام الرعیة »
 داد گستری تکیه گاه ملت است.
 « من جارفی ملکه تمنی الناس هلكه »
 کسیکه در کشور خود ستم کند مردم مرگ او را آرزو نمایند.
 « ایاک و الجود فان الجائر الا یتیم رایحة الجنة »
 پرهیز باد ترا از ستمکاری زیرا که بیدادگر هرگز بوی بهشت نشنود

تمام اعمال ناشایسته نازیها مخالف گفته های پیغمبر اکرم و دیگر پیشوایان دینی ماست. در واقع اصول نازی دشمن روح بردبار، ملایم و عدالت پرست اسلام است.

عقاید و اصولی که هیتلر و گوبلز وزیر تبلیغات و دستیاری دروغ پرداز وی و شرکاء این دو جانی پیش نهاده اند پیروان خود را به يك سیر قهقرائی روحانی وادار میکند و آنان را بقرون تاریک جهالت و زندگی بربریت اجتماعی که اسلام بر علیه آن قیام کرد، سوق میدهد. چه بسا مسلمانانیکه در راه از بین بردن این دوره جان شیرین خود را فدا کردند و باز باید اکنون ما شاهد این دوره شوم گردیم.

اصول و عقاید اسلام را که در قرآن ذکر شده میتوان از گفته این اشخاص که از ظلم کفار بدربار پادشاه حبشه پناه برده بودند دریافت.
 « ای پادشاه ما مردمانی بودیم که در جهل میزیستیم، بت میپرستیدیم و از گوشت حیوانات مرده تغذیه میکردیم، اعمال زشتی مرتکب میشدیم، بروابط خویشاوندی پشت پا میزدیم ۰۰۰۰ زندگی ما بدین طریق ادامه داشت تا اینکه خداوند پیامبری برای ما فرستاد مانند پیامبرانی که بسوی مردمانی فرستاده بود که قبل از ما میزیستند. این پیامبر یکی از خودمان است. ما اصل و نسب ویرا میدانیم و میدانیم که او مرد حقیقت طلب و منزهی است؛ او ما را بسوی خداوند هدایت کرد که او را پرستش نمائیم ۰۰۰۰ که نماز بجا آوریم، صدقه بدهیم، روزه بگیریم، راست گو و صادق باشیم، روابط خویشاوندی را مراعات کنیم، با همسایگان بمهربانی رفتار نمائیم، از خوردن گوشتهای مرده و آشامیدن

خون پرهیزیم. او مارا از اعمال زشت، دروغگوئی، غصب مال یتیم و هتك ناموس زنان باعفت منع کرده است. ما او را قبول داریم، بدو ایمان آورده ایم، و از او پیروی میکنیم.

این بود آنچه این مسلمانان بزبان راندند که خلاصه تعلیماتی است که ما مسلمانان کنونی از آن پیروی میکنیم.

در واقع این تعلیمات عناصر آرمان و منتهای آرزوئی است که مردمان از هر نژاد و مذهبی که باشند در پی آن هستند.

مسلمانی که تعلیمات پیغمبر اکرم را فهمیده و حقیقتاً درك کرده باشد بهیچوجه حاضر نیست بگذارد افکار و عقاید مخرب هیتلر در روح و روانش راه یابد.

مسلمانان اولیه بر علیه اهالی دوره جهالت عربستان که مرتکب اعمال ناشایست میشدند و ظلم روا میداشتند و حقوق دیگران را پایمال میکردند قیام کردند و برای تزکیه دنیا از ظلم و بت پرستی شمشیرهای خود را از غلاف بیرون کشیدند.

اکنون نمیتوان قبول کرد که فرزندان این مسلمانان طرز حکومت و مراعی را پیسنندند که اسلاف آنان تقریباً ۱۳۰۰ سال پیش در مکه و مدینه بر علیه آنان شوریدند.

اسلام دینی بود که اعراب را از گرداب جهل و نادانی نجات داد و راه ترقی و تعالی در پیش پای آنان گذاشت. مرام نازی بلائی است که بر سر آلمانها فرود آمده که حقوق مردم را بالتساوی پایمال کند.

دیدیم که چگونه دسته ای از مسلمین فراری در پیشگاه پادشاه حبشه تعلیمات اسلام را شرح دادند. اکنون خواهیم دید چرا

عده بیشماری از آلمان فرار کرده و به کشور های دموکراسی پناهنده میشوند.

نویسنده معروف آلمانی «توماس مان» چنین مینویسد:

«چهار سال است که دور از میهن زندگی میکنم. کاملاً حسن تعبیری است اگر گفته باشم که بمیل و رضای خاطر جلای وطن کرده ام زیرا اگر در آلمان مانده بودم و یا اینکه بدانجا مراجعت میکردم امروز زنده نمی بودم. در خارج اقامت میکنم و با اظهار تنفر این جائیهارا بمبارزه طلبیده. ام آيا من میتوانم در قبال این خطری که از این حکومت و مرام مخرب روح توجه قاره اروپا است و در جهالت فوق العاده امروز جهان را فرا گرفته ساکت بمانم؟ سکوت برایم غیر مقدور بود، لذا برخلاف تصمیم رفتاری از من سرزد که اکنون منتج به طرد و اخراج من شده است» مرام نازی مخرب روح و روان است. این عقیده توماس مان يك نفر آلمانی است و مقصود او روح و روانی است که شالوده تمام مذاهب و علوم بشری میباشد.

چرا مرام بت پرستی و شرك نازیها با مذاهب دیگر در جنگ است؟ زیرا تمام مذاهب صفات حمیده و خصال پسندیده ای چون عشق، محبت، برادری و مساوات دربر دارد که باقتل، دزدی، ظلم و دروغ گوئی نازیها کاملاً مخالف است و نظر بهمین است که امروزه دین و آئینی در آلمان نازی وجود ندارد و آن بدبختان و سیه روزانیکه خواسته باشند

عبادت خداوند تعالی بپردازند مورد شکنجه و آزار این قوم وحشی قرار بگیرند.

يك «فیلسوف» آلمانی موسوم به «الفرد روزن برگ» که از طرف نازیها «پیامبر» قوم نازی انتخاب شده مذهبی بوجود آورده که باید آلمانیها فقط و فقط بدان اعتقاد داشته باشند.

بیشتر متفکرین آلمانی جلای وطن کرده اند و در دیگر کشورها بسر میبرند از این سبب در آلمان آزادی مذهب نبوده و میبایستی از پیروان مذهب ساختگی نازیها باشند. انهدام روح و روان و فکر، نخستین مقصود اصول و عقاید روزن برگ «فیلسوف» آلمانی و دیگر شرکانش میباشد. تمام این ها خود کافی است که مسلمانان نسبت بمرام نازی اظهار تنفر کرده و همچنین مانند مسلمانان اولیه که بر علیه کفار قیام کردند، ما هم برای انهدام و از بین بردن این مرام بکوشیم.

وفای بعهد

مسلمانان باید همیشه نسبت بعهدی که کرده اند وفادار بوده و قولی را که داده اند انجام دهند.

پیغمبر ما محمد بن عبدالله (ص) در موضوع وفای بعهد و اهمیت آن چنین میگویند: «ان حسن العهد من الایمان لادین لمن لا عهد له» و مقصود این بوده که کسی که فاقد خوش عهدی و صداقت باشد ایمان ندارد و کسی که وفا بعهد نکند بی مذهب است. مسلمانان با تنفر فوق العاده ای

شاهد عهد شکنی های نازیها بوده اند. پیغمبر اکرم میفرماید: «المسلم من سلم المسلمون من یده ولسانه» مسلمان کسی را گویند که مسلمانان از دست و زبان وی آسوده باشند و یا اگر کسی که از وی يك موجود کوچکی برنج آید مسلمان نیست. مسلمانان هیچگاه بکسانیکه در تحت حمایت آنان قرار گرفته اند و یا با آنان روابطی دارند ظلم روا نمیدارند.

در نظر يك مسلمان واقعی روا داشتن ظلم به این گونه اشخاص ظلم کردن در حق مسلمانان است.

پیغمبر اکرم فرموده است: «من دشمن کسی خواهم بود که بر شخصی که حمایت وی با اوست جور و ستم کند و در روز قیامت دشمن کسانی خواهم بود که امروز دشمن آنها هستیم.»

همچنین از گفته های محمد بن عبدالله (ص) است: «کسی که بر شخصی که باو پناه آورده است جور کند در واقع بمن جور کرده است.»

تاریخ اسلام شاهد این موضوع است که همیشه مسلمانان از این دستور پیروی کرده اند.

روایت است که یکی از رؤسای مملکت نزد خلیفه رفته گفت: «شهری بین ما و یونان واقع است که اهالی آن اسرار ما را بدشمنان ما فاش میکنند. ولی از اظهار اسرار آنان بما ابا میورزند ما قراردادی با آنها داریم که یکی از مواد آن اینست که باید در مواردیکه منتج بنفع دو طرف میشود گفتگو نماییم»

خلیفه گفت: «بآنها پیشنهاد کن که ما در عوض يك گوسفند دو گوسفند و بجای هر گاو دو گاو و غیره خواهیم داد. اگر پیشنهاد ما را قبول کردند آنچه گفتم بآنها بدهید و بگذارید از این سر زمین خارج شوند. اگر از قبول آن سرباز زدند بآنان قطع روابط کنید و با آنان در جنگ شوید.»

یکی از خلفا هنگامیکه سرداری را برای تسخیر سوریه میفرستاد بدو دستور داد:

«خدعه و فریب بکار مبرید، کودکان و مردان پیر و زنان را مکشید، درختان خرما و درختان میوه را قطع نکنید. گوسفند، گاو، و شتر را جز برای غذا مکشید. در راه خود باشخاصی برخواهی خورد که به دیر و صومعه پناه برده اند. بدانها و صومعه آنها آسیبی مرسانید.»

ولی باید دید عمال نازی در لهستان و دیگر کشورهاییکه بتصرف آنان درآمده چه دستوری داشته اند.

فرمان اکید بدانها داده شده بود که در اجرای مقاصد فرماندهی کل آلمان، از هیچگونه عملیاتی فروگذاری نکنند و بدون در نظر گرفتن ارزش جان بدبختانی که بکشورهای آنها حمله ور گردیده اند، نقشه تبهکاری خود را بانجام برسانند.

کشت و کشتار و عملیات فجیع و تبهکارانه ای که این قوم وحشی در این کشورها مرتکب شدند، هیچگاه فراموش شدنی نیست.

از يك نفر لهستانی سیه روز که پدر و مادر خود را در حمله آلمانها

از دست داده و از دست جانیهای نازی بخاور نزدیک گریخته بود، پرسیده شد:

- «آیا آلمانها بر علیه شما بمب های گاز دار استعمال کردند؟»

- «نه؛ ولی برای سربازان ما سیگار میریختند.»

- «چه؟»

- «خودتان میدانید که چگونه سربازان در جبهه به سیگار علاقه

دارند و اگر يك سیگاری پیدا کنند بدون توجه بعواقب آن، آنرا میکشند.

خوب، سربازان ما اینطور اشخاصی بودند. بعد از اینکه چند پکی میزدند ناگهان حالت اختناق بدانها دست میداد و میافتادند و میمردند.

«همچنین بمبهای بر سر ما فرو میریختند که محتوی حشرات مسری

بود. این حشرات در مدت کمی زاد و ولد میکردند و بر عده آنها زیاده

از حد افزوده میشد و بر تن سربازها می نشستند و آنها را میگزیدند و هر گاه

سربازی را نیش میزدند وی خود را میخاراند و فوراً تب شدیدی بوی دست

میداد و در مدت بیست و چهار ساعت جان میسپرد.»

اینها نمونه ای از عملیات فجیع و مظالم آلمانها در لهستان بود.

چه بسا کودکان و اشخاص بی گناه غیر نظامی که هدف گلوله های

مسلسل این افراد خونخوار آلمانی شدند.

نازیها هیچ فرقی بین اماکن مقدسه، مدارس و اماجهای نظامی

نمیگذاشتند. کودکان، زنان و مردان پیر همگی، باتش این وحشی ها می

سوختند. نازیها پس از فتح لهستان همین رویه را در کشور های دیگری

که بزور و فشار بتصرفشان درآمده پیش گرفتند و آن بدبختان و سیه روزانیکه

در تحت تسلط آنها درآمدند مجبور گشته اند از خانه های خود دست کشیده و اسباب و اثاثیه خود را بدست متجاوزین آلمانی بسپارند. این بیچاره گان محکوم بزندگی فلاکت بار و ترحم آوری شده اند و هنوز هیتلر بجانیان وعده نظم نوینی میدهد که بقول خودش جانیان میتوانند در سایه آن در کمال آسایش زندگی کنند.

بگذارید رویه هیتلر قصاب را بارویه یکی از خلفا تطبیق کنیم. بیش از ورود اعراب به اورشلیم خلیفه نامه ای باهالی فرستاده و از آنان اجازه ورود به شهر خواست. در این نامه تعهد نمود که هیچگونه آسیبی به شهر و مردم آن نرساند و نیز بوعده خود وفا کرد و بدین طریق مطابق دین و آئین اسلام عمل نمود.

میگویند خلیفه عادت داشت در شهر اورشلیم گردش کند تا از حال مردم مطلع گردد و بداد بیچارگان برسد. هنگامیکه در یک کلیسا بود، موقع نماز فرا رسید. کشیش ویرا برای بجا آوردن نماز بداخل کلیسا دعوت نمود ولی خلیفه سرباز زده گفت: «اگر در اینجا نماز بجا آورم، مسلمانان آنها تصاحب خواهند کرد.»

لذا چند قدمی از کلیسا دور شده و نماز بجا آورد. اکنون در همان جائیکه وی نماز کرده، یک مسجد بزرگ و باشکوهی برپا است.

اسلام برخلاف مرام نازی مخالف ایجاد تنفر و روح انتقام در دل مسلمانان است و برعکس خواهان است که آنان با همسایگان خود در کمال صلح و آسایش زندگی کنند، بعهده خود وفا نمایند و با آنان خیانت نورزند.

تاریخ فتوحات اسلامی گواه صادقی بر اینست که پیروان این مذهب شریف، پیشوایان عدالت گستری و آزادی در کشورهای مسخر شده بوده اند و برای اشاعه و انتشار عدل و داد بود که علم آزادی بدست گرفته و برای نجات عالم بشریت از کفر و جهل براه افتادند.

تاریخ فتوحات نازیها بالعکس مایه ننگ و شرم عالم بشریت است. هر جا که پرچم خونین نازی باهتزاز درآمد صلح و آرامش از آنجا رخت برمی بندد و ظلم، کشت و کشتار و ویرانی جای گزین آن میشود.

عملیات زشت و ناشایسته و تبهکارانه ای از نازیها سر زده که هیچگاه تاریخ بیاد ندارد چنین دوره ای را دیده باشد. حتی چنگیز خان و قوم وحشی مغول که تاریخ به بدی از آنان یاد میکند، مرتکب چنین عملیاتی نشدند.

در کوی مرکزی «تردام» (هلند) در مدت ۲۰ دقیقه بمباران از طرف بمب افکنهای بی رحم آلمانی، سی هزار نفر جان سپردند.

قوم مغول که اسم آنان هر ایرانی وطن پرستی را بلرزش در میآورد و روح انتقام را در وی تحریک میکند، صدیک عملیات این نازیهای جانی را نکردند.

هرگاه فرمانروایان مغولی سر از گور بیرون میکشیدند و نظری به وضع رقت بار اروپا میافکندند از ترس و لرز سر بندرون جایگاه ابدی خود کرده و راضی نمیشدند در چنین جهانی که این خونخواران نازی فرمانروائی میکنند، اظهار حیات کنند.

قوم مغول بدنام است، ولی باید دانست که آلمانی‌ها برای اروپا از جنگ‌یزیان بلای مهیب‌تری بوده‌اند.

نظری بتاریخ اروپا نشان خواهد داد که از ازمینه قدیم آلمانی وحشی بوده و روح سببیت و دزدنگی در نهاد وی سرشته است.

چه بلاها و مصائبی که دول اروپائی از این همسایه سبع خود متحمل شده‌اند! چه جنگ‌ها و خونریزی‌ها که این کشور در اروپا برپا کرده!

با خاموش شدن شعله آتش در سال ۱۹۱۸ جهانیان خیال میکردند که برای ابد صلح و آرامش در دنیا حکمفرمائی خواهد کرد. ولی هنوز چیزی از این سال نگذشته بود که دوباره آلمانها پرچم خونین برافراشته و دنیا را با آتش جنگ مشتعل ساختند.

يك كتاب لغت جامع و نسبتاً كاملى را بر داشته و معنی «واندال» را در آن بجاوید.

واندال: عضو قبائل آلمانی نژاد که در اسپانیا و فرانسه تاخت و تاز کرده و بسیاری از صنایع و کتب را از بین بردند؛ مخرب آثار صنعتی و علمی.

بدین طریق کتاب لغت یکی از زبانهای خارجه بزبان فارسی، این لغت را تفسیر میکند و ما برای نشان دادن روح سبع و خونخوار آلمانی آنرا بنظر شما رساندیم.

اگر قوم مغول يك بار بر سر آسیا و بخصوص ایران تاخت، دول اروپائی برای همیشه مورد حمله و تهاجم قوم خونخوار آلمانی قرار گرفته‌اند.

خدا را شکر که آلمان فقط و فقط در اروپا وجود دارد و گر نه اقوام صلح پرست و آرامش طلب آسیائی چگونه میتوانند

در زیر بار جوار این وحشیان بسر برند.

ولی ما باید غافل نباشیم که آلمان دیگری با اسم ژاپون نیز در آسیا علم خونریزی برافراشته و با پیروی از استاد خود آلمان بعملیات متجاوزانه ای دست زده است. تا هنوز دامنه عملیات این ظالم وسعت پیدا نکرده و خطری از ژاپن متوجه ما نشده، باید از آن جلوگیری شود.

عده‌ای از آشنایانم که بنظر سطحی به اصول و عقاید نازیها و همچنین بمذهب خود یعنی اسلام مینگرند، چنین تصور میکنند که بین این دو نهضت شباهتی موجود است و دلیلی که ایشان پیش می‌آورند اینست که هر دو این نهضت‌ها برای پیشرفت مقاصد خود متوسل به شمشیر شدند.

باید بدانیم که هیچ مذهبی وجود نداشته و تاریخ از هیچ آئینی یاد نمیکند که بر علیه ظلم و فشار قیام نکرده باشد. آئین شریف اسلام بر علیه اعمال زشت دوره جهالت قیام کرد.

مذهبی که برای انتشار و اشاعه مهر و محبت، حقیقت و مساوات کوشیده باشد وجود ندارد که برای دفاع از خود دست با قدمی نزده باشد. در واقع اگر چنین نبود، این مذاهب هر يك بعد از دیگری از بین رفته و در مقابل شرك و بت پرستی نابود میشدند.

قرآن شریف میفرماید: «خداوند شما را از معاشرت و رفتار محبت آمیز با آنانکه باشما خصومت نکرده‌اند و شما را از موطنتان نرانده‌اند، منع نکرده است. در واقع خداوند یار نیکوکاران است. ولی خداوند شما را منع میکند از اینکه با کسانی که بشما دشمنی ورزیده‌اند و شما را

از موطنتان رانده اند ابراز محبت کنید. کسی که باین اشخاص درآمیزد گناهکار است.

پس اعمال زور از طرف مسلمانان از این جهت بود که میخواستند از حقوق خود دفاع کنند و نیروی دشمنان را از هم در شکند و آنها را مجبور به اطاعت از قانون نمایند.

مردم دوره جهالت از عملیات ناشایسته خود یعنی زنده بگور کردن دختران، پرستش بت ها و ستارگان و غیره دست بردار نبودند.

دین اسلام بود که چراغ هدایت فرا راه آنان داشت.

در حقیقت وظیفه مسلمانان است که از خود و حقوق خود دفاع کنند و مذهب خود را محفوظ بدارند. کفار هر چه توانستند بر علیه پیغمبر اکرم کردند. اگر مسلمانی بدست آنان میافتاد ویرا مورد آزار و شکنجه قرار میدادند. ناخنهایش را بیرون میکشیدند و چشمهایش را از حدقه بیرون میآوردند و بالاخره به فجیع ترین وضعی ویرا میکشند. ولی بزودی نیروی حقیقت بر نیروی اهریمن آنان چیره شد و آنرا تارو مار کرد.

همان شبی که پیغمبر اکرم (ص) تصمیم گرفت به مدینه عزیمت فرماید بر علیه او توطئه کرده و میخواستند بشهادتش برسانند، لیکن در انجام نقشه خود موفق نشدند.

پیروان پیغمبر اکرم آنقدر از کفار رنج و آزار کشیدند که بنزد حضرت رفته شکایت آغاز نمودند. حضرت فرمود: « صبر داشته باشید.

هنوز فرمان نداریم با آنها در جنگ شویم.

بعد از سیزده سال پیغمبر اکرم (ص) به پیروان خود فرمان داد که با کفار در جنگ شوند.

حضرت میفرماید: « بآنان که در جنگند بگو که بآنها که بیعدالتی شده، خداوند پیروزی خواهد داد »

بدین طریق جنگ و ستیز اسلام با نیروی مشرکین آغاز شد و منتج به پیروزی اسلام گردید.

پس می بینیم که مسلمانان فقط برای دفاع خود و فقط بر علیه نیروی جهالت شمشیر از غلاف بیرون کشیدند.

باید دید منظور نازیها از اعمال زور چه بوده است. نازیها میگویند و حتی بخودشان هم مشتبه شده - که يك مأموریت مقدسی دارند. بهیچوجه يك مسلمان حقیقی این فکر را بخود راه نمیدهد که نازیهای وحشی چنین مأموریتی داشته باشند.

بیائید تا بدیده دقت ببینیم مرام نازی چگونه بوجود آمد.

جمعی از اوباش و بیکارهای شهر مونیخ و دسته ای از سربازان قدیمی که در گوشه و کنار این شهر حیران و سرگردان بودند، در شرابخانه مونیخ گرد آمده و در حالیکه از باده سرمست بودند تصمیم گرفتند آلمان را بخیال خودشان نجات دهند. ولی نمیدانستند که با این نقشه خود نه فقط آلمان بلکه تمام دنیا را بآتش خود خواهند سوزانید.

توطئه آغاز کردند و بر علیه حکومت شوریدند و در راه مقصود از

قتل و غارت و خونریزی فرو گذار نکردند تا آنکه رفته رفته زمام امور آلمان را بدست گرفتند و بهمسایگان خود قول دادند که حیطه عملیات آنان فقط در کشور خودشان خواهد بود.

ولی طولی نکشید که تجاوز آلمان در تحت اداره این خونخواران به کشور های مجاور شروع گردید.

با تطبیق مرام نازی و دین و مذهب شریف اسلام درمی یابیم که نازیها از اعمال زور جزایمال کردن حقوق دیگران و از بین بردن تمدن کنونی منظوری نداشته. در صورتیکه اسلام فقط و فقط مقصودش اشاعه و انتشار آزادی و عدلی بوده که فعلا آلمان ها در نابود کردن آن کوشش مینمایند.

هیتلر در کتاب خود «نبرد من» که اکنون هر فرد آلمانی مجبور است آنرا داشته باشد و آنرا قرآن خود بداند، بارها این موضوع را متذکر شده که نژاد آلمانی بر تمام نژادها برتریت دارد و میبایستی بر آنان حکفرمائی کند. در حقیقت بعقیده هیتلر مردمان دیگر حق حیات ندارند و بایستی معدوم شوند و یا برای ملت آلمان خدمت کنند.

بایستی از آقای هیتلر پرسید: از چه جهت نژاد آلمانی بر دیگران برتریت دارد؟

بعقیده ما مسلمانان و هر شخص با وجدان و حقیقت پرستی، آلمانی جز در مورد سبعیت و درندگی که مخصوص خود وی میباشد هیچوجه بر ما مزیتی ندارد.

در نظر اسلام تمام مسلمانان یکسان هستند و بقول قرآن کریم «کسانی که ایمان آورده اند برادر هستند».

اسلام فرقی بین نژاد، خون و رنگ نمیگذارد. افریقائی، اروپائی، آسیائی، امریکائی در نظر اسلام یکسانند. قرآن میفرماید: «اگر خداوند مشیت میکرد تمام بشر را از یک نژاد میآفرید».

اسلام به پیروان خود مفتخر است و خواهان است که اتحاد و یگانگی و برادری در میان آنان برقرار باشد؛ از زیارت مکه منظوری جز این نیست که مسلمانان برادران دینی خود را که از اقصی نقاط دنیا در آنجا گرد آمده اند، ملاقات کرده و از احوال آنان و کشورشان مطلع گردند و برای بهبود و بهتری حال خود و سائلی برانگیزند.

چنین نتیجه میگیریم که مرام نازی از هر جهت مخالف اسلام بوده و بر علیه شالوده این آئین شریف کلنگ مینوازد و در پشت پرده های سیاه و ضخیم تبلیغات دروغ و باقلبی سیاه ولی زبانی شیرین، با عملیات تبهکارانه خود با تمام قوا کوشش میکند این دین مقدس را از بین ببرد.

هیتلر قصاب و شرکا، و دستیارش موسولینی که خود را حامی اسلام دانسته و بمباران کردن شهرهای مصر و دیگر بلاد اسلامی در افریقا و آسیا را دلیل واضحی برای ادعای خود میداند و قانده جنگی ژاپن که با حمله بیشرمانه خود به امریکا طبیعت حقیقی خود را به عالمیان نشان داده، باید بدانند که مسلمانان دنیا و در واقع هر ملت حقیقت طلبی خواهان روشی هستند که بر پایه آزادی مذهب و برادری و دیگر عقاید و اصول اسلام قرار گرفته باشد و هیچگاه راضی

۳۰ -
خواهند شد که باز به مقاصد است آلمانیها شده در خلاف دین و آئین
خود و ملت و خواست خداوند متعال عمل نمایند. بلکه برعکس
به پشتیبانی دول متحدیند دموکراسی و آزادیخواه در آمده و برای
پرونی این کشورها دست دعا بباری آفرینند خود را فرستند
رسول اکرم بنده کرده و ملت هستند که روز مکافات متجاوزین
آلمانی و ایتالیائی و ژاپنی رسیده و دست انتقام دراز شده بداد
مظلومین و سیه روزان قربانی راه این جالبان خواهد رسید.

الفبای

خَطِّ اُفَو

برای نو آموزان پارسی

نکارش و پیشنهاد

میرزا علی محمد خان اویسی

مأمور مالیه در سفارت کبرای دولتی ایران در اسلامبول

فارغ التحصیل مدرسه مبارکه علوم سیاسی و اداری

ساحب نشان طلای درجه اول علمی و نشان درجه دوم شیر و خورشید

و غیره و غیره و غیره

باید ترقی پرست شد و باید این ترقی را
از الفبا شروع کرد

پرنس ملکم خان

ترقی منوط بعلم است و علم مربوط بخط

ع. م. ا.

در اسلامبول

چاپخانه شمس - رو بروی باب عالی نمره ۴۳

۱۳۳۱

از خوانندگان این رساله مخصوصاً متغی است :

- ۱ — بیک نظر فکر را رد نفرمایند.
 - ۲ — اگر صاحب فکر تجدید خواهی هستند پس از تدقیق و تفکر بیان رأی نمایند.
 - ۳ — در صورت قبول این اصلاح فوراً در صدد انتشار آن بر آیند .
 - ۴ — هر ایرادی یا اصلاح و فکری داشته باشند و همچنین هر مقاله و نشریاتی که در بنیاد یا در باب اصلاح خط بهر نحوی باشد مینویسند و یا می بینند بتوسط مطبعه شمس بعنوان نویسنده بفرستند .
 - ۵ — آقایانی که با این فکر مشارکت دارند نام و نشان خود را هائطور بتوسط مطبعه شمس بنویسند تا شاید با تشکیل انجمنی و تبادل افکار اسباب تسهیل انتشار این فکر بزودی فراهم آید .
- ملاحظه — هر مکاتبه و مخابره که بعنوان مندرجه در صفحه قبل فرستاده شود بنویسنده خواهند رسانید .

تعالی می بینگان حضرت شرف در حاشیه سینه کبریا و در حاشیه زبان
بزرگ

با اجازه حضرت شرف عالم این سوره را نظر بابت

آن نام نامی مبارک برین دشته تدبیر نماید.
اینکه در است که با وقت ساختن نامه و سامی رقیب در آن
در نیم و تبار این فکر که یکی در سامی بر سر می ماند و علم عالم
در آن آرد و دیگر که در دند بر این برین کمال سفر است
شمار فرماید

فلا باعرض نکرات عیدیه این مریضه با خبرانه خود را
تیمم و ترب غریب را چاکری نم و قبل این
با خبرانه را تشریف نماید. فردی که نگذاشته است

افاده مرام

حقایق شناسان عالم تمدن متفق بر آنند که سبب
توقف ملل شرقیه و عقب افتادن آنها از اهالی غرب یکی
مسئله القیاس است که بواسطه اشکالی که در تعلیم و تعلم آن
داریم مدتی عمر گر انهای خودمانرا صرف شناختن
اشکال و ترکیب حروف و گذاشتن ضمه و فتحه و کسره
و نقاط مینائیم. يك كودك و یا مبتدی بجای آنکه بواسطه
یاد گرفتن عدده قلیلی حروف بتواند هر نوع جمله و عبارت
را بخواند، باید مدت بسیار مدیدی وقت خود را
صرف شناختن حروف متعدده و بلکه بعضی اوقات صرف
تشخیص علامات متحد الصوت نموده عاقبت هم تا آنکه
يك دوره صرف و نحو و لغت زبان را نداند، نتواند
بآسانی عبارتی را بخواند.

در ازمنه قدیمه در مصر ابتدا باخط هیروگلیف
Hiéroglyphe یا خط و حوش کتابت و افاده مرام مینموده.
اند. یعنی هر مقصود و مطلبی را بعلامتی مخصوص یا

بشکل یکی از حیوانات ظاهر ساخته و مینوشته اند . پس از آن فیثقیان ازین اشکال مختلفه بسیار متعدد مصری حروف معدودی برای خود ساخته و استعمال میکرده اند . از خط آنها عبرانیان و اعراب از یک طرف و از طرف دیگر یونانیان خطوط خود را ساختند : که خط ما اکنون نتیجه خطوط عربی است ، چنانکه خط اروپائی مقتبس از خط یونانی و لاطینی میباشد .

در هر ماتی خط آلت اشاعه افکار و اراده مقاصد است . یعنی هر چه انسان خیال میکند بوسیله آن میتواند روی کاغذ آورده به همجنس خود بنماید . پس بدین جهت چون مقصود و منظور دیگری از آن متصور نیست ، مسلم است که هر چه این آلت آسان و ساده تر باشد ، بهتر و مناسب تر خواهد بود و آدمی برای نمودن فکر خود دچار کمزاشکالات میگردد .

برعکس خط مایه بختانه هر چه پیشتر آمده بیشتر مشکل گردیده و کار بجائی کشیده که هر کس تحصیل آن را نخواهد باید مدتی مدید اولاً به تحصیل و تکمیل اصل زبان پردازد ، تا پس از ا کمال فهم آن بتواند بدرستی از عهده نوشتن و خواندن برآید ؛ یعنی ما مطلب را بوسیله خط نمیخوانیم ، بلکه خط را بمناسبت مطلب و رعایت معانی کلام قرائت مینماییم .

این مسئله از دیر زمانی معلوم شده است که یکی از اسباب عمده عدم پیشرفت علوم در میان ما همین اشکال خط ماست و هر کس که بدین نکته پی برده در صدد اصلاح این خط برآمده است .

اصلاح خط ما را میتوان گفت که از نیمه قرن سیزدهم هجری مطرح مذاکره گردیده .

نویسنده این اوراق تقریباً از نه سال قبل بحیال اصلاح این نقص اساسی برآمده و انواع طرحها و خیالات برای اصلاح خط نموده و پس از تفکرات و تدقیقات مفصله ، عاقبت در سال ۱۳۲۷ ، هنگامیکه در تبریز اقامت داشت ، خود را بنیل مرام موفق دانسته ، رساله را که اینک پیشنهاد مینماید ، در باب خط تازه که ترتیب داده بود ، نگاشت . و چون تا بحال وسیله کافی در دست نبود ، انتشار آن معوق مانده ، اکنون با کمال اشتیاق و امید واری به نشر آن مبادرت نموده ، اقبال عموم را بدین فکر که شاید اسباب سعادت کافه ناس گردد ، باعث اقتضار و مباحثات خود میداند .

قبل از ختم این مقدمه برای اینکه قدر از باب هنر و معرفت پوشیده نباشد ، لازم میدانم از حسن مراقبت و معاونت خطاط شهر ، سر کاتب مطبعه عامره عثمانی . عارف بیک افتدی دام افضاله تشکر نمایم که اشکال این

حروف را بزبور زیبایی آراسته و بشکلی که میخواستم
بخط نیکو ظاهر نموده و مرا از خود متشکر و ممنون
ساخته است.

ع. م. اویسی

تاریخ خط

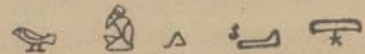
بطور اجمال

از آنوقتی که انسان بانوع خود مأنوس شده و آغاز
روابط کرد، برای انتقال افکار و ضبط خیالات خود،
در صدد اختراع يك آلتی برآمد؛ و اولین ترتیبی که
بنظر او رسید، این بود که هر فکری را بعلامتی ظاهر
سازد. بنابراین هر آنچه که صورت خارجی داشته،
عین آنصورت را نقش و هر چه صورت خارجی نداشته،
بیک صورت دیگری ظاهر میساخته: مثلاً برای نمودن
دوستی، يك کبوتر و برای ظاهر ساختن دشمنی،
يك مار و روز را بخورشید و شب را بستاره و ماه مینموده؛
و فرضاً اگر میخواست بنویسد که: (عدۀ زیادی دشمن
از راه دریا وارد و پس از سه روز توقف هنگام شب
بخشگی فرود آمده اند) بدین علامات ارانه مقصود مینمود:

که نقطه ها علامت عدۀ زیاد و آدم مسلح علامت

دشمن و کشتی علامت دریا و قوسی که در جوف آن
دایره تعبیه شده علامت روز و سه خط علامت عدد سه
و درخت بمعنی خشکی و قوس آخری که يك هلال
ودو علامت دیگر در درون دارد (ماه و دو ستاره)
شب را ظاهر میسازد. بدیهی است، این خط که عیناً مظهر
خیال است، در نزد هر ملت و قومی بشکلی ظاهر میگشته؛
تا اینکه در مصر ازین خط يك قسم خطی مخصوص
ترتیب دادند که باسم خط هیروگلیف Hiéroglyphe
معروف است و آن خط مرکب از صور اشیاء و بعضی
علامات مخصوصه دیگر است که اصوات کلمات را ظاهر
میسازد. مثلاً در خط هیروگلیف ترجمه این
علامات:

ازینقرار است : اولی که بشکل ستاره اویزان است
معنی شب و دومی که بصورت دستی است که عصائی
در کف دارد بمعنی قوه و سومی که بشکل دوپائی است
که راه میرود بمعنی حرکت و چهارمی که بصورت مردی
است که دستهای خود را در وسط خود گذارده
علامت اعمال دهانی مانند خوردن و گفتن و آشامیدن است
و پنجمی صورت مرغ علامت شر است. این خط نیز
خالی از اشکالات نبود. مصریها متدرجاً در صدد

اصلاح آن بر آمده و خطوط دیگر از قبیل هیراتی
و دموتیکی برای خود ترتیب داده و عاقبت در سه هزار
سال قبل از میلاد ۲۲ صوت مختلف برای خود معین
و ممتاز کرده و برای ظاهر ساختن هر يك از اصوات ،
يك یا چندین حروف تعبیه نمودند که آنها را میتوانیم
علامات الفبائی بخوانیم . ولی با اینحال مصریها د چار
اشکال خط بوده و نتوانستند برای خود الفبائی ثابتی
ترتیب دهند که هر يك علامات آن مظهر يك صدای
معینی باشد .

تا اینکه فیقیان یعنی ساکنین قدیم سواحل سوریه
که مردمی پیشه‌ور و دنیاگرد بوده و با اغلب ملل آنوقتی
مخصوصاً مصریها مرادۀ تجارتی و غیره داشته و غالباً
رفت و آمد مینموده اند ، بر حسب ضرورت و احتیاج
در صدد اصلاح خط و تسهیل آن برآمدند و گمان نزدیک
بیقین میرود که الفبای هیروگلیف خاصه را آنها تعبیه
نموده و از خطوط هیروگلیف و هیراتی مصری علاماتی
اخذ کرده و برای سهولت استعمال در آنها تصرفاتی
نموده و بنا بر آنچه که بتحقیق رسیده از خطوط مصری
۱۲ الی ۱۳ حرف بیشتر نگرفته و باقی حروف را
خودشان اندك اندك ایجاد کرده و متدرجاً ۲۲ شکل
برای خود ترتیب دادند که الفبای آنها را تشکیل کرده
و هر يك را باسم شکل خودش نامیدند . مثلاً گاو را

مصرها (آوا) میگفتند و باین شکل ظاهر
 میساختند؛ فینیقیها شکلی بصورت آن یعنی بشکل سرکاو
 ساخته و برای الف بکار برده و باسم الف، که در زبان آنها
 بمعنی گاو است، نامیدند. و دیگر شکلی مربع اتخاذ
 کردند که بترکیب خانه است و مصرها آنرا برای
 نمودن خانه بکار میبردند و (با) که بمعنی خانه است
 مینامیده اند؛ فینیقی ها همان را برای علامت (ب) اخذ
 نموده و (بیث) که زبان آنها بمعنی خانه است نامیدند
 و همچنین شکلی بصورت سر شتر که مصرها برای
 ظاهر ساختن شتر بکار میبردند و زبان خود (جیمیل)
 یعنی شتر میگفتند، برای نمودن جیم گرفته و بالاخره
 برای شین این صورت را که عبارت از صورت
 چند درخت است، قبول کرده و بدین ترتیب الفبای
 مستقلی تشکیل دادند، که هر يك از حروف آن دارای
 اسم و صدای مخصوصی شد.
 صورت و تلفظات این الفبا با معانی هر يك از آنها
 و الفباهای یونانی قدیم و سامری که از آن مشتق شده اند،
 محض مزید استحضار خوانندگان محترم در صفحه بعد
 نگاشته میشود.

حروف عربی	حروف فینیقی	حروف یونانی قدیم	حروف سامری	نامهای فینیقی حروف	معانی آنها	نامهای عربی حروف	نامهای یونانی حروف
ا				الف	گاو	الف	آلفا
ب				بیث	خانه	باء	فیتا
ج				جیل	شتر	جیم	جلا
د				دالت	درب	دال	دالتا
ه				ه	؟	هاء	ای
و				واو	گرز	واو	او
ز				زین	سلاح	زای	؟
ح				حیت	محوطه	حاء	ایطا
ط				طیط	مار	طاء	نیطا
ی				یود	دست	یاء	یوطا
ك				کاف	کف	کاف	کیا
ل				لامد	؟	لام	لامدا
م				میم	آبها	میم	می
ن				نون	ماهی	نون	نی
س				سامک	ستون	سین	سفا
ع				عین	چشمه	عین	؟
ف				فا	دهان	فاء	فی
ص				صادی	؟	صاد	زبتا
ق				قوف	گوش	قاف	—
ر				ریش	سر	راء	رو
ش				شین	دندان	شین	—
ت				تاو	علامت	تاو	تاو

تشکیل الفبا در اروپا

یونانیان که اقدم ملل اروپائی هستند و با فینیقی ها نزدیکتر بوده اند ، الفبای فینیقی را عیناً اخذ و با بعضی اصلاحات و تغییرات بکار بردند . و مخصوصاً مهمترین اصلاحی که در آن نموده و در واقع الفبا را باعلا درجه کمال رسانیده اند ، این بوده که اعراب را که در خط فینیقی نبود ، ایجاد کردند . از الف ، يك آلفا ترتیب داده و از ه يك (e) که علامت کسره است و از ع يك (o) که علامت ضمه است و همچنین الی آخره و این اعراب را هم جزو سایر حروف داخل الفبا قرار دادند و الفبا را برعکس فینیقی ها که از راست مینوشتند ، یونانیها از چپ براست شروع بنوشتن کردند [۰] و طبیعی

[۰] سبب از چپ براست نوشتن یونانیان را اینطور میتوان تصور کرد که یونانیان چون منسوب به نژادهند و اروپائی و اقوام آریائی بوده اند و خط آریائی یعنی خط قدیم ایرانیان که حالا بنام خط میخی معروف است از چپ براست نوشته می شده ، یونانیان نیز در موقع تبدیل و تسهیل خط اصلی که در آنوقت دارای بعضی اشکالات بوده ، این شیوه را از دست ندادند . محتمل است که حس ادخال اعراب هم در حروف از همان الفبای اصلی ناشی شده باشد .

است که الفبای اولی یونانیان خیلی بالفبای حالیه تفاوت دارد . سابق برین هر قومی از اقوام هان الفبای فینیقی را بطرزی مینوشتند : تا اینکه در قرن ششم میلادی الفبای یونانی که دارای ۲۴ حرف بوده ، تشکیل یافته و در تمام یونان انتشار پیدا نمود که اکنون زبان امروزه یونانی هم بدان خط نوشته میشود و بعلاوه خیلی حروف هم بالفبای قبطی و ارمنی و بالفباهای سیلیریک Sylirique و کلا گولیتیک Glagolitique داده است .

مدتها تصور میشد که الفبای فینیقی همانطور که داخل یونان شده ، بایطالیان نیز نفوذ نموده و اسباب تولید الفبای اطروسک Etrusque گردیده است ؛ ولی الفبای اطروسک که پیش از ۲۰ حرف نداشته ، بعضی از حروف را دارا بوده که در الفبای فینیقی نیست ؛ مانند X, Φ, Y و ازین رو بخوبی معلوم میشود که الفبای اطروسک از الفبای یونانی اتخاذ شده باشد [۰] و الفبای لاطین نیز بعد ، از روی الفبای اطروسک تشکیل یافته است [۰۰]

الفبای لاطین بعد از تشکیل در تمام اروپای مرکزی انتشار یافته و نزد تمام اقوام آنسر زمین محل قبول پیدا

• اطفریدمور Otfrid Müller ، مومسن Momsen
• لنورمان Lenormant
• میشل برآل Michel Bréal

تشکیل الفبا در اروپا

یونانیان که اقدم ملل اروپائی هستند و با فینیقی ها نزدیکتر بوده اند ، الفبای فینیقی را عیناً اخذ و با بعضی اصلاحات و تغییرات بکار بردند . و مخصوصاً مهمترین اصلاحی که در آن نموده و در واقع الفبا را باعلا درجه کمال رسانیده اند ، این بوده که اعراب را که در خط فینیقی نبود ، ایجاد کردند . از الف ، يك آلفا ترتیب داده و از ه يك (e) که علامت کسره است و از ع يك (o) که علامت ضمه است و همچنین الی آخر ؛ و این اعراب را هم جزو سایر حروف داخل الفبا قرار دادند و الفبا را برعکس فینیقی ها که از راست مینوشتند ، یونانیها از چپ براست شروع بنوشتن کردند [۰] و طبیعی

[۰] سبب از چپ براست نوشتن یونانیان را اینطور میتوان تصور کرد که یونانیان چون منسوب به نژادهند و اروپائی و اقوام آریائی بوده اند و خط آریائی یعنی خط قدیم ایرانیان که حالا بنام خط میخی معروف است از چپ براست نوشته می شده ، یونانیان نیز در موقع تبدیل و تسهیل خط اصلی که در آنوقت دارای بعضی اشکالات بوده ، این شیوه را از دست ندادند . محتمل است که حس ادخال اعراب هم در حروف از همان الفبای اصلی ناشی شده باشد .

است که الفبای اولی یونانیان خیلی با الفبای حالیه تفاوت دارد . سابق برین هر قومی از اقوام هان الفبای فینیقی را بطرزی مینوشتند : تا اینکه در قرن ششم میلادی الفبای یونانی که دارای ۲۴ حرف بوده ، تشکیل یافته و در تمام یونان انتشار پیدا نمود که اکنون زبان امروزه یونانی هم بدان خط نوشته میشود و بعلاوه خیلی حروف هم با الفبای قبطی و ارمنی و با الفباهای سیلیریک Sylirique و کلا گولیتیک Glagolitique داده است .

مدتها تصور میشد که الفبای فینیقی همانطور که داخل یونان شده ، با یطالیان نیز نفوذ نموده و اسباب تولید الفبای اطروسک Etrusque گردیده است ؛ ولی الفبای اطروسک که بیش از ۲۰ حرف نداشته ، بعضی از حروف را دارا بوده که در الفبای فینیقی نیست ؛ مانند X, Φ, Y, و ازین رو بخوبی معلوم میشود که الفبای اطروسک از الفبای یونانی اتخاذ شده باشد [۰] و الفبای لاطین نیز بعد ، از روی الفبای اطروسک تشکیل یافته است [۰۰]

الفبای لاطین بعد از تشکیل در تمام اروپای مرکزی انتشار یافته و نزد تمام اقوام آنسر زمین محل قبول پیدا

• اطفرید مولر Ottfrid Müller ، مومسن Momsen
له نورمان Lenormant
•• میشل بره آل Michel Bréal

نمود ؛ و حالاً نه تنها زبانهای مشتقه از لاطین (فرانسه ، اسپانیولی ، پرتغالی ، ایتالیائی و رومانی) را با الفبای لاطینی مینویسند ، بلکه زبانهای سکندیناوی Scandinave (دانمارکی ، سوئدی و نروژی) و زبانهای ژرمانی (انگلیسی ، هلندی و آلمانی) و بعضی زبانهای سلاو Slave (پلنی و چک و غیره) نیز آن الفبا را بکار میبرند و حتی این الفبا در نوشتن زبانهای دیگر که بکلی از زبانهای هند و اروپائی دور و جداست استعمال شده و در نزد برخی ملل و حشیه نیز مانند اهالی افریقا و آمریکا و اوقیانوسی اندک اندک رواج یافته و می یابد و چون خطی است که حالا اغلب زبانهای علمی بدان نوشته میشود و در نزد علما بیشتر معمول است ، هر روز بوسع انتشار آن نیز می افزاید .

ترتیب الفبا در آسیا

آسیا مهد ایجاد الفبا بوده ولی متأسفانه مانند اروپا بسهولت و تکمیل آن نایل نیامده است . بدو از الفبای فینیقی که در واقع اصل تمام الفباهای حالیه است ، از یکطرف عبرانها برای خود خطی ترتیب

داده که مدتی استعمال مینموده اند . ولی بزودی بعلمت تفرقه و جلای وطن آنها ، این خط ضایع شده و از میان رفته و فقط در روی پولهای عبرانی بحالت اصلی خود باقی مانده است ، از طرف دیگر آرامیان که آنها هم مانند عبرانها قومی بوده اند از اقوام سمیتیک و در نواحی شمالی دجله و فرات مسکن داشتند ، در همان اوقات آنها هم از روی خط فینیقی الفبائی برای خود تنظیم نمودند که باندازه باصل خط فینیقی که از آن اقتباس شده شبیه بوده که اغلب در نقوش و خطوط قدیمه ، خط آرامی باخط فینیقی اشتباه میشود . ولی بعد از آن اندک اندک تغییرات کلی در آن حاصل شده و متدرجاً انبساط و انتشار فوق العاده پیدا کرده ، از انطاکیه تا مکه معظمه و از مصر تا وسط ایران محل انتشار یافته است و از تدقیق در خط حرکت و انتشار داخلی و خارجی این الفبا ، جدیداً بحمل يك مسئله مهمی که علمای فن را خیلی مشغول میداشت ، موفقیت حاصل شده ؛ و آن مسئله عبارتست از کشف : اصل الفبای هندو .

مدتی مدید تصور میشد که خط سانسکریت را الفبای مخصوص مستقلی است که بتوسط هندیها اختراع شده ، ولی بعد از تجسس و تحقیقات دقیقه امروزه معلوم گردیده که مطلب غیر ازین است . يك قسم از خط

سانسکریت در شمال هندوستان از حدود افغان الی نواحی
ماتورا یافت شد که آنرا خط هند و باختری می نامند
و آنخط خیلی شبیه است بخط آرامی . ولی از طرف
دیگر دارای اصوات و اشکالی است که خیلی شباهت
آنها بخط اصلی هندی که تمام خطوط حالیه هند از آن
مشتق است ظاهر و ثابت میدارد و بدین مناسبت نمیتوان
قبول کرد که خط هندی فقط از خط هند و باختری
اقتباس شده باشد ، بلکه ظن غالب برین است که این خط
از خطوط هند و باختری و آرامی و یونانی تشکیل و ترتیب
یافته است .

در هر حالت اگر ساکنین هند مخترع الفبا نبوده،
هیچکس نمیتواند هوش اقتباسی آنها را انکار نماید که
خیلی بهتر و قابل تر از یونانیان بوده است . الفبای
سانسکریت بهر صورت که در آمده اسباب تولید تمام
خطوطی که نه فقط در هند بخصوص ، بلکه در سیام
و کامبوج و برمه و در شبه جزیره مالزی و تبت و تایلند قسمت
چین خاص تعمیم یافته و بعضی ها را هم عقیده برین است که
الفبای کره نیز از خط هندی اقتباس شده است .

اما عبرانیها بعد از مراجعت از غربت باز در صدد
ترتیب الفبائی برآمده و الفبای مربع خود را که خیلی
شبیه بالفبای امروزه ایشان بوده ترتیب دادند که کمال

نزدیکی را بخط آرامی داشته است و این شباهت و نزدیکی
بواسطه مر اوده بوده که این ملت با آرامیان پیدا نموده و بدین
واسطه خط خود را از روی خطوط ایشان تنظیم کرده اند .
مختصر از خطوط قوم سمیتیک و الفبای خیلی نزدیک
به هم می بینیم : الفبای پالمیری و الفبای نبطی .

الفبای پالمیری در نزد آرامیان مدنی مستعمل و الفبای نبطی
در میان آرامیان بدوی که اسلاف اعراب حالیه بوده اند استعمال
میشده . از الفبای پالمیری الفبای قدیم سیریاک یا استرانکلو
اقتباس گردیده که بزودی در ناحیه اصلی خود منفور و بطرف
شرق مسافرت کرده و تا خاک چین رخنه یافته و مخصوصاً در
اسیای مرکزی ریشه محکمی غرس نموده و اسباب تولید
الفباهای اویغو و مغل و کالموک و منچو شده است .

هنکامی که الفبای استرانکلو بطرف شرق هجرت
مینموده بجای آن الفبای ژا گویت یا سیریاک منتشر گردیده که
تا کنون هم مستعمل و مخصوصاً در نزد مارونیت ها
(Maronites) که در سوریه سکنی دارند تا بحال باقی
و برقرار است . از دو خط سیریاک و نبطی خطوط عربی
اقتباس شد که بعد از آن بواسطه مذهب اسلام اتساع
فوق العاده پیدا نمود .

خطوط عرب در ابتدا بدو قسمت منقسم شده بود :
خط کوفی که قسمت شرقی خطوط عربی بوده از خط

سیریاك مقتبس شده و چون در نوشتن اشكال داشته دوامی
نکرده و فقط چند جلد از قدیم ترین نسخه های کلام
الله مجید با آن خط نوشته شده و بیشتر در ابنیه و نقوش
و روی پولها بکار رفته و بزودی از استعمال افتاده و جای
خود را به خط « نسخ » داده است . اما خط نسخ
عبارت از قسمت غربی خط عربی بوده که در مصر تولید
و از روی خط نبطی اقتباس شده و با بعضی اصلاحات
اندك اندك انتشار کامل یافت ؛ بحدی که امروزه اساس
اصلی خط عرب را تشکیل داده و چنانکه ملاحظه میشود
در نزد تمام ملل اسلامی مقبول و متداول است . خط
عرب متدرجاً با اشكال مختلفه بیرون آمده ؛ در مغرب
خطوط مغربی و اندولسی را تشکیل و در شرق و ایران
خطوط دیوانی و ریحانی و ثلث و تعلیق و شکسته و غیره و غیره
را ایجاد نموده است .

الفبا در ایران

قدیم ترین خطوط ایران خط آریائی است که منسوب
به زبان آریا ، که زبان اصلی نژادهند و اروپائی بوده میباشد .
این خط بطوری که در صفحه بعد ملاحظه میشود ،
مربک از علاماتی است شبیه به یخ ، که در زمان قدیم

صورت حروف خط میخی
و حروف مقابله آنها در خط حالیہ [*]

حروف مقابله	حروف میخی	حروف مقابله	حروف میخی
ا	𐎠	پ	𐎡
ب	𐎡	ش	𐎢
پ	𐎡	ف	𐎣
ت	𐎢	ک	𐎤
ز	𐎣	گ	𐎥
ث	𐎤	م	𐎦
ج	𐎥	ن	𐎧
خ	𐎦	و	𐎨
و	𐎧	ه	𐎩
ر	𐎨	ی	𐎪
ز	𐎩	!	𐎫

[*] نقل از آثار عجم

توضیح — علت اینکه بعضی از حروف خط میخی دارای دو پایه شکل
میباشند اینست که آنحروف را بهر اعرابی که در می آمد بشکلی دیگر
مینوشتند . مثلاً میم سه علامت دارد : اولی میم مفتوح ، دومی میم
مضموم سومی میم مکسور است . و قس علی ذلک .

باعانت الاتی که سرانهارا مانند میخ ساخته بودند در روی خشت های خام نوشته و نقش نموده و بعد از خشت ها را می بختند که تا خطوط روی آنها دائماً باقی بماند و همین ملاحظه است که حالا این خط را خط میخی مینامند.

بنابر تحقیق علمای فن این خط نیز اساساً از خط خیال نویسی تولید شده و متدرجاً مانند خطوط مصری و فنیقی ادوار ترقی خود را طی کرده، اندک اندک از خیال نویسی به ترکیب يك الفبای مخصوصی که دارای بیست و يك حرف و سی و دو شکل بوده در آمده و خط مستقلی را تشکیل داده است.

خط میخی دران اوقات نه فقط در ایران، بلکه در کلمه و آشور نیز با بعضی تغییرات معمول و مستعمل بوده و تا انجام دوران پادشاهی کیان دوام نموده است. چنانکه هر چه آثار از آنوقت درین نواحی یافت میشود، تماماً باین خط نوشته شده است.

اما دوره سلطنت اشکانیان را دوره انحطاط ادبی و علمی ایران میتوان نامید. درین دوره خط و زبان ایران دچار انواع مشکلات و تغییرات شد. تا این که نوبت فرما نغمائی بساسانیان رسید. در زمان سلطنت اردشیر بابکان از زبان قدیم که آریائی بود، زبان پهلوی انشاد و از روی خط آرامی و الفبای پالمیری خطی در ایران انتشار

صورت حروف پهلوی و حروف مقابله آنها [*]

نامهای هندی	رقم ساسانی	رقم عراقی	نامهای هندی	رقم ساسانی	رقم عراقی
ا	لا	لا	ک	۲	د
ب	ـ	ـ	گ	د	د
پ	۶	۸	ل	ل	۶
ت	۴	۸	م	۵	۴
ج	۴	۸	ن	۲	ـ
د	۱	۲	و	۲	د
ر	۲	۶	ه	۵	۸
ز	ـ	ـ	ی	۳	۵
س	۸	۷	ا	د	ـ
ش	۱۱	۶			

[*] نقل از آثار عجم

یافت، که انهم بخط پهلوی معروف شده و بزودی جای خط میخی را گرفت. این خط عبارت از نوزده حرف بوده و بدو نوع منشعب میگردد: پهلوی ساسانی و پهلوی عراقی. و چنانکه در تصویرات الفبائی آن دیده میشود، این خط با خط قدیم عبرانی و عربی نیز چندان بی شباهت نیست و همانطور هم از راست بچپ نوشته میشده است. این خط تا انجام سلطنت ساسانیان در ایران باقی بود.

تا اینکه بعد از انتشار دین خفیف اسلام بدو ملاحظه: یکی شباهت خط آنوقتی ایران با خط عربی و دیگری نفوذ مذهبی و اوضاع سیاسی اندوران، خط عربی جای خط پهلوی را گرفته و متدرجاً ایرانیان از روی خط نسخ که مهمترین شعبه خط عرب بود، خطوط دیگر مانند تعلیق و شکسته و دیوانی و غیره و غیره ترتیب داده و استعمال نمودند که تا کنون هم در تمام ایران معمول و متداول است.

صورت خطوط قدیمه و جدیده و نسبت انها بیکدیگر

زبانهای مشتقه از لاطین فرانسسه، اسپانیولی، پرتغالی، ایتالیائی و رومانی زبانهای سکندریائی و دامغاری، سویدی، نروژی، زبانهای ژرمنی (انگلیسی، هلندی، آلمانی) زبانهای سلاوی (پلی، چک، و غیره) و برخی زبانهای دیگر که بکلی از زبانهای هند و اروپائی هم دور هستند	اطروسک و بعد لاطین	عربی	عربی
که زبان یونانی حالیه با آن نوشته میشود	یونانی جدید	عربی	عربی
که خط معمول ارامنه است	ارمنی	عربی	عربی
منسوخ	سیلیریك	عربی	عربی
	کلا کولیتیک	عربی	عربی
که باقسام مختلفه در هندوستان، سیام، برمه، کامبوج شبه جزیره مالزی، تبت و یک قسمت چین خاص، مغولستان کره (بزرگ بعضی) معمول است	خط هندی	عربی	عربی
که تا حال در نزد عبرانیها باقی است	عبرانی مربع	عربی	عربی
استرانکلو: اویغو، مغل و کالموک (مار و نیست) سیریالک معمول به قسمتی از سکنه سوریه (کوفی منسوخ) نبطی: خط نسخ که حالا معمول به عموم مسلمانان است (پهلوی ساسانی و پهلوی عراقی که تا قبل از اسلام در ایران معمول بوده است)	پالمیری	عربی	عربی

ایران قدیم تا زمان سلطنت اشکانیان
خط آریائی یا خط میخی
منسوخ. کلدانی
اشور

اصلاح خط قدیم

و

ابداع خط نو

بزرگترین مسائلی که همواره چرخ حیات مارا واپس بچانده و مارا از هر نوع حرکت و ترقی باز میدارد، همانا اشکال خط ماست؛ و این مطلب را آنقدر گفته و نوشته اند که محتاج بتوضیح و بیان نیست.

همه عقلای دنیا و دانایان سابق و لاحق مابه اشکال خط ما معترف و به اصلاح آن معتقدند.

آنها که تمام وسعت عقلشانرا به این خط حالی محدود و این خط و طرز کتابت را بهترین خطوط و طرز میدانند، هیچوقت نمیتوانند قبول نمایند که این خط را عیب و نقصی است که باید اصلاح کرد؛ و با کمال جدیت میکوبند که: «صیف» بمعنی «بهار» یا «ص» و «سیف» بمعنی «شمشیر» را با «س» باید نوشت.

اگر کسی بگوید: در صورتیکه صدای حرف اول این دوگله یکسان است، چرا باید اشکال آنها مختلف باشند، در کمال تکبر میکوبد: برای این است که اشتباه

نشود. و اگر بگویند: پس چرا این ملاحظه را در «سالك» و «سالك» نمیفرمائید و در صورتیکه معانی آنها مختلف است، چرا باید شکل نوشتن آنها یکسان باشد، آنوقت همان عارف بعارف قدیمه میکوبد: اینطور بما گفته اند و یاد گرفته ایم. و بچاره نمیداند در چند مدت اینها را یاد گرفته و چقدر عمر خود را در سر اینکار تلف کرده، تا حالا بعد از سالها تحصیل میتواند مابین صدای حرف اول کلمات «صامت» و «ثابت» و «سالك» را فرق بگذارد و گله «سیر» یعنی سه حرف «س» و «ی» و «ر» را «سیر» ضد کرسنه بخواند و بفهمد، یا «سیر» یعنی گردش و یا «سیر» که جمع سیرت هاست.

اینها را چون پیشینیان ما توضیح کرده اند، مابه تکرار آن نمیپردازیم و ما را با آن آدمها که با اصلاح معتقد نیستند کاری نیست. مطلب خود ما را میکوبیم، اگر به پذیرند زهی سعادت و اگر نمی پذیرند، آنقدر در همان مقام اجدادی باقی خواهند ماند و لکده بهبود خواهند زد، تا خسته شده، خودشان خستگی خود را حس نموده، مجبوراً قدمی پیش نهند و احتیاج ترقی را احساس نمایند.

عجالتاً مارا با آنها کاری نیست .

روی سخن ما به ترقی خواهان است، یعنی آنهاست که در صدد پیش رفتن برآمده اند و میخواهند قدمی پیشتر نهند .

اهل انصاف با ذوق سلیم بخوبی دریافته اند و سالهاست که میشوند که خط ما مشکل است و باید اصلاح شود . هر کس درین مسئله شکی دارد بررسالات دانشمند شهر ما پرنس ملکم خان رجوع کند .

بالذکر تأمل هر صاحب ذوق بخوبی میفهمد که اگر خط ما اصلاح شود ، همه چیز ما اصلاح خواهد شد ؛ بجهت اینکه پایه واس اساس همه ترقیات هر ملتی خط است .

ترقی منوط به علم است و علم مربوط بخط . عمر ابنای وطن مادر صورتیکه باید صرف تحصیل علم شود ، مدتی در سر تحصیل خط تلف میگردد . خط ما چون اشکال متعدده دارد، کتابهای ما بزرگ و بازحت چاپ میشود . اگر اروپائی در طبع کتابی ۳۰ حرف بکار ببرد ، ما باید در طبع همان کتاب ۳۰۰ حرف استعمال نمایم .

خط ما چون مشکل است ، تحصیلی آن خیلی طول میکشد و بدین واسطه مردم کمتر در صدد یاد گرفتن آن

برمی آیند و مردمی که نوشتن و خواندن نتوانند ، از کجا تحصیل علم توانند نمود . این است اسباب عدم ترقی ما .

این است آن مانعی که هر چه ما با کمال جدیت میخواهیم ترقی کنیم نمی توانیم . بعضی موانع غیبی جلو ترقی ما را گرفته که یکی از آنها این است

.*

خط اسباب انتقال بیان است و مظهر معانی . اگر درین دوره ترقی تبدیل چرخ جولائی قدیم به ماشین های تازه اختراع فرنک قابل اعتراض باشد، اصلاح خط هم البته قابل اعتراض خواهد بود . اما چون ما میخواهیم همه چیز را آسان و موافق مقتضیات زمانه بکنیم ، پس خط را باید آسان کنیم و در اصلاح آن بکوشیم .

بنده تمیگویم که بکلی خط خود ما را تغییر بدهیم و یا مثل بعضی ها عقیده ام بر این نیست که خط آسان اروپائی را اخذ و بدان روش کتابت کنیم . فقط غرض عرض بنده این است که به فکر « اصلاح خط » و آسان کردن آن باشیم .

.*

این نیک مبرهن است که خط ما مأخوذ از خط کوفی و خطوط عربی است و از اول تا کنون هزار ها تغییر پیدا کرده . حروف مقطعه کوفی به حروف متصله « ثلث » و از آن پس به « نسخ » و زازو به « اجازت » و « تعلیق » و « شکسته » و « دیوانی » و « سیاق » و « ریحانی » و « رقه » و غیره و غیره تبدیل یافته . خطاطان ما گویا مخصوصاً سعی در اشکال خط کرده و ما حالا تصور میکنیم که اگر هزار و سیصد سال به قهقرا برگردیم و نظری در خط کوفی اندازیم ، اصلاح آن بنظر آسان تری آید تا این خطوط امروزه شکسته و دیوانی و غیره .

اگر تصرف در خط ممکن است ، ما هم حق تصرف داریم و اگر ممکن نیست ، پیشینیان ما چرا اینقدر تصرفات بیرویه کرده اند . ما را باحسن خط و شکل تحریر آن ابداء کاری نیست و میخواهیم بهیچوجه وضع تحریر را تغییر دهیم ، بلکه میخواهیم بابقای صورت تحریر حالیه ، عدد حروف خودمانرا محدود و بسیار کم تر از سابق نموده ضمناً اعراب را هم داخل حروف کنیم .

خواننده دانا در اول وجه فکر میکند که

چگونه ممکن است که بابقای وضع تحریر حالیه و صورت کنونی حروف اعراب را داخل کلام کرد و کدام حروف را میتوان ساقط نمود ؟ و تصور مینماید که این کار را پیشینیان با کمال تتبع که داشته اند نتوانسته اند بنمایند و باز در خطوطی که وضع کرده اند همان اشکالات املائی قدیم را باقی گذاشته و اصلاح را فقط به داخل کردن اعراب در کلام و تبدیل حروف از شکلی به شکل دیگر پنداشته اند .

بنده عرض میکنم که باندک تصور و قدری تعقل این همه اشکالات رفع میشود و کار باین اشکال آسان میگردد ؛ امادر صورتی که زبان فارسی را از نقطه نظر عربی تصور نفرمائید .

فارسی را در صورتیکه از نقطه نظر فارسیست ملاحظه نمائید خواهید دید که برای ابراز مخارج اصوات کلمات این زبان بیش از ۲۸ حرف لازم نیست و نیک آشکار است که هیچ زبانی بیش از مخارج مختلفه خود حروف لازم ندارد و اگر در یک خطی هم حروف زیادی باشد و مثل خط ما برای یک صوت دو یا سه حروف داشته باشد ، این حروف معطله موجب تولید همان اشکالاتی خواهند شد که در زبان ماشده است .

در زبان عرب چون مخرج « س » سه است ، سه

حرف مختلفه برای باز نمودن آن مخارج وضع کرده اند : تا وقتیکه «صوت» مینویسند خواننده حرف اول را از ته حلق بخواند و چون «ثوب» نگارند حرف اول را خواننده از سر زبان تلفظ کند و بالاخره هرگاه «سیر» بنویسند طرف مقابل حرف اول را چون «س» فارسی بخواند. و این مبرهن است که این نوع اختلاف مخارج در زبان فارسی نیست و ماهر قدر سعی کنیم نمیتوانیم «ص» و «ث» را مانند اعراب تلفظ کنیم و چون مخارج آنرا نداریم حروف آنرا هم لازم نخواهیم داشت.

همینطور است حروف «غ» و «ق» که هر دو در فارسی دارای يك صدا هستند ؛ و «ه» و «ح» و «ع» و «ا» و «ء».

حذف این حروف زیادی گویا به هیچ جابر نخورد و ضرری هم به دستگاه و اعتقاد ما وارد نیامورد. پس در این صورت چرا در صدد «اصلاح خط» برنماییم ؟ و خط خود ما را آسان نماییم ؟

این است آن فکری که ما را به «اصلاح خط قدیم» و «ابداع خط نو» وادار مینماید.

اینک نتیجه و خلاصه تدقیقات و تحقیقات مفصله خود را درین مسئله پیشنهاد مینمایم :

«خط نو»

ترتیب خط نو کار بسیار آسانی است ؛ ! گرچه در ابتدا خیلی مشکل بنظر می آید .
تدقیقات و تحقیقات طولانی آشکارا بمانند مینماید که برای اصلاح خط خودمان باید، این چهار قاعده را قبول نماییم :

- اولاً — حذف اصوات مشترکه ؛
- ثانیاً — ادخال اعراب در حروف ؛
- ثالثاً — جدا کردن حروف از یکدیگر ؛
- رابعاً — حذف نقاط .

بعد با اندک تتبع ملاحظه خواهیم کرد که حروف بسیار آسانی برای کتابت و تحریر ترتیب یافته که وجدان سلیم در یک نظر قبول مینماید .

اما لازم است که فکر خودمان را از آنچه که خوانده ایم عاری و بانظر طبیعی به این اصلاحات بنکریم .

پراشکار است که چون حروف معطله را از میان حروف خودمان خارج نماییم و اندک تصرفی در اختیار حروف لازمه از میان حروف قدیمه خودمان بکنیم باقی حروف از بنقرار خواهد بود :

ا ب پ ط س ج چ ح خ د ذ ر ز ش ع
ف ق ک گ و ل م ن ی

که جمعاً میشود ۳۴ حرف . ازین حروف «ا»
و «ی» صدا دار است، که «ا» بشکل «آ» یعنی الف ممدوده و «ی»
بشکل «ای» یعنی مانند «i» فرانسه تلفظ میشود؛ و سایر
حروف بیصدا هستند، یعنی بدون اعانت حروف باصدا
تلفظ نمیشوند و فقط در الفبا برای عدم صعوبت تلفظ آنها را
به کسره خواهند خواند، مانند آ، به، په، طه
و قس علی ذلک؛ غیر از «ع» که نیمصداست و در بعضی
کلمات بکار خواهد بود، مانند «وضع» و «دفع» و غیره،
این حرف نه کاملاً صدا دار است و نه بکلی بیصدا.
پس معلوم میشود که دو حروف صدا دار یعنی
«آ» و «ی» که بمنزله اعراب هستند، از اول در
حروف ما موجود بوده و چون بدقت مینگریم به چهار
حرف دیگر که فتحه و کسره و ضمه و حرفی که تلفظ
«او» را ظاهر نماید، نیز محتاجیم، تا حروف الفبای ما
کامل شده، هر صوتی را که از مخارج دهان ما خارج
میشود بتوانیم در روی کاغذ آورده ظاهر نماییم؛ پس
بنابر این، این علامت «ا» را بجای فتحه و «ه» را
بجای کسره و «و» را بجای ضمه و «و» را برای تلفظ
«او» اختیار و استعمال خواهیم نمود.
بدین ترتیب مجموع الفبای ما ۲۸ حرف و ازین قرار
خواهد بود:

ا ب پ ط س ج چ ح خ د ض ر ژ ش
ع ا ه ه ف ق ک گ و و ل م ن ی
و چون این حروف را قدری مختصر و جمع تر نمایم
بدون اینکه از وضع کتابت حروف حالیه خود مان
چندان دور بشویم باندک تصرف حروف ذیل را
ترکیب خواهیم نمود:
ا ب پ ط ه ج چ ح خ د ض ر ژ ش
ا ه ه ع ذ ق ک و و ل م ن ی
و برای اینکه نقطه هاهم از میان برداشته شوند
و زحمت خود را کم کنند یعنی خط را آسان تر کرده
بواسطه يك نقطه کم یا زیاد در خواندن آن گرفتار
مشکلات نشویم از حروف فوق حروف مستقلة ذیل
را ترتیب میدهم که در هر حالت و در هر جا دیده شوند
تلفظ آنها یکسان و تغییر ناپذیر خواهد بود و آن حروف
این است:

ا ن ط س ح ج د ص ر م
ا ه ه ع ذ ق ک و و ل م ن ی

بدین تفصیل سه قاعده اول و دوم و چهارم بموقع اجرای
گذاشته میشود؛ یعنی: اولاً اصوات مشترکه را حذف

وثانیاً اعراب را داخل حروف خودمان کرده و ثالثاً نقطه های حروف را هم برداشتیم ؛ اکنون باید بقاعده سوم یعنی جدا کردن حروف از یکدیگر رجوع نمایم و برای اعمال و رعایت آن لازم است که حروف خودمانرا منقسم بدو نوع کنیم :

حروف تحریر و حروف کتابت .

حروف تحریر متصل و حروف کتابت منفصل خواهد بود .

حروف تحریری باخط نستعلیق و حروف کتابی باخطی شبیه و نزدیک به خط نسق نوشته خواهد شد . چنانکه ملاحظه میفرمایید حروف تحریر ما از اینقرار خواهد بود .

حروف منفرد :

ا ب پ ط س ج چ ح خ و ز ر ش
ا م م ع ف ق ک گ و و ل م ن ی
حروف تحریر ابتدائی :

ا ب پ ط س ج چ ح خ و ز ر ش
ا م م ع ف ق ک گ و و ل م ن ی

حروف تحریر وسطی :

ا ب پ ط س ج چ ح خ و ز ر ش
ا م م ع ف ق ک گ و و ل م ن ی

حروف تحریر اخیری :

ا ب پ ط س ج چ ح خ و ز ر ش
ا م م ع ف ق ک گ و و ل م ن ی

کلیه حروف تحریر بطریق فوق به ۹۵ شکل درمی آیند ؛ که اغلب بیکدیگر شبیه و اساساً همان ۲۸ حرف را که یکمرتبه یاد بگیرند سایر انواع هر يك از آن حروف را با آسانی میتوانند در یافت نمایند . حروف فوق بدین ترتیب ترکیب میشوند ؛ مثال از کلیات شیخ :

بانی ادام اعضا یه یه کدیگار اند

که دارا فارینش زه یه یک کمو حار اند

چه مضوی بهار دوا و اراد و رهگار

دهگار مضو حار انا مانا دقار

اما حروف کتابت که مجزی و منفصل نوشته میشود

فقط ۲۸ حرف خواهد بود و در هیچ حالت تغییر پذیر نیست، ازینقرار است:

ا ن ط س ح ج ز د ص ر م
ا ه ه ع و ک و ل م ی

مثلاً اگر بخواهیم بگوئیم:

« این الفبا کار خواندن و نوشتن را بسیار آسان مینماید،
« زیرا که هر حرف شکل مستقلی دارد و مبتدی بمحضیکه اشکال
« مزبور و تلفظ آنها را یاد گرفت میتواند هر چه میخواهد
« بنویسد و بخواند »

مینویسیم:

ی ن ا ل ه و د ا ل ا ه ح ا و د ا ن ا ه و ه ط ا ن ا ه و س ی ا ر
ا س ا ه م ی و ا م ا ی ا د ص ی ر ا ل ه ز ا ر د م ل ل ه م ا ح و -
س ی د ا ر ا د و ا م ط ا د ی ه م ن ص ی ل ه م ل ا ل ه م ا ص -
و و ر ه و ا ط ا ل ا د ه ص ه ا ه ز ا ر ا ی ا د ک ه ر ه و ط م ی ط ا -
ط ا و ا د ز ا ر گ ه م ی ح ا ز ا د ه و ه و ی س ا د و ا ه ح ا و ا د -

تکمیل - اگر چه در خط فارسی اساساً بمحذف

اصوات مشترکه معتقدیم، ولی بملاحظاتی چند و برای
اینکه در موقع نوشتن کلمات و عبارات عربی تلفظ آنها را
بحق ظاهر نموده باشیم، در عوض آنهاهم نقطه و علامات که

حذف شده، ممکن است فقط هشت حرف علامت
دار وضع نماییم. بدین قسم:

ظ ط ح ج ز د ص ر م

« ت، « ث، « ه، « ص، « ذ، « ض، « ظ، « دغ

که. الفبای ما را تکمیل نموده و صورتهای اصوات
مختلفه هم بدون اینکه اسباب زحمت بشوند، نمودار
گردیده، بطوری که ذیلاً ملاحظه میشود، این الفبای
جدید هم تمام عناصر الفبای معموله حالی را دربر
دارد، بعلاوه اعراب، ازینقرار:

ا ن ط س ح ج ز د ص ر م

ا ه، ب، پ، ت، ث، ج، دج، ح، خ، د، ذ، ر،

ص، س، م، ن، ض، ط، ا، ه، ع
ز، ر، م، ن، ض، ط، ا، ه، ع - - -

ن ن د ن ل ک و و ل م ن ح ی

دغ، د، ن، ل، ک، ر، - د، م، ن، ه، ی،

این نکته را هم یاد آوری میکنم که در این الفبا کلیه
حروف فارسی ما مثل حروف سایر ملل منقسم میشوند
بسه نوع:

حروف باصدا، حروف نیمصدا، حروف بیصدا.
حروف باصداشش است: ا، ب، ه، و، ی،

الفبائی میباشند، هر يك نیز در الفبای خود بقدر لزوم حروف داشته، میتوانند با کمال سهولت در نوشتن زبان خویش از اشکالاتیکه حالا در پیش دارند نجات یافته آسوده شوند.

بعبارة آخری.

«خطنو» يك طریقه بسیار آسانی است که میتواند با کمال سهولت برای کلیه ملل شرق وسطی عمومیت داشته باشد.

«خطنو» در حالتی که از خط عربی که حالا معمول به کلیه ملل شرق وسطی است اقتباس شده، تمام محسنات خطوط اروپائیا نیز دارا میباشد.

«خطنو» آخرین اصلاح خطوط شرقی است که در اندک زمانی میتواند آسانی خود را بعموم بنمایاند و با صدای بلند تمام ملل شرق وسطی بگوید که «برای نجات از اشکالات خطوط حالیه یاباید «خطنو» را قبول نمایند و یا خط اروپائی را»

حالا انتخاب با خودمان است

در ترتیب نوشتن خط نو از چپ بر راست

و

رفع يك نقص دیگر خط حالیه

پیش گفتیم که تمام الفباهای شرق و غرب از يك منشاء منشعب شده اند [۱]. ولی یونانیان قدیم که در تکمیل الفبای غربی خیلی خدمت نموده اند، علاوه بر آنکه اعراب را ایجاد و داخل حروف کردند، الفبا را نیز برعکس عبرانیان و اعراب از چپ بر راست نوشتند و همین عمل اسباب کمال سهولت تحریر و اتصال حروف شد؛ و بزعم بعضی، این تمامیت الفبای حالیه غرب از دولت همان از چپ بر راست نوشتن است. و در حقیقت هم این نکته در تشکیل الفبا کمال اهمیت را دارد. چنانکه الفبای باستانی مانیز که بخط میخی معروفست و قدیمترین تمام خطوط میباشد، از چپ بر راست نوشته میشده است. حال بطوریکه در صفحات قبل ملاحظه شد، اصلاحاتی که پایه تشکیل «خطنو» گردیده، اساساً این خط را شامل تمام خواص و محسنات خط اروپائی نموده، بطوریکه اگر حالا بانظر با بصیرتی بدان بتکریم فقط نقصی که خواهد داشت، همین از چپ بر راست نوشتن میباشد. چنانکه بواسطه

[۱] رجوع بتاریخ الفبا و صفحه ۲۵ شود.

فقدان این ترتیب در خط تحریر دچار اشکال شده و برای اتصال حروف یکدیگر مجبور گردیده ایم که ترتیب نیم متصل و نیم منفصل سابق را نگاهداشته ، در تحریرات اشکال مختلفه حروف را بطریق سابق محفوظ بداریم .
— اکنون برای اینکه ازین اشکال هم نجات یابیم محض مزید استحضار خاطر مطالعه کنندگان عرض یک پیشنهاد دیگر را نیز خالی از فائده نمداند :

بطوریکه ذیلاً ملاحظه میشود ، چون همان الفبای « خط نو » را از چپ راست بنویسیم ، صورتهای مستقله ذیل را برای تحریر بدست می آوریم :

l	u	n	d	u	j	g	h
ل	و	ن	د	و	ج	گ	ه
1	h	e	r	r	m	f	l
۱	ه	ه	ر	ر	م	ف	ل
ll	o	p	p	y	il	l	e
۱۱	و	پ	پ	ی	یل	ل	ه
e	u	v	y				
ه	و	و	ی				

* در حروفی که دارای دایره هستند از قبیل ح و غ و غیره باید ملاحظه نمود که سر آنها را بطوری که هست نگاهداشته و فقط دایره تحتانی آنها را بطرف چپ برگردانده ایم .

و با این ترتیب در عین اینکه مسئله الفبا را بکلی حل و کار نوشتن را آسان مینمایم ، سه نکته مهم را نیز رعایت نموده ایم :
اولاً مداومت به تکامل تاریخی الفبای معموله حالیه خودمان ؛
ثانیاً ترتیب الفبائی به تمامیت الفباهای غربی که مجموع تمام محسنات آن نیز میباشد ؛ ثالثاً حفظ استقلال و هویت الفبای ملی خودمان .
واز روی الفبای تحریری فوق الفبای بزرگ ذیل تشکیل شده است :

A, U, Π, D, III, J, G, K, F,
R, E, C, I, M, Y, A, U, O, P,
J, Y, A, K, C, C, L, V, Y.

برای اصوات مشترکه نیز از قبیل س و ص و ث و غیره علاماتیرا کدر سابق ایجاد شده ، درین الفبانیر استعمال مینمایم .
ازینقرار :

đ ũ h ū é ê ē ĩ
« غ » « ط » « ض » « ذ » « ص » « ه » « ث » « ت »

اینک برای مثال از ترکیب اجمالی این الفبا
منظومه ذیل را درینجا مینگاریم :

UYLAR MOC!...

Uimdie uydie id, nor te dimcyo,
Lye'o! ur huc uy, dyg iduyt.

Lu uu uyod, ye zu un jhñ,
dem ur ruidiedig id yu'o uy.

Ue ur'yd uue jhñ'o diudg,
U pruyid rory ue hñr ue dyt.

Lye'o! yu. ier te dygud id,
C te uocordye uy'm'o joudide uy.

Hu dir iduyg ue hu uy,
Mud te huc uoi mrey ueuyt.

Luy dir uemdieg diuyhñe urd,
Mrey iuyhñe puep te dimcyt.

Uod rññ, rññd dññuue jhñ,
Meyre udiem diruy uy yu'o uy.

Rññe doc dyg'o. moc diruy rññ,
Ac dññuoi. urduu'o uei uruyt.

Lye'o yd "ueie doc. nuyhñe dyg'o,
Uer. uyur'o repñeue dyg'o.

Ue yod iemue uy'm'o. dyg iduyt,
Dir uouduy'o udiem ueir,

Ue ue ueid'u'o. iuyidid, yodid,
Prid te uocudie yu'u'o hoidr,

C te dññuue puep'o rññuue,
Ur jhñd ididiedid. dyg ier.

Meyre yd iuyid? noru... di dññu,
Uodidur ur uo ueyid'o. yod te ur.

Hepñe ueyid id'o horuie uey,
Eidie udiem uad'o udiemur,

Uue uydyte ri yodid rññ,
Meyre uehñdr muez. te uehñdr

Ur dori dyg pññue yd urdyidid,
Meyre udiem diruy, uey urur!

Meyre udiem yem'o udiue yu,
Uerñe dññuue y iuy'u'o. pññ'o, hoidr.

Lye'o yd "ueie doc. nuyhñe dyg'o,
Meyre uueyid te hññuodid ueyur.

A. M. Oueyuy

واما الفبای کتابی نیز در دو قسم کوچک و بزرگ
ترتیب یافته ذیلاً نگاشته میشود :

الفبای کوچک کتابی

i u n d w j i h z

k e r t m l y r e o

p b y d l c e u y d y

الفبای بزرگ کتابی

A U P D W J A H

L L E R T M Y A

E O P B C A L C E

I u d y

بیدار شو !

کشته آینده ات پر از تشویش
خیز و در حال خویش نیک اندیش
خواب بس کن که خواب آرد چهل
کوش در رستگاریت کم و بیش
که درین خواب جهل و نادانی
با فلاکت خوری زهر سونیش
خیز و یاد آور از نیا کانت
واژ بزرگی پیش و قدرت خویش
حال گر اندکی بحال آئی
سخت از حال خود شوی دل ریش
لیک کر بشنوی نصیحت من
شوی الساعه فارغ از تشویش
کن رها اولاً تعصب جهل
سوی دانش کرای بی کم و بیش
راه نوگیر و شو ترقی خواه
از تجدد مترس و دل مخربش

خیز و این "خط نو" شعار نما
گرد بیدار و افتخار نما

خیز و این "خط نو" شعار نما
گوی سبقت ز همکنان بر با

م. ع. اویسی

یک حرف آخر

مانند کلیه افکار جدیده موضوع این رساله هم البته بی
تعرض نخواهد بود .

متعرضین این موضوع سه گروهند : آنهاست که اساساً با اصلاح
خط معتقد نیستند ، آنهاست که با اصلاح تدریجی عقیده دارند ،
آنهاست که باخذ و استعمال خط لاطین معتقدند . قبلاً از تمام
متعرضین خودمان عاجزانه استدعا داریم ، که هر وقت بخواهند
درین موضوع داخل مذاکره شوند ، اولاً این رساله را
با دقت بخوانند ، تدقیق و تفکر کنند و بعد از تأمل بسیار
و درک مطلب انتقاد نمایند ؛ پس از آن هر چه بنظر شان
میرسد : در تغییر ، اصلاح ، رد یا قبول ، بنویسند و مرقوم
دارند ، تا مطلع شده ، برای خیر عمومی و خدمت نوع ، در
رفع اشکالات و اشتباهات وارده بعرض توضیحات مبادرت
نمایند .

واضح و روشن می بینیم که زمانه و احتیاج عاقبت گروه
نخستین را که اساساً به تغییر خط معتقد نیستند متدرجاً بدو گروه
دیگر که یکی با اصلاح تدریجی و دیگری با اصلاح قطعی و اساسی
معتقدند ، متصل و در اصلاح خط هم رأی مینماید ، و چون

دو گروه ثانی اساساً با ما همفکر هستند ، ممکن است با کمال
سهولت موافقت کامل نیز فيما بین حاصل شود : زیرا انهايکه
باصلاح تدریجی معتقدند ، ممکن است همین ترتیب خط نورا
چنانکه نموده شده متدرجاً بموقع استعمال واجری گذارند ،
و اما انهايکه باصلاح قطعی و اساسی اعتقاد دارند ، بهسولت
میتوانند در اخذ و استعمال آخرین ترتیب و طرح "خطنو"
که حایز تمام محسنات و خواص خط اوزروپائی بوده بعلاوه خطی
است که از تکامل خطوط ملی ماناشی شده و استقلال خطی مارا
نیز محفوظ میدارد ، بامام آواز شده مسئله خط را بکلی حل
و ختم نمایند .

اینک ما بامید آروز سعادت و ترقی که تمام هموطنان برای
خیرو خو شبختی خودشان افکار را کده و یا متائیانہ را کنار
گذاشته و با یک شوق و شعف روحانی بقبول این "خطنو"
که کلید ترقی ما خواهد بود ، اقدام مینمایند ، ان دوره جدید
و آن هموطنان سعادت مند خودمان را از حالا سلام گفته این
رساله عاجزانه را بنام نامی اولین اصلاح طلبان "خطنو"
که نایل باجرای این مرام میشوند ، ختم مینمایم .

9.- Dans cet alphabet nous ferons usage des si-
gnes créés pour les différents sons au N° 6:

đ ũ h ū é ê ē þ
« غ » « ظ » « ض » « ذ » « ص » « هـ » « ث » « ت »

10.- Alphabets minuscules pour imprimerie:

i u n d w j l h z
k e r r m l r e o
p ß γ ϑ ι c e u y

11.- Alphabet Majuscules pour imprimerie:

Λ U Π D M J 7 H
L L E R Γ M 4 A
E O P B C A L C E
M A Y

La facilité et les avantages que présente cet alphabet, comme le fait que ses caractères conservent les mêmes formes que celles des caractères primitifs, ne manqueront pas je crois d'attirer l'attention du monde Musulman et d'aider à son adoption dans un avenir prochain.

Pour les Gouvernements Européens qui possèdent des colonies musulmanes où l'emploi des caractères Arabes est répandu, l'usage de ce nouvel Alphabet semble devoir être un précieux instrument pour la propagation de l'instruction et la réalisation de leur tâche humanitaire et civilisatrice.

Il incombe spécialement à tous les savants philanthropes de l'Univers de propager une idée appelée à sauver des millions et des millions d'êtres humains figés dans les ténèbres de l'ignorance, par suite des difficultés sans nombre auxquelles ils se heurtent, et en leur procurant un alphabet rationnel, de leur ouvrir toute larges les voies du progrès.

L'auteur en présentant ses hommages respectueux à tous les intellectuels qui travaillent à la perfectibilité de l'humanité, prie ceux d'entre eux qui s'intéresseraient à ses efforts de vouloir bien entrer en correspondance avec lui; il serait heureux d'avoir leur opinion et observations, comme aussi de leur fournir tout autre détail complémentaire qu'ils croiraient devoir lui demander.

Cet exposé est un résumé très sommaire de mon travail publié en langue persane. Il est évident, dans le cas où les différentes nations s'intéresseraient à la question qu'il serait utile que des brochures la développant soient imprimées dans toutes les langues.

TABLEAU

De l'évolution successive de l'Alphabet Persan jusqu'à la formation de la Nouvelle Ecriture.

1.-Alphabet actuellement en usage :

ا ب پ ت ث چ چ ح خ د ذ ر
ز ژ س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق
ک گ و ل م ن ه ی

2.-Après élimination de différentes lettres employées pour un même son, avec conservation de l'une d'elles, (exemple: suppression de deux « ط » et conservation d'un seul) nous arrivons à former l'alphabet qui suit:

ا ب پ ط س چ چ ح خ د ض ر ژ ش ع
ف ق ک گ و ل م ن ی

3.- Dans l'alphabet usuel nous avons deux voyelles ا (a) et ی (i), pour suppléer aux quatre autres voyelles nécessaires: à, e, o, ou, nous avons accepté comme telles les quatres lettres suivantes: (ا, ه, و, ی) qui se trouvaient déjà dans notre alphabet et, de cette façon, avons formé l'alphabet suivant:

ا ب پ ط س چ چ ح خ د ض ر ژ ش
ع ا ه و ف ق ک گ و و ل م ن ی

caractères latins, ou celle d'un alphabet composé de lettres empruntées aux diverses nations Occidentales. Ces longs efforts ont donné naissance à plusieurs projets d'alphabets nouveaux, mais ces derniers, comme l'alphabet actuellement en usage, présentent des difficultés et de nombreuses imperfections.

Comme on pourra s'en rendre compte par la lecture de ma brochure, pour arriver à la réforme de l'écriture en usage, je remonte à plusieurs siècles en arrière et tout en fournissant les notes relatives à l'histoire des écritures en général, je m'astreint au respect des faits historiques afin de connaître l'origine de chaque lettre, de la suivre attentivement dans ses évolutions tant en orient qu'en Occident; c'est ainsi que j'ai formé un alphabet sous le nom de: **La Nouvelle écriture**.

Aucun des caractères de cette écriture n'est inventé, je les ai tous empruntés aux lettres usuelles en ayant en vue les quatre règles suivantes:

- I.-Incorporation des voyelles aux lettres et suppléer ainsi aux signes qui les remplacent.
- II.-Séparation des lettres les unes des autres.
- III.-Suppression des points.
- IV.-Élimination des différentes lettres pour un même son et conservation de l'une d'elle seulement avec emploi des signes, suivant le son.

On verra en consultant le tableau qui figure aux dernières pages et qui met sous les yeux l'alphabet actuellement en usage dont, conformément aux quatre règles qui précèdent, nous avons éliminé certaines lettres superflues, lesquelles lettres, à l'effet d'éviter d'en créer de nouvelles, nous y

avons ajoutées pour un emploi différent, que nous sommes enfin parvenus à composer un alphabet complet (N° 6) ayant toutes les qualités requises pour l'énonciation des sons et la facilité tant de l'écriture que de la lecture.

Ce nouvel alphabet, comme l'ancien, s'écrit de droite à gauche, son emploi offre de grandes facilités et il s'adapte aux diverses langues aussi bien qu'aux coutumes et points de vue de tout le monde islamique.

Pour faciliter encore l'usage de cet alphabet et le rendre plus conforme à la vie moderne, j'ai imaginé de l'écrire de gauche à droite voir au N° 7.

C'est absolument le même alphabet que celui s'écrivant de droite à gauche énoncé plus haut, le seul fait de l'avoir transcrit de gauche à droite a donné naissance à un nouvel alphabet en tout semblable aux écritures européennes.

Dans le but de mieux prouver que ce dernier alphabet n'a subi aucun changement de forme, j'ai indiqué au dessous de chaque lettre la lettre correspondante du premier.

On peut voir au (N° 8) les majuscules pour écriture et aux (N° 10 et 11) les minuscules et les majuscules pour imprimerie.

D'après le résumé succinct qui précède et surtout par une lecture attentive de ma brochure en langue persane, chacun peut se rendre compte que ces nouveaux caractères constituent une réforme fondamentale. Bien qu'ils aient été établis surtout en vue de l'écriture de la langue persane, ils peuvent tout aussi avantageusement être employés pour les autres idiomes islamiques.

A tous les Dirigeants, Savants
et Intellectuels des pays qui
emploient les caractères Arabes.
A tous les Orientalistes.

La réforme des caractères en usage dans le proche Orient, ou pour mieux dire des caractères islamiques, est une des grandes questions sociales qui depuis longtemps, occupe le plus l'attention publique et fait l'objet de longues discussions au sein des Sociétés savantes de tous les pays intéressés.

En Perse principalement et depuis plus d'un demi siècle, cette question est étudiée de façon très sérieuse par la généralité des intellectuels et a déjà donné le jour à maints projets de réforme.

La lecture de mon opuscule ci-joint complètera, je crois, assez clairement les efforts tentés jusqu'à ce jour et fera ressortir la grande nécessité de cette réforme. Mon ouvrage attirera l'attention du lecteur sur un point important et fondamental, lequel semble n'avoir pas été pris en considération par les rénovateurs précédents : Réforme des caractères alphabétiques basée sur leur évolution historique.

Les personnes qui sont au courant des améliorations proposées jusqu'à présent, savent que les rénovateurs qui se sont succédés jusqu'ici n'ont pris pour base de leur travaux que les caractères actuellement en usage, se contentant de supprimer quelques lettres, d'en créer un certain nombre de nouvelles et de séparer les caractères les uns des autres et qu'enfin, ils n'ont proposé toutes ces réformes sans arriver à un résultat pratique, qu'ils ont préconisé l'adoption des

A Son Excellence

MONSIEUR

MIRZA MAHMOUD KHAN

Ehtecham - os - Saltaneh

Ambassadeur de Sa Majesté Impériale le SCHAH de Perse

près la Sublime Porte

etc. etc.

Monsieur l'Ambassadeur,

L'importance de la question traitée dans ce modeste opuscule et l'intérêt tout spécial que Votre Excellence porte toujours aux réformes fondamentales de l'Orient, m'autorisent à lui dédier cet humble travail résultat de neuf années de méditation et de recherches.

J'ai l'espoir, Monsieur l'Ambassadeur, que Votre Excellence approuvera ce projet de réforme et qu'Elle voudra bien accueillir ce faible hommage de ma reconnaissance et de mon dévouement, avec cette bienveillante indulgence dont Elle m'a donné tant de preuves.

Veuillez agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression de mes sentiments les plus respectueux, avec lesquels j'ai l'honneur d'être,

de Votre Excellence

Le très humble et très obéissant serviteur

A. M. OVEICY

بحمد الله وحسن تأييده باهتمام وسمی حایزین
بمراتب السانیت

رساله شریفه

(تنبیہ الامه وتنزیه المله)

طبع در دار السلام بغداد
در مطبعه ولايت طبع و انتشار یافت

۱۳۲۷

ALPHABET

DE

LA NOUVELLE ÉCRITURE

Projet de réforme alphabétique du mond Musulman
basé sur l'histoire générale des alphabets de l'univers

PROPOSÉ PAR

ALI MOHAMED KHAN OVEICY

Délégué Financier à l'ambassade Impériale de Perse,
Diplômé de l'école des Sciences politiques et administratives de Téhéran
Officier de la première classe de l'instruction publique
et de la seconde classe de l'ordre du Lion et Soleil.
etc. etc. etc.

CONSTANTINOPLE

Imprimerie SCHAMS, Vis-à-vis la Sublime Porte, 43.

1913

بسم الله الرحمن الرحيم

رساله شریفه تنبیه الامه وتنزیه المله که از افاضت جناب مستطاب
شریعت مدار صفوة الفقهاء والمجتهدین ثقت الاسلام والمسلمین العالم
العامل اقامرزا محمد حسین النائینی العزوی دامت افاضاته است اجل
از تمجید و سزاوارست که انشاء الله تعالی بتعلیم وتعلم وتفهیم وتفهم
ان ماخوذ بودن اصول مشروطیت را از شریعت محقه استفاده
و حقیقت کله مبارکه بموالاتکم علمنا الله معالم دیننا واصلح ما کان
قد فسد من دنیا رابعین الیقین ادراک نمایند انشاء الله تعالی

فی شهر ربیع الاول سنه ۱۳۲۷

حرره الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی

محل مهر مبارک

بسم الله تعالى شانه

بحمد الله تعالی وحسن تأئیده رساله شریفه تنبیه الامه وتنزیه المله جنانه
مرقوم فرمود اند اجل از تمجید و برای تکمیل عقاید وتصدیق وجدانی
مسلمین بماخوذ بودن تمام اصول ومبانی سیاسیه از دین قویم اسلام
کافی وفوق مامول است فله در مصنفه المحقق و جزاء عن الاسلام واهله
خیرا وکثر فی الفقهاء والمجتهدین امثاله بمحمد وآله الطاهیرین صلوات
الله علیهم اجمعین

فی شهر ربیع الاول سنه ۱۳۲۷

حرره الاحقر عبدالله المازندرانی

محل مهر مبارک

تنبيه الامه
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الاولين والاخرين
وخاتم الانبياء والمرسلين محمد وآله الطاهرين ولعنة الله على اعدائهم
اجمعين الى يوم الدين

وبعد مطلعین بر تواریخ عالم دانسته اند که ملل مسیحیه واوروپائیان
قبل از جنگ صلیب چنانچه از تمام شعب حکمت علمیة بی نصیب
بودند همین قسم از علوم تمدنیة و حکمت عملیة و احکام سیاسیة هم
یا بواسطه عدم تشریع انهادر شرائع سابقه و یا از روی تحریف کتب
سمایه و در دست نبودن آنها بی بهره بودند و بعد از آن واقعه عظیمه
عدم فوز شان را بمقصد بعدم تمدن و بی علمی خود مستند دانستند
علاج این ام الامراض را اهم مقاصد خود قرار داده و عاشقانه
در مقام طلب برآمدند اصول تمدن و سیاسات اسلامیة را از کتاب
وسنت و فرامین صادره از حضرت شاه ولایت علیه افضل الصلوة
والسلام و غیرها اخذ و در تواریخ سابقه خود منصفانه بدان اعتراف
و قصور عقل نوع بشر را از وصول بان اصول و استناد تمام ترقیات فوق
العاده حاصله در کمتر از نصف قرن اول را بمتابعت و پیروی آن اقرار
کردند لکن حسن ممارست و مزاولت وجودت استنباط و استخراج
آنان و بالعکس سیر قهقرائی و کرفتاری اسلامیان بذل رقت و اسارت
طواغیت امت و معارضین از کتاب و سنت مآل امر طرفین را باین
نتیجه مشهوده و حالت حالیه منتهی ساخت و حتی مبادی تاریخیة سابقه
هم ندر بحافرا موش و نمیتکن نفوس ایة مسلمین را از چنین اسارت و رقت
وحشیانه از لوازم اسلامیت پنداشتند و از این رو احکامش را با تمدن و عدالت
که سرچشمه ترقیاتست منافی و با ضرورت عقل مستقل مخالف و مسلمانی

را اساس خرابیها شمردند تا درین جزء زمان که بحمد الله تعالی و حسن
تأییده در ذره سیر قهقرائیة مسلمین با آخرین نقطه منتهی و اسارت
در تحت ارادت شهوانیة جاثرین را نوبت منقضی و رقت منحوسه ملعونه را
عمر پیاپی رسید عموم اسلامیان بحسن دلالت و هدایت پيشوایان
روحانی از مقتضیات دین وائین خود باخبر و ازادی خدادادی خود را
از ذل رقت فراغت امت برخوردارده بمحقوق مشروع و عملیه و مشارکت
و مساواتشان در جمیع امور با جاثرین پی بردند و در خلع طوق بندگی
جبار و استنفاد حقوق مقصوبه خود سمنده و از دریا های آتش
نیمدیشیده ریختن خونهای طیبه خود را در طریق این مقصد از اعظم
موجبات سعادت و حیات ملیه دانستند و ایثار در خون خود غلطیدن را
بر حیات در اسارت ظالمین از فرمایش سرور مظلومان علیه السلام
که فرمود نفوس ایة من ان تؤثر طاعة اللئام علی مصارع الکرام اقتباس
کردند صدور احکام حجج اسلام بحجف اشرف که رؤساء شیعه جمعی
مذهبند بر وجوب تحصیل این مشروع مقدس و تعقب از بقوای مشیخه
اسلامیه اسلامبول که مرجع اهل سنتند برای برائت ساحت مقدسه
دین اسلام از چنین احکام جوریه مخالفه با ضرورت عقل مستقل حجتی شد
ظاهر و لسان عیب جویان را مقلوع ساخت لکن دسته کرکان آدمی خوار
ایران چون برای ابقاء شجر خبیثه ظلم و استبداد و اغتصاب رقاب و اموال
مسلمین وسیله و دست اویزی بهتر از اسم حفظ دین نیافتند لهذا
بسنت ملعونه فرعونیه که اخاف ان یبدل دینکم گفت از این
اسم بی مسمی و لفظ خالی از معنی رفع ید نکرد و با فراعنه ایران هم دست
و کردند انچه کردند شنائع عهد فحاک و جنکیز را تجدید و دین داریش
خواندند و ساب فعالیت مایشاه و حاکمیت مایرید و عدم مساویت عما

فعل ونحو ذلك از صفات خاصه الهیه عز اسمها را از جائرین و ابا اسلامیت منافی شمرند و از آلوده ساختن شرع قویم بچنین لکنت و عار عظیم هیچ پروانکرده در مجمع مسیحیان عیب جو بدان اعلان و چنین ظالمی را بساحت مقدسه نبوت ختمیه صلوات الله علیهما و بلکه ذات اقدس احدیت تعالی شانه هم مستبدانه رواداشتند در جه ظلم و استبداد را باین مقام منتهی و ظلم مخالق را و سبیل ظلم بمخلوق قرار دادند صدق الله العظیم و كذلك یقول ثم کان عاقبة الذین اساءوا السوء ان کذبوا بآیات الله و کانوا بها یستهزؤن

و چون بمقتضای حدیث صحیح اذا ظهرت البدع فعلی العالم ان یتظهر علمه و الا فعليه لعنة الله سکوت از چنین زندقه و الحاد و لعن بدین مین و عدم انتصار شریعت مقدسه در دفع این ضیم و ظلم بین خلاف تکلیف و بلکه مساعدت و اعانتی در این ظلم است لهذا این اقل خدام شرع انور در مقام اداء این تکلیف و قیام باین خدمت برآمده لازم دانست مخالفت این زندقه و الحاد را با ضرورت دین اسلام اشکار سازد امید که بعون الله تعالی و حسن تأییده بدرجه قبول فائز و موجب سقوط از سائرین گردد و ما توفیقی الا بالله علیه توکل و الیه ائین و هو المسدد للصواب

و چون وضع رساله برای تنبیه امت بضروریات شریعت و تنبیه ملت از این زندقه و الحاد و بدعت است لهذا نامش را تنبیه الامه و تنبیه الله و مقاصدش را در طی یک مقدمه و رسم پنج فصل و خاتمه ایراد مینمایم

اما مقدمه در تشریح حقیقت استبداد و مشروطیت دولت و تحقیق قانون اساسی و مجلس شورای ملی و توضیح معنی حریت

و مساوات است

بدانکه این معنی نزد جمیع امم مسلم و تمام عقلا عالم بر آن متفقند که چنانچه استقامت نظام عالم و تعیش نوع بشر متوقف بر سلطنت و سیاست است خواه قائم بشخص واحد باشد یا بهیئت جمعیه و چه آنکه تصدیق ان بحق باشد یا اعتصاب بقهر باشد یا بوراست یا با انتخاب همین طور بالضروره معلومست که حفظ شرف استقلال و قومیت هر قومی هم چه آنکه راجع بامتیازات دینی باشد یا وطنیه منوط بقیام امارتشانست بنوع خودشان و الاجهات امتیازیه و ناموس اعظم دین و مذهب و شرف استقلال وطن و قومیتشان بکلی نیست و نابود خواهد بود هر چند باعلی مدارج ثروت و مکنث و آبادانی و ترقی مملکت نائل شوند و از این جهت است که در شریعت مطهره حفظ بیضه اسلام را اهم جمیع تکالیف و سلطنت اسلامیه را از وظائف و شؤون امامت مقرر فرموده اند و تفصیل مطلب موکول بمباحث امامت و خارج از این مبحث است و واضحست که تمام جهات راجعه بشوق نظام عالم باصل سلطنت و توقف حفظ شرف و قومیت هر قومی بامارت نوع خودشان منتهی بد و اصل است ^۱ اول حفظ نظامات داخلیه مملکت و تربیت نوع اهالی و رسانیدن هر ذی حق بحق خود و منع از تعدی و تجاوز احاد ملت بعضهم علی بعض الی غیر ذلك از وظائف نوعیه راجعه بمصالح داخلیه مملکت و ملت دوم تحفظ از مداخله اجانب و تحذیر از حیل معموله در این باب و تهیه قوه دفاعیه و استعدادات حربیه و غیر ذلک و این معنی را در لسان مشرعین حفظ بیضه اسلام و سائر ملل حفظ و وطنش خوانند و احکامیکه در شریعت مطهره برای اقامه این دو وظیفه مقرر است احکام سیاسیه و تمدنی و جزء دوم از حکمت علمه اش دانند شدت اهتمام عظماء از سلاطین متقدمین فرس

وروم در احباب حذیماء کاملین در علم و عمل برای وزارت و تصدی و قبول امان هم با کمال تورع از ترفع قاهرانه از این جهت بوده و بلکه ابتدای جعل سلطنت و وضع خراج و ترتیب سائر قوای نوعیه چه از انبیاء علیهم السلام بوده و یا از حکما همه برای اقامه این وظائف و تمشیت این امور بوده و در شریعت مطهره هم با تکمیل نواقص و بیان شرائط و قیودان بر همین وجه مقرر فرموده اند و کیفیت استیلا و تصرف سلطان در مملکت باعتبار انحصاران در تملک یک یا لایقیه بودن و شق ثالث نداشتن بر یکی از دو وجه متصور تواند بود

اول آنکه مانند احاد مالکین نسبت با اموال شخصی خود با مملکت و اهلیت معامله فرماید مملکت را بمافی مال خود انکار د و اهلیت را مانند عید امان و بلکه اغنام و احشام برای مرادات و درک شهواتش مسخر و مخلوق پندارد هر که را باین غرض وافی و در مقام تحصیل فانی دید مقربش کند و هر که را منافی یافت از مملکت که ملک شخصی خردش ندانسته تبعیدش نماید و یا اعدام و قطعه قطعه بخورد سگانش دهد و یا کرکان خونخواره را بر یختن خرنش تهریش و بهت و غارت اموالش وادارشان نماید و هر مالی را که خواهد از صاحبش انتزاع و یا بچپاول چپای اطرافیش بخشد و هر حق را که خواهد احقاق و اگر خواهد پایمالش کند و در تمام مملکت بهر تصرفی مختار و خراج را هم از قبیل مال الاجاره و حق الارض ملک شخصی خود استیفاء و در مصالح و اغراض شخصی خود مصروف دارد و اهتمامش در نظم و حفظ مملکت مثل سائر مالکین نسبت بمزارع و مستغلاتشان منوط باراده و میل خودش باشد اگر خواهد نگهداری و اگر خواهد باندک چالوسی بحریف بخشد و یا برای تهیه مصارف اسفار لهویه و خوش گذرانی بفرشد و یا در حق

ندارد و حق دست در روی بناموس را هم اگر خواهد رخص و بی ناموسی خود را بر ملاء سازد و باز هم با قدسیت و نحوها از صفات احدیت عزاسمه خود را تقدیس نماید و اعوانش مساعدتش کنند تمام قوای مملکت را قوای قهر و استیلا و شهوت و غضبش دانند و بر طبق آن بران بزند لایسل عما یفعل و هم یسلون و این قسم از سلطنت را چون دل بخواهانه و از باب تصرف احاد مالکین در املاک شخصی خود و بر طبق اراده و میل شخصی سلطان است لهذا تملک و استبدادیه گویند و هم استبدادیه و اعتسافیه و تسلطیه و تحکیمیه هم خوانند و جهت تسمیه و مناسبت اسماء مذکور هم با مسمی ظاهر است و صاحب این چنین سلطنت را حاکم مطلق و حاکم یامره و مالک رقاب و ظالم رقهار و امثال ذلک نامند و ملاتی را که رفتار چنین اسارت و مقهور باین ذات باشند اسراء و اذلاء و ارقاء گویند و هم ملاحظه آنکه حالشان حال ایتم و صفاری است بخبر از دار آئینهای مقصوبه خود لهذا متصرفین که بمعنی صفار و ایتم شمرده شد کانت هم خوانند و بلکه بمناسبت آنکه خط این ملت مسخره و فانیه در ارادات سلطانانشان از حیات و هستی خود از قبیل بهره و خط نباتات است که فقط برای قضاء حاجت دیگران مخلوق و خط استقلالی از وجود خود ندارند لهذا این چنین ملت مظلومه جاهله بحقوق و ظالمه بنفس خود را مستبترین که بمعنی کیهانی صحرائی شناخته شد کانت هم خوانند در جات تحکیمیه این قسم از سلطنت باعتبار اختلاف ملکات نفسانیه و عقول و ادراکات سلاطین و اعوانشان و اختلاف ادراکات و علم و جهل اهل مملکت بوظائف سلطنت و حقوق خود و درجات موحد یا مشرک بودنشان در قاعلیت مایشاء و حاکمیت ما یرید و عدم مسئولیت عما یفعل و مالکیت رقاب الی غیر ذلک از اسماء و صفات خاصه البییه و بلکه ذات احدیت تعالی

شانه مختلف و آخرین درجه از ادعای الوهیت است و نامرد درجه که قوه علمیه اهل مملکت از تمکین آن است تکلف کند بهمان حد واقف والا باخرین درجه هم چنانچه از فراغه سابقین بظهور پیوست منتهی خواهد بود و بمقتضای الناس علی دین ملوکهم معامله نوع اهل مملکت هم باز درستان خود بطبقاتهم همان معامله اعتسافیه سلطان است با همه واصل این شجره خبشه فقط همان بی علمی ملتست بوظائف سلطنت و حقوق مشترکه نوعیه و قوام آن بعدم مسؤولیت در ارتکابات و محاسبه و مراقبه در میانه نبودن است

دوم آنکه مقام مالکیت و قاهریت و فاعلیت مایشاء و حاکمیت مایرید اصلا درین نباشد اساس سلطنت فقط بر اقامه همان وظائف و مصالح نوعیه متوقفه بر وجود سلطنت مبتنی و استیلاء سلطان بهمان اندازه محدود و تصرفش بعدم تجاوز از آن حد مقید و مشروط باشد و این دو قسم از سلطنت هم بحسب حاق حقیق متباین و هم در لوازم و آثار متمایزند چه مبنای قسم اول بجمیع مراتب و در جانش بر قهر و تسخیر مملکت و اهلش در تحت ارادات دلخواهانه سلطان و صرف قوای نوع از مالیه و غیره در نیل مرادات خود و مسئول نبودن در ارتکابات مبتنی و مقوم است هر چه نکرد باید ممنون بود اگر گوشت و مثله نکرد و یا قطعه قطعه بخورد سگان نداد و یا بپز اموال قناعت و متعرض ناموس نشد باید تشکر نمود نسبت تمام اهالی بسلطان نسبت عید و امانت بلکه اذل از آن و بمنزله احشام و اغنام و حتی از آن هم نیست تر و بمنزله نباتات است که فقط قائده وجودیه آنها رفع حاجت غیر و خود بهره و حظی از وجود خود ندارند و بالجمله حقیقت این قسم از سلطنت باختلاف در جانش عبارت

از خداوندی مملکت و اهلش که درجات این خداوندی هم مختلف است خواهد بود بخلاف قسم دوم چه حقیقت واقعیه و لب آن عبارتست از ولایت بر اقامه وظائف راجعه بنظم و حفظ مملکت نه مالکیت و امانتی است نوعیه در صرف قوای مملکت که قوای نوعست در این مصارف نه در شهوات خود و از اینجهت اندازه استیلاء سلطان بمقدار ولایت بر امور مذکوره محدود و تصرفش حد بحق باشد یا باعتصاب بعدم تجاوز از آن حد مشروط خواهد بود احاد ملت باشخص سلطان در مالیه و غیرها از قوای نوعیه شریک و نسبت همه بآنها متساوی و یکسان و متصدیان امور همگی امین نوعند نه مالک و مخدوم و مانند سایر اماناء و اجراء در قیام بوظیفه امانت داری خود مسئول ملت و باندک تجاوز مأخوذ خواهند بود و تمام افراد اهل مملکت بافضای مشارکت و مساواتشان در قوی و حقوق بر مواخذه و سؤال و اعتراض قادر و امین و در اظهار اعتراض خود آزاد و طوق مسخریت و مقهوریت در تحت ارادات شخصی سلطان و سایر متصدیان را در کردن نخواهند داشت و این قسم از سلطنت را مقیده و محدوده و عادل و مشروطه و مسؤله و دستوریه نامند و وجه تسمیه بهر یک هم ظاهر است و قائم بچنین سلطنت را حافظ و حارس و قائم بقسط و مسؤل و عادل و مافی را که متمتع باین نعمت و دارای چنین سلطنت باشند محتسین و اباء و احرار و احیاء خوانند و مناسبت هر یک از اسماء مذکوره هم معلوم است و چون حقیقت این قسم از سلطنت چنانچه ذائقه از باب ولایت و امانت و مانند سایر اقسام ولایات و امانات بعدم تعدی و تقریب متقوم و محدود است پس لامحاله حافظ این حقیقت و مانع

از تبدلش بمالکیت مطلقه و رادع از تعدی و تفریط دران
مانند سایر اقسام ولایات و امانات بهمان محاسبه و مراقبه
و مسئولیت کامله متخصر و بالاترین وسیله که از برای
حفظ این حقیقت و منع از تبدل و اداء این امانت و جلوگیری
از اندک ارتکابات شهوانی و اعمال شائبه استبداد و استیثار متصور
تواند بود همان عصمتی است که اصول مذهب ماطائفه امامیه
بر اعتبارش در ولی نوعی مبتنی است چه بالضروره معلوم است که بهان
مقام والای عصمت و علوم لدنیه و انخلاع از شهوات بیهیمیه و اجتماع
سائر صفات لازمه آن مقام اعلی که احاطه تفصیلی بانها خارج از اندازه
عقول و ادراکات نوع است مرحله اصابت واقع و عدم وقوع در منافیات
و صلاح حتی از روی خطاء و اشتباه و همچنین درجه محدودیت
و محاسبه و مراقبه الهیه عز اسمہ و مسئولیت و ایثار الی تمام امت
را بر خود الی غیر ذلک من الوظائف بجائی منتهی است که لایصل الی
ادراک حقیقه احد و لاینال کهنه عقل البشر و بادست رسی نبودن بان
دامان مبارک اگر چه بندرت تواند شد که شخص سلطان هم خودش
مانند انوشیروان مستجمع کالات و هم از امثال ابوذر جمهر قوه علمیه
و هیئت مسدده و رادعه نظاری انتخاب نموده بر خود گذارد و اساس
مراقبه و محاسبه و مسئولیت را بر پای دارد لکن گذشته از آنکه باز هم
بمشارکت و مساوات ملت با سلطان و سد ابواب استیثارات در مالیه و غیرها
و همچنین با آزادی ملت در اعتراضات و غیرها غیر وافی و از مقوله فضل
است نه از باب استحقاق علاوه بر همه اینها مصداقش منحصر و نایاب
تر از عنقاء و از کبریت احمر اندر و رسمیت و اطراش هم از تمتعات
است و غایت آنچه بحسب قوه بشریه جامع این جهات واقعش

باطراد و رسمیت بجای آن قوه عاصمه عصمت و حتی بامفصویت
مقام هم ممکن و مجازی از آن حقیقت و سایه و صورتی از آن معنی
و قامت تواند بود موقوف برد و امر است

اول مرتب داشتن دستوری که بتحدید مذکور و تمیز
مصالح نوعیه لازمه الاقامه از آنچه در آن حق مداخله و تعرض نیست
کاملا وافی و کیفیت اقامه آن وظائف و درجه استیلاء سلطان و آزادی
ملت و تشخیص کلیه حقوق طبقات اهل مملکت را موافق مقتضیات
مذهب بطور رسمیت متضمن و خروج از وظیفه نکهبانی و امانت
داری بهر یک از طرفین افراط و تفریط چون خیانت بنوع است
مانند خیانت در سایر امانات رسماً موجب انزال ابدی و سایر عقوبات
مرتبه بر خیانت باشد و چون دستور مذکور در ابواب سیاسیه و نظامات
نوعیه بمنزله رسائل عملیه تقلیدیه در ابواب عبادات و معاملات و نحوها
و اساس حفظ محمد دیت مبتنی بر عدم تخطی از آنست لهذا نظامنامه
و قانون اساسیش خوانند و در صحت و مشروعیت آن بعد از اشتهال
بر تمام جهات راجعه بتحدید مذکور و استقصاء جمیع مصالح لازمه نوعیه
جز عدم مخالفت فصولش با قوانین شرعیه شرط دیگری معتبر نخواهد
بود و مزید توضیح این امر و جهاتی که رعایتش در تمامیت این
اساس لازم است بعد از این خواهد آمد انشاء الله تعالی

دوم استوار داشتن اساس مراقبه و محاسبه
و مسئولیت کامله بکما شتن هیئت مسدده و رادعه نظاری از عقلاء
و دانایان مملکت و خیر خواهان ملت که بحقوق مشترکه بین الملل
هم خیر و بوظائف و مقتضیات سیاسیه عصر هم آگاه باشند برای
محاسبه و مراقبه و نظارت در اقامه وظائف لازمه نوعیه و جلو

کبری از هر گونه تعدی و تفريط و مبعوثان مات و قوه علمیه
مملکت عبارت از آنان و مجلس شورای ملی مجمع رسمی ایشان
است و محاسبه و مسئولیت کامله در صورتی متحقق و حافظ محدودیت
و مانع از تبدل ولایت بمالکیت تواند بود که قاطبه متصدیان که
قوه اجراییه اند در تحت نظارت و مسئول هیئت مبعوثان و آنان
هم در تحت مراقبه و مسئول احاد ملت باشند و فتور در هر يك
از این دو مسئولیت موجب بطلان محدودیت و تبدل حقیقت ولایت
و امانت بهمان تحکم و استبداد متصدیان خواهد بود در صورت
انتفاء مسئولیت اولی و یا تحکم و استبداد هیئت مبعوثان
در صورت انتفاء مسئولیت ثانیه و مشروعیت نظارت هیئت
منتخبه مبعوثان بنا بر اصول اهل سنت و جماعت که اختیارات اهل حل
و عقد امت را در این امور متبع دانسته اند بنفس انتخاب ملت متحقق
و متوقف بر امر دیگری نخواهد بود و اما بنا بر اصول مطایفه
امامیه که اینگونه امور نوعیه و سیاست امور امت را از وظائف نواب
عام عصر غیبت علی مغیبه السلام میدانیم اشغال هیئت منتخبه بر عده
از مجتهدین عدول و یا ماذونین از قبل مجتهدی و تصحیح و تنقیذ
و موافقتشان در اراء صادره برای مشروعیتش کافیهست

و مزید توضیح این مطلب هم بعد از این خواهد آمد انشاء الله تعالی
و از آنچه بیان نمودیم ظاهر شد که پایه و اساس قسم اول از سلطنت
که دانتی عبارت از مالکیت مطلقه و فاعلیت مایشاه و جاکمیت مایید
است بر مشخرب و مقهوریت رقاب ملت در تحت ارادات سلطنت و عدم
مشارکت فضلا از مساواتشان با سلطان در قوی و سایر نوعیات
مملکت و اختصاص تمام آنها بشخص سلطان و موکول بودن تمام اجراءات

باراده او مبتنی و عدم مسئولیت در ارتکابات هم از فروع این دو
اصل و تمام ویرانیهای ایران و شنائع مملکت ویرانه ساز و خانمان
ملت بر اندازان سامان که روزگار دین و دلت و ملت را چنین تباه
نموده و بر هیچ حد هم واقف نیست همه از این باب است و لا
بیان بعد العیان و لا اثر بعد عین و اساس قسم دوم که دانستی
عبارت از ولایت بر اقامه مصالح نوعیه و بهمان اندازه محدود است
بعکس آن بر آزادی رقاب ملت از این اسارت و رقیت منحوسه
ملعونه مشارکت و مساواتشان با هم دیگر و باشخص سلطان در جمیع
نوعیات مملکت از مالیه و غیرها مبتنی و حق محاسبه و مراقبه داشتن
ملت و مسئولیت متصدیان هم از فروع این دو اصل است و در صدر
اسلام استحکام این دو اصل و مسئولیت مترتبه بر آنها بجائی منتهی
بوده که حتی خلیفه ثانی با آن اہت و هیبت بواسطه یک پیراهنی که از حله یمانیہ
بر تن پوشیده بود چون قسمت احاد مسلمین از آن حله هایدان اندازه نبود
در فراز منبر از آن مسؤل و در جواب امر بجہاد لاسمعا و لا طاعه
شود و با ثبات آنکه بسرش عبدالله قسمت خودا بیدر بخشیده
و ان پیراهن از این دو حصه ترتیب یافته است اعتراض ملت را مندفع
ساخت و هم در موقع دیگر در جواب کلمه امتحانیہ که از او صادر شده
بود لثقومتک بالسيف استماع و بجه اندازه از این درجه استقامت امت
اظہار بشاشت نمود و مادامیکہ این دو اصل و فروع مترتبه کما
جعلہ الشارع محفوظ و سلطنت اسلامیہ از نحوه ثانیه بخود اولی
تحویل نیافته بود سرعت سیر ترقی و نفوذ اسلام محیر عقول عالم
و پس از استیلاء معویہ و بنی العاص و انقلاب و تبدل تمامی اصول و فروع
مذکورہ و کیفیت سلطنت اسلامیہ باضداد آنها مادامیکہ حال سائر

ملل هم بدین منوال و گرفتار چنین اسارت بودند باز هم حالت وقوفی برای اسلام محفوظ بود و بعد از بی بردن آنان بمبادی طبیعی انجمن ترقی و فرا گرفتن و پیروی نمودنشان از آن دستور و قهقری بر گردانیدن طواغیت امت مسلمانان بی صاحب را بحالت جاهلیت قبل از اسلام و ورطه رقیت بهمیه و نشاء خسیسه نبأیه بعد از فوز بعالم انسانیت نتیجه را چنین منعکس ساخت ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یموتوا ما بانفسهم و بالجملة چنانچه اساس قسم اول بر استعباد و استرقاق رقاب ملت در تحت ارادات خود سرانه و عدم مشارکت فضلا از مساواتشان با سلطان مبتنی و عدم مسؤولیت هم متفرع بران است اساس قسم دوم هم بر آزادی از این عبودیت و مشارکت و مساوات احاد ملت حتی باشخص ولی نوعی در جمیع نوعیات مبتنی و مسؤولیت هم از فروع آنست و در کلام مجید الهی عزاسمه و فرمایشات صادره از معصومین صلوات الله علیهم در مواقع عدیده همین مقهوریت در تحت حکومت خود سرانه جاثین را بعبودیت که نقطه مقابل این حریت است تعبیر و پیروان دین اسلام را بتخلیص رقابشان از این ذلت هدایت فرموده اند چنانچه در کیفیت استیلاء فرعون بر بنی اسرائیل باینکه هرگز او را مانند قبطیان بالوهیت پرستش ننموده و از این جهت در مصر معذب و محبوس و از رفتن بارض مقدسه ممنوع بودند معینا در سوره مبارکه شعراء از لسان حضرت کلیم علی نبینا و اله و علیه السلام بفرعون میفرماید و تلك نعمة تمنها علی ان عبدت بنی اسرائیل و درایه مبارکه دیگر از لسان قوم فرعون میفرماید و قومها ثنا عبدون و ازایه مبارکه دیگر که هم از لسان امان میفرماید و انا فوقهم قاهرون ظاهر است که عبودیت اسرائیلیان عبارت

از همین مقهوریتی است که بدان گرفتار بودند و هم اشرف کائنات صلی الله علیه و اله در روایت متواتره بین الامه در مقام اخبار با استیلاء شجره ملعونه امویه و دولت خبیثه مروانیه میفرماید اذ ابلیح بنو لعاص ثلثین اتخذوا دین الله دولا و عباد الله خولا و کلمه مبارکه حول را صاحب مجمع البحرین بعید تفسیر نموده و در قاموس بمواشی و نعم هم تعمیم داده و آیه مبارکه و ترکتم ما خولنا کم و راء ظهور کم هم دلیل تعمیم و حاصل مفاد حدیث مقدس نبوی که متضمن اخبار بقیب است انکه بعد از بلوغ عدد شجره ملعونه بسی نفر دین را بدولت تبدیل و بندکان خدا را عید و آما و مواشی خود قرار خواهند داد مبداء تحویل سلطنت اسلامیه از نحوه ولایتیه بملکیه و اغتصاب رقاب مسلمین را در این حدیث مبارکه که از دلائل نبوت است تعیین و با کمال عدد میشوم منوط فرموده اند صلی الله علیه و اله الطاهرین و حضرت سید اوصیاء علیه و اله افضل الصلوات و السلام هم در خطبه مبارکه قاصعه در نهج البلاغه در شرح محنت و ابتلای بنی اسرائیل با سارت و عذاب فرعونیان میفرماید اتخذتهم الفراعنة عیداً و تفسیر این عبودیت چنین فرموده فساموهم العذاب و جرعوهم المرار فلم تبرح الحال بهم فی ذل الهلکة و قهری الغلبة لا یجدون حيلة فی امتناع ولا سیلاً الی دفاع و هم در همان خطبه مبارکه در بیان استیلاء اکاسره و قیاصره بر بنی اسمعیل و بنی اسرائیل باینکه نه از ادعای خدا آئی اسمی و نه از داندانان پرستش رسمی و جز طرد و تبعیدشان از مساکن دلکشای شامات و اطراف دجله و فرات بصحراهای درمنه زار بی اب و علف چنانچه سیره جاثین اعصار است قهر بامر دیگر نداشتند معذالک انحضرت صلوات الله علیه همین محنت را عبودیت مقهورین و ربوبیت قاهرین دانسته و میفرماید کانت الاکاسره و القیاصره

بنی اسرائیل و آنحضرت را عید آید و در قسم دوم آنحضرت را اجازت
 و رهبانان را بآیا فرموده اند ناظر باینکه فی الحقیقه منشأ استبداد قسم
 دوم تملک قلوب است و از این با ظاهر شد جود استسناط و صحت مقاله
 بعض علماء فن که استبداد را سیاسی و دینی منقسم و هر دو را مرتبط
 ۳۳ و حافظ یکدیگر و باهم توأم دانسته اند و هم معلوم شد که قلع این
 شجره خبیثه و تخلص از این رقیبت خسیسه که وسیله آن فقط بالتفات
 و تنبه ملت منحصر است در قسم اول اسهل و در قسم دوم در غایت
 صعوبت و بالتبع موجب صعوبت علاج قسم اول هم خواهد بود
 روزگار سیاه ما ایرانیان هم بهم آمیختگی و حافظ و مقوم هم دیگر بودن
 این دو شعبه استبداد و استبداد را عیاناً مشهود ساخت و کشف حقیقت
 این بهم آمیختگی و مقوم یکدیگر بودن این دو شعبه و جهت صعوبت
 علاج شعبه ثانیه و سرایشش بشعبه اولی بعد از این درخامه در طی
 شرح قوای استبداد و طریق تخلص از آن خواهد آمد انشاء الله تعالی
 و بالجله نمکین از تحکیمات خود سرانه طواغیت امت و راه زنان ملت
 نه تنها ظلم بنفس و محروم داشتن خود است از اعظم مواهب الهیه
 عزاسمه بلکه بنص کلام مجید الهی تعالی شانه و فرمانشات مقدسه
 معصومین صلوات الله علیهم عبودیت آنان و از مراتب شرك بذات
 احدیت تقدست اسماء است در مالکیت و حاکمیت مایرد و فاعلیت مایشاء
 و عدم مسؤولیت عما فعل الی غیر ذلک از اسماء و صفات خاصه الهیه
 جل جلاله و غاصب این مقام هم نه تنها ظالم بعباد و غاصب مقام
 ولایت از صاحبش بلکه بموجب نصوص مقدسه مذکور غاصب
 رداء کبریائی و ظالم بساحت احدیت عزت کبریائه هم خواهد بود
 و بالعکس ازادی از این رقیبت خبیثه خسیسه هم علاوه بر آنکه موجب خروج

از نشاء نبایت و ورطه بهیمیت است بعلم شریف و مجد انسانیست از
 مراتب و شئون توحید و در لوازم ایمان بوحدانیت در مقام اسماء و صفات
 خاصه هم مندرج است و از این جهت است که ستقاد حریت مقصوبه
 هم و تخلص رقابشان از این رقیبت منحوسه و متمتع فرمودلشان
 بازادی خدادادی از اهرم مقاصد انبیاء علیهم السلام بوده حضرت
 کلیم و هرون علی نبینا و اله و علیهما السلام بنص ایة مبارکه فارسل
 معنایی اسرائیل و لا تمذهبهم فقط تخلص رقاب بنی اسرائیل از
 اسارت و عذاب فرعونیان و ازادانه با خود بردنشان بارض مقدسه را
 خواستار بودند و بقاء ملک و دوام عزتش را چنانچه در همان خطبه مبارکه
 قاصعه تصریح فرموده اترام نمودند و عدم اجابت و تمایز فرعونیان
 برای ارجایشان اسیرانه بمصر بغرقان و ازادی اسرائیلیان مؤدی
 گردید و هم در همان خطبه مبارکه قاصعه بعد از آن فرمانشی که سابقاً
 نقل کردیم تخلص بنی اسمعیل و بنی اسرائیل از ذل رقیبت کاسره
 و قیصره را از فوائد بعثت حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و اله
 الطاهرین احصاء فرموده اند الی غیر ذلک از آنچه در تواریک ثبت
 و از اخبار مستفاد است و امامت سادات تمام افراد ملت باشخص والی
 در جمیع حقوق و احکام شدت اهتمام حضرت ختمی مرتبت صلواته
 علیه اله را در استحکام این اساس سعادت امت از سیره مقدسه حضرتش
 توان فهمید و خوبست از هر بابی نمونه ذکر شود اول مساوات در حقوق را
 از داستان فرستادن دخترش زینب حلی و زور موروثه از مادرش خدیجه
 سلام الله علیهما را بمعدینه منوره برای فکاک شوهرش ابی العاص
 از امیر مسلمین و کریستن آنحضرت بمشاهده آن او بخشیدن و ارجاع
 تمام مسلمین حقوقشان را بان معظمه باید استفاده نموده که بچه دقت مقرر

فرموده اند

دوم مساوات در احکام را از امر بتسویه فیما بین عمش عباس و پسر عمش عقیل باینکه بالجوریه ایشانرا بجنک آورده بودند با سائر اسراء قریش حتی در بستن دستها و بازوهایشان باید سر مشق گرفت که اصلا جهت فارق و مائزه در کار نیست

سیم درجه مساوات در مقاصه و مجازات را از برهنه فرمودن دو کتف مبارک بر فراز منبر در همان قرب ارتحال با اشتداد مرض و حاضر فرمودن تازیانه یا عصای ممشوق برای مقاصه نمودن سواده بمحض ادعای آنکه در بعض اسفار هنگامیکه برهنه بوده تازیانه یا عصای مزبور از نافه تجاوز و بکشف رسیده و بالاخره قناعت او بوسیدن خاتم نبوب که در کتف مبارک بود و هم از فرمایش حضرتش که در مجمع عام برای استحکام این اساس مبارک محالی را فرض و فرمود اگر از صدیقه طاهره سیده النساء فاطمه زهراء صلوات الله علیها سرقت سرزند دست مبارکش را قطع خواهم نمود باید استنباط نمود که بکجا منتهی و تا چه اندازه برای امتش ازادی در مطالبه حقوق را مقرر فرموده اند و از برای احیاء همین سنت و سیره مبارکه و محو بدعت تفضیل در عطاء و استرداد قطایع ویتولات و برپاداشتن اساس مساوات بود که در عصر خلافت شاه ولایت علیه افضل الصلوٰه والسلام انهمه فتن و حوادث برپا و حتی زرکان اصحابش مانند عبدالله عباس و مالک اشتر و غیرها برای اطفاء نواثر فتن فی الحمله رفتار بسیره محدثه سابقین را در عطاء و قسمت و تفضیل سابقین بدرین مهاجرین اولین و امهات مؤمنین را بر لاحقین تابعین و ایرانیان تازه مسلمان از حضرتش استدعا نموده و انجنان جوابهای سخت شنودند داستان حدیده محمده در جواب یکصاع

گندم خواستن برادرش عقیل و غنایهای مکمله مقام عصمت بفرزندش سید الشهدآء علیه السلام برای استقرار یکمد غسل از بیت المال که معویه بان عداوت از شنیدن انها گریست و گفت آنچه گفت و عاریه مضمونه خواستن یکی از بنات طاهرات کردن بندی از بیت المال و آن فرمایشات صخره صهاشکاف الی غیر ذلک از آنچه در کتب سیر مسطور و موجب سرزیری تمام مدعیان بسط عدالت و مساوات است همه برای حفظ این رکن اعظم و خروج از عهده مسئولیت مترتبه بر آنست و از برای پیروی و متابعت همین است و سیره مأخوذه از انبیاء و اولیاء علیهم افضل الصلوٰه والسلام است که در این عصر فرخنده که عصر سعادت و یقظت و انقضاء دوره اسارت و انتهای سیر قهقائی اسلامیان بعونه تعالی باید شمرد ربانین فقهاء روحانین رؤساء مذهب جعفری علی مشیده افضل الصلوٰه والسلام هم در استقذار حریت و حقوق مقصوبه مسلمین و تخیص رقابشان از ذل رقیق و اسارت جائزین همان همت مجدانه را مطابق همان سیره مقدسه مبارکه مبذول و بر طبق دستور مقرر در شریعت مطهره که مالا یدرک کله لا یتروک کله در تحویل سلطنت جائزه غاصبه از نحوه اولی که علاوه بر تمام خرابیهای عیانیه اصل دولت اسلامیه را هم بانقراض عاجل مشرف نموده است بخوجه ثانیه که حاسم اکثر مواد فساد و مانع استیلاء کفره بر بلاد است بذل مہمجه و مجاهدت لازمه در حفظ بیضه اسلام را مصروف فرموده و میفرمابند و چون بدیهی است تنبه غیر تمندان اسلام بازادی رقابشان از رقیق جائزین و مشارکت و مساواتشان در تمام نوعیات مملکت باغاصیین و پی بردن بخطررات مترتبه بر استبداد و فعال مایشاء بودن ظالمین برای جدشان در طلب و شوقشان بمطلب اعظم و سیله و اقوی سبب است لهذا

همه شعبه استبدادی با قضاای همان رطیفه مقایسه خرد که فقط مجری
خیشه استبداد را باسم حفظ دین قدیم و حدیثا متکفل بوده و هست
خداست مستجاب و لایزال و الحق بالباطل و تکتموا الحق و انتم تعلمون را
مانند مخاطبین اولین آن پس پشت انداخت و این دواصل سعادت
و سرمایه حیات امت را که دانستی حفظ حقوق ملیه و مسؤولیت ولایه
و غیرها همه مترتب بر آنهاست محض تنفر و صرف قلوب و بی نبردن ملت
بمطلوب بصورت های زشت قبیح دیگر جلوه گر ساخت اما حریت مظلومه
مقصوبه ملت از ذل رقت جا زین را که دانستی از اعظم مواهب الهیه
عز اسم بر این نوع و اغتصابش در اسلام از بدع شجره ملعونه بی العاص
و استنقاذش از غاصبین از هم مقاصد انبیاء و اولیاء علیهم السلام
بوده بموهومش خواندن قاءت نکرده بصورت بی مانعی فقه
و ملحدین در اجهار بمنکرات و اشاعه کفریات و تجری مبدعین
در اظهار بدع و زندقه و الحاش جلوه دادند و حتی بی حجاب
بیرون آمدن زنان و نحو ذلک زانچه بد استادن استبداد و مشروطیت
دولت از بحر اخضر بی ربط تراست و مسیحیان بواسطه منع
مذهبی نداشتن از آن چه در آتش مثل روس مستبده باشد یا مثل
فرانسه و انگلیس شورویه علی ای حال در ارتکابش بلا مانعند از لوازه
و مقتضیات این حریت مظلومه مقصوبه شمرند و اماماوات در قوی
و حقوق و سایر نوعیات را که شنیدی اشرف کائنات صلی الله علیه و اله
محض استحکام این اساس سعادت امت کتف های مبارک را در چنان
حال شدت مرض برای استیفاء قصاص ادعائی کشود و حضرت شاه
ولایت علیه فصل الصلوة و السلام هم برای رفع بد نفرمودن از آن
و تسویه فیمابین ساقین در بین یا از میان ما مسلمانان همه بخنها کشید

ناماقب در محراب عبادت شربت شهادت نوشید بصورت مساوات
مسلمین با اهل ذمه در ابواب توارت و تنا کج و قصاص و دبا تش در
آوردند و بلکه مساوات اصناف مکلفین مانند باغ و ناباغ و عاقل و مجنون
و صبیح و مریض و مختار و مضطر و مؤسر و معسر و قادر و عاجز الی
غیر ذلک زانچه اختلاف آنها مذمتاً اختلاف تکالیف و احکام و بد استادن
مشروطیت و استبداد از فلک اطلس ابعاد است را هم از مقتضیاتش
شمرند و بالجملة چون سرمایه سعادت و حیات ملی و محدودیت
سلطنت مسؤولیت مقومه آن و حفظ حقوق ملیه همه مذمتی باین دو
اصل است لهذا این دو موهبت عظمای الهیه عز اسم را بخین
صور قبیحه در آوردند غافل از آنکه اقتاب را بکل اندردن بحال و دهنه
دریای نیل را بیسل مسدود خواستن از با لاهی است ملت ایران
هر چند چشم و گوش بسته و از مقتضیات دین و ضروریات مذهب
بواسطه کمان ماها بخبر و بحقوق ملیه و آزادی ازین رقت ملعونه
و مساوات با غاصبین حریت و حقوقشان بی نبرده و جز مسخریت
برای خوش گذرانی و چپارل مفت خوران معمم کلاهی رتبه مقامی
برای خود تصور نکرده و حتی بی ربط بودن این امور را با اساس
مشروطیت و تجدید استیلاء جا زین هم برنجوده باشند مع هذا
کله بمقدار او خوب میفهند که این همه جا بازیهای عقلاء و دنانیان و غیر
تمندان مملکت بطبقاتهم من العلماء و الاخیار و التجار و غیرهم در
استنقاذ حریت و مساواتشان برای فرستادن نوامیس خود بی حجاب
ببازار و مواصلت با یهود و نصاری و تسویه فیمابین امثال ناباغ و ناباغ
و نحو ذلک در تکالیف و بی مانعی فسقه و مبدعین در اجهار بمنکرات
و اشاعه کفریات و شهادت نخواهد بود و رؤساء پیشوایان مذهب

هم جزیرانچه حفظ بیضه اسلام و حراست ممالک اسلامی بران متوقف
باشد چنین احکام اکیده و تصریح بانکه مخالفت بمنزله محاربه
امام زمان ارواحا فدا است نخواهند فرمود و هم این دسته جبار
و طاعت امت و ماحیان احکام شریعت و رواج دهندگان انحاء فوق
و فجور در مملکت را هم خوب شناخته و میدانند که در این ارتکافات
شیعه چنانکه به **جز** حفظ مقام مالکیت رقاب و فاعلیت مایشاء و مالکیت
مایرید و عدم مسئولیت عمای فعل مقصود هم دیگری اصلاً بخاطرشان
نرسیده و در نظر ندارند و همچنین اتصاف مادسته ظالم پرستان
عصر و حاملان شعبه استبدادی رو هم بتمام اوصاف که در روایت
احتجاج برای علماء سوء و راه زنان دین مبین و کمرام کنندگان ضعفاء
مسلمین و تعداد قوموده در آخر همه میفرماید اولئك اضر علی
ضعفاء شیعتنا من جیش یزید لعنه الله علی الحسین علیه السلام کاینی
فهمیده و میدانند که از این درجه همدستی باظالمین در دمان چه
و مقصودمان چیست خود را در عنوان ایه مبارکه و اذا اخذ الله
ميثاق الذين اتوا الكتاب لئینه للناس ولا تکتونه فبذوه و رآه
ظهور هم و اشتروا به ثمنًا قليلاً فبئس مایشترون مندرج ساختیم
و بالاخره جز اقتضای ابدی و خزی دارین و عذاب الیم الهی سودی
نخواهیم رد سنة الله فی الذین خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبدیلاً
و خوبست عنان قلم را از شرح این فضیحت که تبعاتش هر چه باشد
باز هم عائد بنوست گرفته کشف حقیقت این مقایضات را بموقع خود
احاله و بفهرست مندرجات فصول پنجگانه مقدمه را ختم کنیم
و اجمالاً بدین ترتیب است اول آنکه حقیقت سلطنت مجعوله در دین
اسلام و سایر شرائع و ادیان و بلکه نزد حکماء و عقلام غیر متدینین

عالم قدیم و حدیثاً همه بروجه ثانی مجعول و تحویلش بوجه اول
مط از بدع ظالمانه طواغیت اتم و اعصار است
دوم آنکه در این عصر غیبت که دست امت از دامان عصمت
کوتاه و مقام ولایت و نیابت نواب عام در اقامه و وظائف مذکور هم
مقصوب و انزاعش غیر مقدور است ایاز جاعش از نحوه اولی
که ظلم زائد و غصب اندر غصب است نحوه ثانیه و تحدید استیلاء جوری
بقدر ممکن واجب است و یا آنکه مفصوبیت مقام موجب سقوط این
تکلیف است
سیم آنکه بر تقدیر لزوم تحدید مذکور ایامین مشروطیت
رسمیه که دانستی رکن مقومش دو امر و وسیله تحدید منحصر در آنست
متعین و خالی از محدود است یانه چهارم در ذکر
بعض و سائوس و مقالات القایه و دفع آنها
پنجم در بیان شرائط صحت و مشروعیت مداخله مبعوثان ملت
در این باب و وظیفه عملیه آنان بروجه اجمال
فصل اول در توضیح امر اول و کلام دران در دو مقام است
اول در بیان اصل محدودیت استیلاء و سلطنت مجعوله در جمیع شرایع
و ادیان باقائه همان وظائف و مصالح لازمه نوعیه
دوم در کشف درجه این محدودیت و حقیقت ان
اما امر اول از آنچه در مقدمه گذشت ظاهر و هویدا
چه بعد از آنکه دانستی اصل تأسیس سلطنت و ترتیب قوی و وضع
وخراج و غیر ذلک همه برای حفظ و نظم مملکت و شبانی کله و تربیت
نوع نبات رعیت است نه از برای قضاء شهوات و درک مرادات
کرکان آدمی خوار و تسخیر و استبداد رقاب ملت در تحت ارادات خود

سرانه پس لامحاله سلطنت مجعوله در هر شریعت و بلکه نزد هر عاقل چه بحق تصدی شود یا باغصب عبارت از امانت داری نوع و ولایت بر نظم و حفظ و اقامه سائر وظائف راجعه بشکلهائی خواهد بود نه از باب قاهریت و مالکیت و دل بخواهانه حکمرانی در بلاد و فیما بین عباد و فی الحقیقه از قبیل توایت بعض موقوف علیهم در نظم و حفظ موقوفه مشترکه و تسویه فیما بین ارباب حقوق و ایصال هر ذی حق بحقوق خود است نه از باب تملك دل بخواهانه تصرف شخص متصدی و از این جهت است که در لسان ائمه و علماء اسلام سلطانرا بولی و والی و داعی و مات را بر عیت تعین فرموده اند و هم از روی همین مبنی و اساس است که حقیقت سلطنت عبارت از ولایت بر حفظ و نظم و تنزله شانی کله است لهذا بنصب الهی عز اسمه که مالاک حقیقی و ولی بالذات و معطی ولایات است موقوف و تفصیل مطالب بمباحث امامت موکول است و چون که دانستی قهر و تسخیر رقاب مات در تحت تحکیمات خود سرانه علاوه بر آنکه از اشنع انحاء ظلم و طغیان و علو در ارض است اغتصاب رداء کبریائی و باهم مقاصد انبیاء علیهم السلام هم منافست پس اهل و سکوت از قلع چنین شجره خیشه در هیچیک از ادیان سابقه هم اصلاح محتمل نخواهد بود و بلکه از ایه مبارکه قال یا ایها الملاء افقونی فی امری ما کنت طاعه امرأ حتی تشهدون که از لسان ملکه سباحکایت فرموده اند ظاهر است که باینکه قومش اقتاب پرست بوده اند معینا اداره حکومتشان شورویة عمومیة بوده نه استبدادیه و حتی از ایه مبارکه فتازعوا امرهم بینهم و اسروا النجعی که داستان مشورت فرعونیان در امر حضرت کام و هرون علی نبینا و اله و علیهما السلام و منتهی شدن مبدأ کره غلبه ایشانرا در بنیاب

بمذا کره سریه حکایت فرموده اند استفاده توان کرد که چنانچه رفتار دولت انگلیس فعلا مبعض و نسبت بملت انگلیسیه چون کاملا بیدارند مسؤله و شورویه و نسبت باسراء و اذلاء هندوستان و غیرها از ممالک اسلامیة که بواسطه یحیی و خواب کران گرفتار چنین اسارت و باز هم در خوابند استبدادیه و استبدادیه است همین طور رفتار دولت فرعونیه هم باوجود ادعای الوهیت معینا مبعض و نسبت بقبطیان که قومش بودند شورویه و نسبت باسباط بنی اسرائیل استبدادیه بوده و آیه مبارکه یتضعف طاغته منهم هم مفید همین معنی است و علی کل حال رجوع حقیقت سلطنت اسلامیة و بلکه در جمیع شرائع و ادیان باب امانت و ولایت احد مشترکین در حقوق مشترکه نوعیه بدون هیچ مزیت برای شخص متصدی و محدودیت آن بمستبدانه تحکم و دل بخواهانه قهر و ارتکاب نداشتن از اظهر ضروریات دین اسلام و بلکه تمام شرائع و ادیان است و هم استناد تمام تجاوزات و دل بخواهانه حکمرانیها قدیما و حدیثا بتغلب و طغیان فراعنه و طواغیت ام از واضحانست و بموجب حدیث نبوی متواتر بین الامه و اتفاق تواریخ اسلامیة بروقع همان اخبار غیبی نبوت مبین شده که مبدء تحویل سلطنت اسلامیة از نحوه ثانیه باولی استیلاء معویة و بلوغ اغصان الشجره الملعونه فی القرآن بعدد میشوم سی نفر بوده و سلطنت میشومه استبدادیه از آنان موروثست و اما مرحله ثانیه هم از آنچه سابقا گذشت اجمالا مبین شد و دانستی که بمقتضای آنچه اساس مذهب ما طاغیه امامیه بر آن مبتنی و کلیه الهیه عصمت را در ولایت بر سیاست امور امت معتبر دانستیم درجه این محدودیت فقط نه بر همان خود سرانه تحکم و مستبدانه ارتکاب نداشتن واقف و بهمین اندازه مقصور است بلکه

اجمالاً دانستی که تا بکجا منتهی است و اما بنا بر اصول اهل سنت که نه عصمت و نه نصب الهی عز اسمہ هیچیک را لازم ندانسته بیعت اهل حل و عقد امت را موجب انعقادش دانستند هر چند درجه محدودیت بخائیکه مذهب ما مقتضی است منتهی نباشد لکن عدم تحطی از کتاب و سنت و سیره مقدسه نبویه صلی الله علیه و اله را در نفس عقد بیعت شرط لازم الذکر و اندک تخلف و دل بخواهانه ارتکاب و حکمرانی را منافی مقام و منصب دانسته در لزوم جلوگیری متفق شدند و علیهذا محدودیت سلطنت اسلامیة بهمان درجه اولی که عبارت از خود سرانه ارتکاب و استیثار نداشتن است با اغماض از مرحله اهلیت متصدی و هم اغماض از آنچه لازمه مقام عصمت و خاصه مذهب ما است قدر مسلم بین الفرقین و متیقن علی المذهبین و متفق علی امت و از ضروریات دین اسلام است و چونکه حفظ این درجه مسلمه بین الامه بحسب قوه بشریه عاده ممکن و مانند سایر درجات ان که بمذهب ما مخصوص و جز قوه عاصمه عصمت حافظش نتواند بود معتذر نیست لهذا لزوم حفظش را بهر وسیله که ممکن شود خصوصاً با تصدی غاصب هیچ مسلمان مظهر شهادتین نتواند انکار نماید الا ان بخرج من ملتنا ویستدین بغیر دینا

(فصل دوم) در تنقیح امر دوم است و باید سه مطلب من باب المقدمه بیان شود

اول آنکه در باب نهی از منکر بالضروره من الدین معلوم است که چنانچه شخص واحد فرضاً در آن واحد منکرات عدیده را مرتکب شود ردعش از هر یک از آنها تکلیفی است مستقل و غیر مرتبط بتمکن از ردع و منع از سایر آنچه که مرتکب است

دویم آنکه از جمله قطعیات مذهب ما طائفه امامیه این است که در این عصر غیبت علی مقبیه السلام آنچه از ولایات نوعیه را که عدم رضاء شارع مقدس باهمال آن حتی در این زمینه هم معلوم باشد وظائف حسیه نامیده نیابت فقهاء عصر غیبت را دران قدر متیقن و ثابت دانستیم حتی با عدم ثبوت نیابت عامه در جمیع مناصب و چون عدم رضاء شارع مقدس باختلال نظام و ذهاب بیضه اسلام و بلکه اهمیت وظائف راجعه بحفظ و نظم ممالک اسلامیة از تمام امور حسیه از اوضح قطعیات است لهذا ثبوت نیابت فقهاء و نواب عام عصر غیبت در اقامه وظائف مذکور از قطعیات مذهب خواهد بود (سیم) آنکه در ابواب ولایات بر امثال اوقاف عامه و خاصه و غیرها از آنچه راجع بیاب ولایات است ایمنی ز تمام علماء اسلام مسلم و از قطعیات است که چنانچه غاصبی عدواناً وضع ید نماید و رفع یدش رأساً ممکن نباشد و لکن ترتیبات عملیه و کشتن هیئت نظاری توان تصرفش را تحدید و موقوفه مغضوبه را مثلاً از حیف و میل و صرف در شهواتش کلام بعضا صیانت نمود البته وجوب آن بدیهی و خلاف دران نه تنها از علماء متشرعین بلکه از عقلاء دهرین هم هیچ متصور و محتمل نخواهد بود و چون این سه مطلب مبین شد مجال شبهه و تشکیک در وجوب تحویل سلطنت جائزه غاصبه از نحوه اولی بخوه ثانیه با عدم مقدوریت از ید ازان باقی نخواهد بود چه بعد از آنکه دانستی که نحوه اولی هم اغتصاب ردآ و کبریائی عز اسمہ و ظلم بساحت اقدس احدیت است و هم اغتصاب مقام لایت و ظلم بناحیه مقدسه امامت صلوات الله علیها و هم اغتصاب رقاب و بلاد و ظلم درباره عباد است بخلاف نحوه ثانیه که ظلم و اغتصابش فقط بمقام مقدس امامت راجع و ازان دو ظلم و غضب دیگر خالی است

پس حقیقت تحویل و تبدیل سلطنت جائزه عبارت از قصر و تحدید
استیلاء جوری و ردع ازان دو ظلم و غصب زائد خواهد بود نه از باب
رفع يك فرد از ظلم و وضع فرد مباین دیگر اخف از اول و بعبارت
اوضح آنکه تصرفات نحوه ثانیة فقط بهمان مقدار نظم و حفظ مملکت
مقصود و تصرفات نحوه اولی زیاده و اضعاف است و بر هیچ
حدهم واقف و مقصور نیست و تبدیل نحوه سلطنت عبارتست
از منع و ردع ازان زیادتها و بتقریب و بیان دیگر آنکه تصرفات نحوه
ثانیة همان تصرفات ولایتیه است که ولایت در آنها چنانچه بیان نمودیم
برای اهلش شرعاً ثابت و با عدم اهلیت متصدی هم از قبیل مداخله
غیر متولی شرعی است در امر موقوفه که بوسیله نظارت نظر از حیث
و میل صیانت شود و با صدور اذن عن له و لایة الاذن لباس مشروعیت
هم تواند پوشید و از اغصاب و ظلم بمقام امامت و ولایت هم بوسیله
اذن مذکور خارج تواند شد و مانند متنجس بالعرض است که بوسیله
همین اذن قابل تطهیر تواند بود و تصرفات نحوه اولی بعکس مذکور
و ظلمی است قبیح بالذات و غیر لایق برای لباس مشروعیت و صدور
اذن در آن اصلاً و از قبیل تملك غاصب نفس عین موقوفه را و ابطال رسم
و قیقت آن و مانند نفس اعیان نجاست است که نادر محل باقیست اصلاً
قابل طهارت نتواند بود الا بعد از ازاله و تبدیل و تحویل نحوه
سلطنت بعینه همان داستان کاشتن نظار است برای صیانت موقوفه مقصوبه
و تحدید تصرفات غاصب بر موجبات صلاح آن و رفع نحوه ید تملک
او که غصبی است زائد و الزامش بمقتضای وقف و منعش از حیث و میل
و صرف در شهوات خود و از قبیل ازاله عین نجاست است از محل
متنجس و چه قدر مناسب است رؤیای صادقه که خود این اقل خدام

شرع انور در همین خلال دیده و متضمن همین تشبیه است ضمناً درج شود
چند شب قبل از این در عالم رؤیا خدمت مرحوم ایه الله آقای
حاجی میرزا حسین طهرانی قدس سره نجل مرحوم حاجی میرزا خلیل
طاب رمله مشرف و پس از التفات بر حلت ایشان و گرفتن طرفین
رداء مبارکشان برای استفاده و امتناع ایشان از جواب مسائل
راجع به عالم موت و نشاء برزخ و آخرت و تمکین از جواب مسائل
دیگر سؤالاتی عرض شد و از لسان مبارک حضرت ولی عصر
ارواح فداء نقل جواب فرمودند بعد از ختم آنها عرض کردم
اهتمامات شما را در خصوص مشروطیت چه فرمودند حاصل عبارت
جواب این بود حضرت فرمودند مشروطه اسمش تازه است مطلب
که قدیمی است مثالی که متضمن تشبیه باب که شرحش در نظرمانند ذکر
فرموده بعد بیان عبارت گفتند حضرت فرمودند مشروطه مثل آنست
که کنیز سیاهی را که دستش هم آلود باشد بشستن دست و ادارش نمایند
انتهی چه قدر این مثال مبارک تمام و منطبق است بر مطلب و سهل تمتی است
که بهیچ خاطر نرسیده و بر صحت رؤیا علاوه بر قرائن قطعی دیگر اماره
واضح است سیاهی کنیز اشاره است به صیبت اصل تصدی و آلودگی
دست اشاره بهمان غصب زائد و مشروطیت چون مزیل آنست
لهذا بشستن بدغاصبانه متصدی تشبیهش فرموده اند و بالجملة حفظ
همان درجه مسلمة از محدودیت سلطنت اسلامیه که دانستی متفق علیه
امت و از ضروریات اسلام است علاوه بر آنکه فی نفسه از اهم تکالیف
نوع مسلمین و از اعظم نوامیس دین مبین است در صورت مغضوبیت
مقام و تصدی و تعدی غاصب چنانچه نسبت بحالت حالیه ایران ضروری
مذهباً است از جهات عدیده دیگر که اجمالاً اشاره شد در عنوان

امر معروف و نهی از منکر و حفظ نفوس و اعراض و اموال مسلمین و دفع تجاوز ظالمین هم مندرجست و با انماض از تمام مذکورات تمام سیاسین و مطلعین بر اوضاع عالم من الاسلامین و غیر هم بر این معنی متفقند که همانکه مبدء طبیعی ان چنان ترقی و نفوذ اسلام در صدر اول که در کمتر از نصف قرن بجز سرعت سیر بکجا منتهی شد همین عادل و شوروی بودن سلطنت اسلامیه و ازادی و مساوات احاد مسلمین با اشخاص خلفاء و بطانہ ایشان در حقوق و احکام بوده همین طور مبدء طبیعی این چنین تنزل مسلمین و تفوق ملل مسیحیه بر آنان هم که معظم ممالکشان را بردند و هیچ نمائنده که این اقل قلیل باقی مانده را هم ببرند همین اسارت و رقیقت مسلمین در تحت حکومت استبدادیه موروثه از معاویه و فوزانان است بحکومت مسؤله ماخوذه از شرع مسلمین و چنانچه باز هم مسلمانان از این سکر و غفلت بنبودنیاند و کافی السابق در ذلت عبودیت فراعنه امت و چپاول چنان مملکت باقی بمانند چیزی نخواهد گذشت که العیاذ بالله تعالی مانند مسلمین معظم افریقا و اغلب ممالک آسیا و غیر ذلک نعمت و شرف استقلال قومیت و سلطنت اسلامیه را از دست داده و در تحت حکومت نصاری اسیر و دودوره نخواهد گشت که مانند اهالی اندلس و غیرها اسلامیشان بقتصر و مساجدشان کنیسه و اذانشان بناقوس و شعار اسلامیه بزنان و بلکه اصل لسانشان هم مانند آنان مبدل و روضه منوره امام هشتمشان صلوات الله علیهم هم پایمال نصاری خواهد گشت و فی الله المسلمین عنه و لا ارانا الله ذالک و گذشته از کمال بداهت و وضوح این امر و حصول تمام مبادی و مقدمات قریه بمطاب و حتی پرداختن همسایگان جنوبی و شمالی بنقشه قسمت مملکت فیما بین خودشان

و کثرت مشاهده نظائر و اشباه ان فلا اقل من لزوم التحذر و علیهذا بدیهی است که تحویل سلطنت جائزه غاصبه از نحوه ظالمه اولی نحوه عادلانه ثانیه علاوه بر تمام مذکورات موجب حفظ بیضه اسلام و صیانت حوزه مسلمین است از استیلاء کفار و از اینجهت از اهم قرائض خواهد بود جمع الله تعالی علی الهدی کثرا و علی التقی شملنا و لا جعلنا من الذین یجعلون اصابعهم فی اذانهم من الصواعق حذر الموت بمحمد و اله الظاهرین صلوات الله علیهم اجمعین

(فصل سیم) در تحقیق امر سیم و توضیح ان موقوف بیان سه امر است اول آنکه چنانکه دانستی حقیقت سلطنت اسلامیه عبارت از ولایت بر سیاست امور امت و بجه اندازہ هم محدود است همین طور ابتناء اساسش هم نظر بشارکت تمام ملت در نوعیات مملکت بر مشورت با عقلاء امت که عبارت از همین شورای عمومی ملی است نه تنها با خصوص بطانہ و خواص شخص و الی که شورای درباریش خوانند بنص کلام مجید الهی عز اسمه و سیره مقدسه نبویه صلی الله علیه و اله که تا مازن استیلاء معاویه محفوظ بود از مسلمات اسلامیه و دلالت آیه مبارکه و مشاور هم فی الامر که عقل کل و نفس عصمت را بدان مخاطب و بمشورت با عقلاء امت مکلف فرموده اند بر این مطلب در کمال بداهت و ظهور است چه بالضروره معلومست مرجع ضمیر جمع نوع امت و قاطبه مهاجرین و انصار است نه اشخاص خاصه و تخصیص ان بخصوص عقلاء و ارباب حل و عقد از روی مناسبت حکمیه و قرینه مقامیه خواهد بود نه از باب صراحت لفظیه و دلالت کلمه مبارکه فی الامر که مقرر محل و مقید عموم اطلاقی است بر این که متعلق مشورت مقرر در شریعت مطهره کلیه امور سیاسیه است هم در غایت وضوح

و خروج احکام الهیه عزاسمه از این عموم از باب تخصیص است
نه تخصیص و آیه مبارکه و امرهم شوری بانهم هم اگر چه فی نفسه
بر زیاده از رجحان مشورت دلیل نباشد لکن دلالتش بر آنکه وضع
امور نوعیه بر آنست که بمشورت نوع بر گذار شود در کمال ظهور
است سیره مقدسه نبویه صلی الله علیه و اله در مشورت با اصحاب
و اشیر و علی اصحابی فرمودن در حوادث را کتب سیر مشروحاً تضمن
و موافقتش با اراء اکثر هم بجائی منتهی بود که حتی در غزو احد
باینکه رأی مبارک شخص حضرتش با جماعتی از اصحاب عدم خروج
از مدینه مشرفه را ترجیح فرمود و بعد هم همه دانستند که صلاح و صواب
همان بود مع هذا چون اکثریت اراء بر خروج مستقر بود از این
رو با آنان موافقت و ان همه مصائب جلیله را تحمل فرمود عدم
تخطی خلفاء اولین از این سیره مقدسه و ترقیات فوق العاده مترتبه
بر ان هم از وقایع صدر اول تفصیلاً معلوم و حضرت شاه ولایت
علیه افضل الصلوة والسلام هم در طی خطبه مبارکه که در بیان حقوق
والی بر رعیت و حقوق رعیت بروالی در صفین انشاء فرموده بقاطبه
حاضرین که عددشانرا از پنجاه هزار نفر کمتر نکرده اند میفرماید
فلا تکلمونی بما تکلم به الجبار و لا تحفظوا منی بما تحفظ به عندها
البادرة و لا تخاطبونی بالمصانعة و لا تظنوا بی استقلاً فی حق قیدی
و لا التماس اعظام نفسی فانه من استقل الحق ان یناله او العدل ان
یعرض علیه کان العمل بهما علیه انقل فلا تکفوا عن مقالة بحق او مشورة
بعدل چه قدر سزاوار است مامدعیان مقام والای تشیع اندکی
در سرپای این کلام مبارک تأمل کنیم و از دردی واقع و حقیقت رسی
و الغناء اغراض نفسیه این خطاب را بفهمیم که این درجه اهتمام حضرتش

در رفع اهت و حیثیت مقام خلافت از قلوب امت و تکمیل اعلی
درجات ازادی آنان و ترغیب و تحریصشان بر عرض هر گونه اعتراض
و مشورت و در عداد حقوق الی بر رعیت و یا حقوق رعیت بروالی
شمردن ان و همچنین اشیر و علی صحابی فرمودنهای اشرف
کائنات صلی الله علیه و اله بر طبق امر الهی عزاسمه برای چه مغال
بوده اگر با وجود مقام والای عصمت و استثناء از تمام عالم در اصابه
واقع مع هذا بر رعیت تحفظ از خطاء و اشتباه چنین اهتمام فرموده اند
و حاشا هم عن ذلک پس لازم است که لا اقل برای منع از تجاوزات
عمدیه این اساس سعادت را استوار داریم و اگر از برای تنزیه سلطنت
حقه ولایت ز مجرد تشبه صوری با سلطنتهای استبدادیه فراعنه و طواغیت
امم و حفظ اساس مسؤولیت و شور و بیت ان و تحفظ بر ان دواصل
طیب و طاهر حریت و مساوات احاد امت با مقام والای خلافت بوده
که او الظاهر بل المتیقن پس البته لازمست نحوه سلطنت اسلامیه را
اگر چه متصدی مقتصد باشد بقدر قوه تحفظ کنیم و اگر
محض تعلیم امت و از برای سرمشق ولایه قضاء و عمال و بفرض التزام
انان بر رفتار بر این نهج و عدم تخلف از این دستور العمل بوده پس
لازمست تعلم کنیم صلوات الله علیه و علی الاطائب من ولده القائمین
من بعده و علی کل حال زهی اسف و حسرت که ما ظلم پرستان عصر
و حاملان شعبه استبداد دینی چه قدر از مدائیل کتاب و سنت و احکام
شریعت و سیره پیغمبر و امام خود بخیریم بجای آنکه شورای عمومی
ملی را هذب بضاعتنا ردت الینا بگوئیم باسلامیت مخالفش می شماریم
و حتی ایه واضح الدلاله سابقه را هم گویند کتاب مجید الهی عزاسمه
هرگز نخورده و یا بمفادش بر نخورده یا آنکه بواسطه منافاتش

باشهوات وشعبه استبداد واستعداد خودمان داستان نبذ فریق من
الذین اتوا بالکتاب کتاب الله و آ آ ظهور هم کانهم لایعلمون راجعید
نمودیم

(دوم) انکه در این زمینه که دستان نه تنها از دامن عصمت بلکه
از ملک تقوی و عدالت و علم متصدیان هم کوتاه و بضد حقیقی و نقطه
مقابل آنها گرفتاریم همچنانکه بالضروره معلوم است حفظ
همان درجه مسلمه از محدودیت سلطنت اسلامی که دانستی متفق علیه امت
و از ضروریات دین اسلام است و همچنین صیانت این اساس شور ویتی
که بنص کتاب و سنت و سیره مقدسه دانستی که ثابت و از قطعیات
است جز بکاشتن مسدود و رادع خارجی که بقدر قوه بشریه
بجای آن قوه عاصمه الهیه عزاسمه و لا اقل جانشین قوه علمیه و ملکه
عدالت و تقوی تواند بود غیر ممکن و بصرافت طبع این نوع متصدیان
عاده از محالات و مانند حراست کوسفند را بکړک واکذاشتن
و چشم تبرید بآتش داشتن و از این رو و وجوب کاشتن هیئت مذکور چنانچه
سابقا گذشت بدیهی و غیر قابل انکار است همین طور بالضروره معلوم
است که قوه مسدوده و رادعه خارجی و قوی مؤثر و مفید و جانشین
قوای نفسیه تواند بود که بر همان وجهی که ارادات نفسیه در تحت
ملکات و ادراکات و منبعث از آنها است همان طور طبقات متصدیان
هم فقید عبارت از قوه اجرائیه مملکت و در تحت ترجیحات قوه
مسدوده و علمیه و منبعث از آن باشند و هم در صورتی اطراد پذیر
و غیر قابل از برای تخلف تواند بود که اصل اساس دولت و وضع
سلطنت بطور رسمیت و قانونیت بر همین وجه مبتنی و بوسیله بیداری
و هشیاری و حکمت عملیه عقلاء ملت جمیع قوای استبدادیه که شر حش

در خاتمه خواهد آمد مسلوب و ابواب تخلص و چاره مسدود باشد
والا قوای ملعونه استبدادیه حتما متحرک و ناثر طاعوتیه حکما از پاییه
خواهد کشید و مال امر لا محاله بحال ما ایرانیان خانمان ویران مؤدی
خواهد بود

(سیم) انکه بعد از انکه بموجب همین تشریح مبین شد
و دانستی که کاشتن قوه و هیئت مسدوده بنا بر اصول مذهب ماطافه امامیه
قدر مقدور از جانشین قوه عاصمه عصمت است و بنا بر مبانی اهل سنت
بجای قوه علمیه و ملکه تقوی و عدالت حفظ نحوه سلطنت اسلامی
از تبدیل و مراقبت در عدم تجاوز از حدود متوقف بران و منحصر
در آنست پس البته رکن اعظم این تحفظ و اصل اهم این مراقبت
مرتب داشتن دستور محدود است که همان ترتیبی که اجمالا در مقدمه
گذشت تمیز وظائف نوعیه لازمه از آنچه دران حق مداخله
نیست کاملا وافی و تفصیل حدود مذکور را بروفق مقتضیات
مذهب بطور قانونیت و بوجه رسمیت متضمن باشد و الا بدون
دستور مذکور البته مراقبت و محافظت متصدیان مانند محمول بلا
موضوع و از قبیل سربنی صاحب تراشیدن خواهد بود و بالجمله
چنانکه ضبط اعمال مقلدین در ابواب عبادات و معاملات بدون
انکه در سائل عملیه در دست و اعمال شانه روزی خود را بران منطبق
کنند از تمتع است همین طور در امور سیاسیه و نوعیات مملکت هم
ضبط رفتار متصدیان و در تحت مراقبت و مسؤولیت بودنشان بدون
ترتیب دستور مذکور از تمتعات و فی الحقیقه پایه و اساس حفظ
محدودیت و مسؤولیت مبتنی بران و اصل اصیل در این باب و مقدمه
منحصره مطلب و از این جهت واجب است و چون این سه مطلب کجوه

حقه مبین شد و دانستی که حفظ نحوه سلطنت اسلامیة از تبدیل و تحفظ بر محدودیت و مسؤولیت و شور و دین و سایر مقسومات ولایتیه بودن آن جز بترتیب دستة محدود و کاشتن هیئت مسدده عاده از متعالتست و هم دانستی که کاشتن هیئت مسدده در این باب نه تنها برای واداری باتامه و وظائف لازمه و منع از تجاوزات و فقط از باب کاشتن میث نظار است برای حفظ امثال موقوفه و معنویه از تطاول و چپال غاصب بلکه خیلی ادق و العف و بالاتر از آن و بنابر اصول مذهب ماقدر مقدور از جانشین قوه عاصمه عصمت و بنابر مبانی اهل سنت بحای قوه علمیه و ملکه تقوی و عدالتست و هم دانستی که این جانشینی وقتی متحقق و کاملاً صورت پذیر گردد که برهان و جهی که ارادات نفسیه منبعث از مملکت و ادراکات است هیئت مسدده هم در مملکت دارای این مرتبه و مذاهب این اثر باشد بعد از تنبه و التفات باین معانی و مبانی تمامیت این ترتیب و متقوم بودن حفظ نحوه سلطنت اسلامیة باین دور کن مقوم و مسؤولیت مترتبه بر آن دواصل مبارک حریت و مساوات و متوقف بودن این جانشینی بر همین تجزیه قوای مملکت و مأخوذ بودن تمام این مبانی پس از رد هر یک از فروع ماضی خودش از شرع قویم اسلام و خاصه از مقتضیات مذهب ماطافه امامیه چه قدر بدیهی و عدم انطباق تحدید استیلاء جوری که وجوش در فصل سابق از جهات عدیده مبین شد جز بر این ترتیب چه قدر ضروری است و الحق جود استنباط و حسن استخراج اول حکیمی که باین معانی برخورد و مسئله شود و به و مقیده مشروطه و محدوده بودن نحوه سلطنت عادلانه ولایتیه و ابتناء اساسش بر آن دواصل مبارک حریت و مساوات و مسؤولیت مترتبه بر آنها و متوقف

بودن حفظ مقوماتش را باین دور کن مقوم از آنچه بیان نمودیم استفاده و استنباط نمود و بطور قانونیت و بوجه اطراد و رسمیت هم بچنین تمامیت مرتبش ساخت و هم امکان اقامه قوه مسدده و رادعه خارجی را بحای قوه عاصمه عصمت و لاقل ملکه تقوی و علم و عدالت از کیفیت انبعاث ارادات نفسیه از مملکت و ادراکات استخراج نمود و بوسیله تجزیه قوای مملکت و قصر شغل متصدیان بقط قوه اجراییه و در تحت اراء قوه مسدده و مسؤول آن و آنان هم مسؤول احاد ملت بودن وجود خارجیش داد زهی مایه شرف و افتخارش و بی موجب سر بریزی و غبطه ما مردم است که اینک بحمد الله تعالی و حسن تأییده از مملکت که مبارک که لا تقص الیقین بالشک از همه قواعد لطیفه استخراج نمودیم از مقتضیات مبانی و اصول مذهب و مایه امتیازمان از سایر فرق چنین غافل و ابتلای باسارت و رزقیت طواغیت امت را الی زمان الفرج عجل الله تعالی ایامه بکلی فی علاج پنداشته اصلاً در این وادی داخل نشدیم و دیگران در پی بردن بمقتضیات از مبانی و تخلیص رقابشان از این اسارت منحوسه کسوی سبقت ربودند مبدء طبیعی انجمن ترقی و نفوذ را از سیاست اسلامیة خذ و بوسیله جود استنباط و حسن تفریع انجمن فروع صحیحه بر آن مرتب و بهمان نتائج فائده نائل شدند و ما مسلمانیان بقیه قری رکشتیم حال هم که بعد التیا و اللی اندک تنبی حاصل و مقتضیات احکام دین و اصول مذاهب را بیکل سر بریزی از دیگران اخذ و مصداق هذه بضاعتنا ردت الینا شد باز هم جهله و ظالم پرستان عصر و حاکمان شعبه استبداد دینی درجه همدستی با ظالمین را با آخرین نقمه منتفی و سلب فعالیت مایشاء و حاکمیت مایرید و مالسکیت رقاب و عندم مسؤولیت

عمای فعل از جازین را با اسلامیت و قرآن متافی شمرند همابر طبق اراده استبدادیه خود و محض همدستی با جازین دین و مذهبی تازه اختراع نموده اسمش را اسلام و اساسش را بر تشریک طواغیت امت با ذات احدیت تقدست اسمائه در صفات مذکوره مبتنی ساختند و کتاب جور و استبدادی هم که بمقتضای ان الشیاطین لیوحون الی اولیائهم از کفرستان روسیه برایشان نازل و متضمن این دستور العملهای جوریه و مبنی بر همین مبانی است قرآن آسمانی را خواندند و به همدستی با طواغیت امت مستظهر و در بلد اسلام بخین خلاف ضروری واضح اجبار و چنین نغمها سرودند و داستان اجعل الالهة الهاً واحداً ان هذا لشیء عجیب ما سمعنا بهذا فی الملة الاخرة ان هذا الاختلاق را تجدید نمودند عصمت الله تعالی من غلبة الهوی و ایثار العاجله و معاونة الظلمه و سوء الخلقه بمحمد و اله الطاهرین صلوات الله علیهم اجمعین

(فصل چهارم) در ذکر جمله از وساوس و شبهات القایه و دفع آنها و هر چند با وضوح آنکه اساس این وساوس بهمدستی با جبار و طواغیت مبتنی و ناشی از همان شعبه استبداد دینی و بفرض حفظ شجره خینه استبداد و محض استرقاق و استعباد رقاب عباد است لهذا مستغنی از تعرض و جواب و اعتناء بان خروج از وظیفه و بعید از صواب است و لکن بملاحظه آنکه مبدا ملل اجنبیه و غیر مطلعین با حکام شرعیه این باطیل مستبدانه مغرضانه را در عداد اقوال علماء اسلام شمارند و چنین واضحات ضروریه را هم در شریعت مطهره قابل اختلاف و در زرد متشرعین محل خلاف پنداشته اسان طعن بدین مبین کشایند لهذا عجالتاً در این مختصر بدفع وساوس راجعه باصول و مقدمات این اساس سعادت اکتفاء و استقصاء و دفعه بیه باطیل را اینگونه

اوقات اشرف ازان است بمقاله علیحده موکول میداریم و چون دانستی که اساس ولایتیه و عادلانه بودن نحوه سلطنت چه آنکه بحق تصدی شود یا باغصبان بان دواصل طیب و طاهر حریت و مساوات مبتنی و حفظ شورویت و محدودیت و سایر مقوماتش هم بترتیب دستور اساسی و عقد مجلس شورای ملی متوقف است لهذا مغالطات راجعه بهر یک ازان دواصل مبارک و این دور کن مقوم را علیحده مذکور و بدفعش میپردازیم اول مقلطه راجعه باصل مبارک حریت است که الحق از شاه مقلطه کاریهای عالم و کشف حقیقتش هم از همه اهم و الزم است چه بعد از آنکه در مقدمه مبین شد و دانستی که حقیقت سلطنت تملکیه عبارت از اغتصاب رقاب ملت است در تحت تحکیمات خود سرانه و مبداء این اغتصاب را هم بمقتضای حدیث نبوی متواترین الشیعه و اهل السنه دانستی که بلوغ بنی العاص لعنهم الله تعالی بعد می شود سی نفر بوده و هم دانستی که اساس ولایتیه بودن آن اگر چه متصدی مقتصب باشد هم بر ازادی ازان اسارت و رقیبت مبتنی است پس البته حقیقت تبدیل نحوه سلطنت غاصبه جائزه عبارت از تحصیل ازادی ازان اسارت و رقیبت و تمام منازعات و مشاجرات واقعه فیما بین هر ملت با حکومت تملکیه خودش بر سر همین مطلب خواهد بود نه از برای رفع ید از احکام دین و مقتضیات مذهب مقصد هر ملت چه متسددین بدین و ملتزم بشریعتی باشند و یا آنکه اصلاً بصانع عالم هم قائل نباشند تخلص از این رقیبت و استنقاذ رقابشان است از این اسارت نه خروج از ربقه عبودیت الهیه جل جلت الآله و رفع التزام با حکام شریعت و کتابی که بدان تدین دارند و طرف این تشاجر و تنازع هم فقط حکومت مقتصبه رقابشان است

به صانع و مالک و پرورگارشان و چون تمام این تنازعات و مشاجرات
واقعیه فیما بین انبیاء و اولیاء علیهم السلام با فراعنه ساف و هم فیما بین
پیروان ایشان با طواغیت خلف و این درجه اهتمام در تبدیل نحوه
سلطنت همه بر سر استقذا این اعظم مواهب الهیه عن اسمہ از مقتضیات
آن بوده و هست و حقیقت تبدیل نحوه سلطنت غاصبه عبارت
از قوز ملت باین موهبت است از این جهت تمام ملت ظالم پرستان
بصرف قلوب ملت از ادراك حقیقت از مصروف و مقتضیات دین
و مذهب ملل مسیحیه را از لوازم این سر آمد نعم الهیه عن اسمہ
شمرده و بحساب آن بخرجش آوردند و لکن هیات هیات گذشت
اکثرانی که ملت ایران اینقدر چشم و گوش بسته بودند که امن
مرحوم قدوة المتألهین اخوند ملا محراب حکیم علیه الرحمه را چون قائل
بو وحدت واجب الوجود بود لازم و تبری از حضرت کلیم علی نبینا
و آله و علیه السلام را هم چون پیغمبر میپویدانست واجب میشمرند
و حتی بواسطه اشتراك در اسم گاهی نسبت بساحت مقدسه امام هفتم
علیهم السلام هم العیاذ بالله تعالی جسارت میشد و از هر امر حق
بمحض يك كلمه واهی از هر ناعنی دوری می نمودند حالا بحمد الله
تعالی بچشم و گوشها باز و گذشته از تمام آنچه كشف حقیقت این
حریت مظلومه مقصوبه و اهتمام انبیاء و اولیاء علیهم السلام در
استقذاش از غاصبین آن گذشت و دانستی که حقیقت استبداد دوات غاصبه
عبارتست از اغتصاب آن و مشروطیت آن هم عبارت از انزاعش از
غاصبین است و این تساع مشربهای ربط باین داستان و بود و نبودش
ناشی از اختلاف مذاهب و نسبت با استبداد و مشروطیت دوات
یکسانست علاوه بر همه اینها این معنی را هر دی شعوری میفهمد که

از ابتدای پی بردن سائر ملل باین اساس سعادت و سبقت در استفاده
ان از کتاب و سنت اغاب مسیحیان با کمال اتساع مشرب که با قضای
مذهبشان بدان قائل و حتی طو آفتی هم که ادلا بشریعت و دینی
الزام ندارند و در اتساع مشرب اعلی درجه را دارند معین کله
برای استقذا حریتشان بجنبه کیدن باغادین آزاد چار و باشد
از مصائب ما گرفتار بودند و باضه ف مابذل نفوس و اموال نمودند
تا باین سرمایه حیات ملی نائل شدند و هم هر کوری میبند که مات
روسیه باین شدت ابتلای باسارت و رقیق دوات ظالمه خود
و اینهمه جنبازیهای برای تخلص از این شدت و عدم فوز شان
از روی قوت قوای استبدادیه بمقصد معینا تساع مشرب شان با سائر
مسیحیان که با اعلی درجه حریت نائلند بواسطه اتحاد مذهب یکسان
و مباحثاتشان بريك نسق و التزامشان بلوازم تنصر و بذل اموال در ترویج
شعار نصرانیت بريك منوال است و بعد از توضیح این مانی و مشاهده
اشترك هر دو دسته مسیحیان قدیمأ حدینا در این اتساع مشرب روی ربط
بودن آن بدستان آزادی از رقیق طواغیت امت با غماض آرا تمام
آنچه گذشت عیاناً هم مشهود و این مغاطه کاری با اینهمه بذل جهد بعونه
تعالی بی نتیجه خواهد بود حالا بحمد الله تعالی ملت بیدار و از
مقتضیات دین مذهب خود کاملاً خبر دارند مقتضیات مذهب
مسیحیان را هم که بین اکیل مشترکست با آزادی از رقیق فراعنه
و طواغیت خوب از هم دیگر تمیز میدهند و باین مغالطات و مفاتیات
دوباره با مات و رقیق جباره تن در نمیدهند و بنظر هر کس که کفریه
لاحکم الا لله کففت بقایای خوارج شهر و ان از اطاعت اسکاه باشد باز
روحانی سر نمی پیچند و بروی امام زمان ارواحنا فداه شمشیر نمکشند

وما ظالم پرستان هم چنان روزگاری که آزادی از این اسارت و رقیت را لامذهبی و یا زدعوات زنداقه و ملاحدہ بایہ لغنہم اللہ تعالی جلوه میدادم و مشروطیت دولت جائزہ را دین و مذهب در مقابل شریعت حقہ بخرج میآوردیم مسلمانرا بتمکین از این رقیت ملعونہ و ادار و بازاء این حسن خدمت تیول و مرسوم و جائزہ و انعامها میگردفیم بعد از این مکر در خواب ببینیم

(دویم) مغالطہ راجعہ باصل طاهر مساواتست و ظاہر است کہ همچنانکہ اساس ولایتیہ بودن سلطنت و خروجش از نحوه جائزہ تملکیہ باصل مبارک اولہ کہ عبارت از آزادی رقابت ملت از رقیت جائزین است مبتنی و از اینجہت دوچاران ہمہ مغالطات بودہمین طور عادلہ بودن آن و مسؤولیت حافظہ از تبدل و انقلابش ہم باین اصل مبارک دوم کہ عبارت از مساوات احاد ملت با ہم دیگر و باشخص والی در جمیع نوعیات متنبی و کہ مبارکہ وانت القام بالسویہ والعدل فی الرعیہ کہ در زیارت غرای غدیریہ بحضرت سید اوصیاء علیہ والہ افضل الصلوٰۃ والسلام عرضہ میداریم ناظر بہمین معنی است و بواسطہ رکنیت این دومین سرمایہ سعادت و حیات ملی در مسؤولیت متصدیان و ممنوع بودنشان از استیارات دل بخوانانہ و تجاوزات مستبدانہ از اینجہت بچنان صورت قبیحہ سابقہ در مقدمہ کہ نہ تنها مسلمانان روی زمین بلکہ قاطبہ ملین ازان بیزارند جلوه اش دادند چہ بالضرورہ معلوم است اختلاف اصناف مکلفین نسبت بانحاء تکالیف نہ مغالط است مخصوص بدین اسلام بلکہ در جمیع شرائع و ادیان مطرد و جاری است و حق منکرین تمام شرائع و ادیان ہم البتہ احکام عقلائیہ کہ لازمہ نشاء بشریت و مایہ تمیز از حیوانیت و باختلاف قدرت و عجز

و اختیار و اضطرار و دارائی و نداری و ممیز و عاقل بودن و نبودن و امثال ذالک از مستقلات عقلیہ مختلف است لامحالہ دارند و ہم بالضرورہ مراتب و طبقات در جال هر ملت و دوات مختلف و از برای هر صنفی نزد جمیع ملل عالم وظیفہ خاصہ و حکم مخصوصی مقرر است و بعد از بداهت اینمعنی حتی طفل ممیز ہم تواند فہمید کہ نسوبہ فیما بین اصناف مختلفہ الاحکام و رفع امتیازشان از ہم دیگر با ضرورت تمام شرائع و ادیان و حکم عقل مستقل بخلاف و موجب ابطال قوانین سیاسیه جمیع امم و ہدم اساس نظام عالم است و نزد هیچیک از ملل متمدنہ و غیر متمدنہ اصلا صورت خارجیہ ندارد تا بدین وسیلہ توان افط مساوات را بر اینمعنی حمل و چنین مغلطہ کار بها کرد قانون مساوات از اشراف قوانین مبارکہ مأخوذہ از سیاسات اسلامیہ و مبنی و اساس عدالت و روح تمام از قوانین است شدت اہتمام شارع مقدس در استحکام این دومین اساس سعادت امت در مقدمہ اجمالامین و حقیقت آن در شریعت مطہرہ عبارت از آنست کہ ہر حکمی کہ بر ہر موضوع و عنوانی بطور قانونیت و بروجہ کلیت مرتب شدہ باشد در مرحلہ اجرآہ نسبت بمصادیق و افرادش بالسویہ و بدون تفاوت مجری شود جمہات شخصیہ و اضافات خاصہ رأسا غیر ملحوظ و اختیار وضع و رفع و اغماض و عفو و مسلوب و ابواب تخلف و رشوہ گیری و دل بخوانانہ حکمرانی بکلی مسدود باشد نسبت بغضاین اولیہ مشترکہ بین عموم اہالی مانند امنیت بر نفس و عرض و مال و مسکن و عدم تعرض بدون سبب و تجسس نکردن از خفایا و حبس و نفی نکردن بی موجب و ممانعت نداشتن از اجتماعات مشروعہ و نحوہ ذالک از انجہ بن العموم مشترک و مخصوص فروع خاصہ

اختصاص ندارد بطور عموم مجری شود و در عناین خاصه هم بین مصایق و افرادان عنوان نسبت به عموم اهل مملکت بعد از دخول دران عنوان اصلا امتیاز و تفاوتی در بین نباشد مثلا مدعی عامه وضع باشد یا شریف جاهل باشد یا عالم کافر باشد یا مسلم یا منکاحه احضار و قاتل و سارق و زانی و شارب الخمر و راشی و مرتشی و جارد در حکم و مقتضای مقام و غاصب اوقاف عامه و خاصه و اموال ایام و غیر ایام و مفسد و مرتد و اشیاء ذالک هر که باشد حکم شرعی صادر از حاکم شرع نافذ الحکومه بر او مجری گردد و تعطیل بردار نباشد و احکام مخصوصه بخصوص مسلمین یا اهل ذمه هم بدون تفاوت بین اشخاص هر یک از فریقین اجرا یابد الی غیر ذالک من العناین مختلفه

این است حقیقت مساوات و معنی تسویه اساس عدالت و روح تمام قوانین سیاسیه عبارت از این مساوات و قیام ضرورت دین اسلام بر عدم جو از تخطی از ان از بدیهیات است و انطباق فصل دستور اساسی ملتین اسلامیتین هم که متحد المفاد و هر یک بمنزله ترجمه دیگری و متکفل بیان این روح سیاست و اساس عدالتست بر همین معنای ضروری ته بران مغالطه ملحدانه مخالفه با ضرورت تمام شرائع و ادیان حتی نزد غیر اهل لسان هم از و فحاشست چه بعد از آنکه صریح عبارت هر دو دستور مساوی الحقر بودن تمام ملت است نسبت بقوانین دستوری که هر یک متضمن بیان حکم خاص برای عامه ان عام و یا مرسوم مخصوصی است پس بالضروره ما بدان جز آنکه احکام مرتبه بر هر یک از ان عامه یا خاصه نسبت باشد خاص موضوعات آنها بالتسویه مجری گردد و ارادات شهانیه بر آنها

حاکمیت نداشته باشد بخود هدود بلکه در نزد ملل هم از قانون مساوات جزاین معنی مراد نباشد و الامتاض هادم تمام قوانینشان خواهد بود و منشأ اختلافات مشهوره فیما بین سیاسات آنان با شرع اسلام عدم انطباق قوانین تفصیلیه ایشان است بر احکام شریعت نه التزامشان بعدالت و مساوات در اجراء آن قوانین و با انطباق ان دستورات تفصیلیه بر احکام شرعیه چنانچه اساس دستورات اسلامیه مبتنی بران است بالضروره بر التزام باین قانون مبارک مساوات جز عدم امتیاز وضع از شریف و قوی از ضعیف و احباب مذت و سیره مقدسه نبوت ختمیه صلوات الله علیها و سلب حاکمیت ارادات و اختیارات جائزانه طاغوتیه در اجراء یا الفاء دستورات مذکور و استحکام اساس مسؤولیت از تجاوزات آنرو نتیجه دیگری مرتب نتواند بود لکن چون تمام مطلب و جان مقصد تخلیص خود از مساوات یا حاکمیت و رهانیدن ظلمین از این مسؤولیت و تحفظ بر این حاکمیت بود از این رو این اصل و اساس عدالت بچنان صورت قبیحه و بلباس رفع امتیاز فیما بین اصناف مختلفه الاحکام که دانستی تمام ام از ان بپزارد جلوه گر شد داستان بحر فونه من بعدی ماعقلوه و هم یعلمون تجدید و مصداق اهم قلوب لایعقلون بها هم مشهود گردید عجب تر آنکه بارضوح آنکه اصل عقد دستور اساسی فقط برای ضبط رفقا و متصدیان و تجدید استیلاء و تعیین وظائف آنان و تشخیص وظائف نوعیه لازمه الامه از معاوضی آن است و دستورات تفصیلیه هم یا برای ایدست عمریه محضه که حفظا منظم مقرر و یا شرعیه بدست بین العموم مشترک و غیر مخالف الصنف و اصلانه بتکالیف تعبیدیه یا و صلیه و احکام معاملات و مناکحات و سایر ابواب عقود و ایقاعات

ومواریث وقصاص و دیات ونحو ذلك از آنچه مرجع دران رسائل
عملیه و فتاوی مجتهدین ومتابعین هم موکول بدیانت مسلمانان وخارج
ازوظائف متصدیات وهیئت مبعوثان است مداخله وربطی داردونه
بوظائف حکومت شرعیه وتفصیل موارد حکم باستیفاء قصاص ودیه
واجراء حدود الهیه عز اسمہ برمسلم وکافر اصلی ومرتد فطری
وملی وغیر ذلك از آنچه بنظر مجتهد نافذالحکومه موکول واز برای
قوه اجرائیه جز انفاذ احکام صادره ابواب مداخله دران بحمد الله
تعالی مسدود است کاری داردونه از ضم قانون مساوات بقانون محاکمات
جز آنکه دراین ابواب باید بمجتهد نافذ الحکومه رجوع واحکام
صادر هر چه باشد بر محکوم علیه هر که باشد بی نامل اجراء شود
بنسجه ومفاد دیگری توان ادعاء نمود مع هذا کله برای تقیم مغالطه
مقرضانه مذکوره اختلاف موضوعات واحکام شرعیه رادر ابواب
مذکوره تعداد وباقانون مساوات که نتیجه ومفادش را دانستی منافی
بخیج داده ضمناهم خود نمائی شد واز این هم عجب تر آنکه باصراحت
قانون مساوات در تساری اهل مملکت فقط نسبت بقوانین موضوعه
برای ضبط اعمال متصدیان نه رفع امتیاز کلی فیمابین آنان وبدهاست
مختلف الصنف نبودن ان قوانین واجنبی بودن تمام مغالطات مذکوره
این داستان معذک برای توجیه این مغالطات و صرف اذهان
از این بی ربطی و بیذوق بدیهه بای مغالطه عجیه دیگری عیان آمد
حاصلش آنکه اگر قوانین مذکوره مطابق اسلام است باختلافات
مشهوده در ابواب مذکوره چگونه تساوی ممکن واکر مخالف
با اسلام است چگونه ممکن است قانونیت بهم رساند یا لعجب
گذشته از آنکه دستورات قانونیه همه مدئی ومسمعه است و این مغالطه

تردیدیه محل ندارد بنا بود قوانین ودستورات موضوعه برای تحدید
استیلاء وضبط اعمال متصدیان مخالف اسلام نباشد نه آنچه احکام
اسلام است از ابتدای کتاب طهارت تا آخر دیات در طی سیاسیات
نوعیه جزء دستور العمل متصدیان ومسؤل غنه آنان شود گویا مثال
معروف هر کردگانی کرد است نه هر کردی کردگان هم که در طفولیت
برای تمرین تودکان تعلیمشان میکنند بواسطه شدت غرضانیت وغلبه
هوی وطبع بر قلوب قراموش شد والحق اوقات اشرف از تعرض
این اقایل ودفع این اباطیل است

(سیم) مغالطات راجعه بترتیب اصل دستور محدد است که
ظالم پرستان اطراف برای برداشته شدن این لحام از دهان فلاك پهنای
ظالمین بالخان مختلفه نغمه سر ایا نمودند مال همه آنکه دین مامسلمانان
اسلام وقانونمان قران آسمانی وسنت پیغمبر آخر الزمان صلی
الله علیه واله است تدوین قانون دیگری در بلد اسلام بدعت ودر مقامی
صاحب شریعت دکان باز کردن است وایترام بان هم چون بدون
ملزم شرعی است بدعتی دیگر ومسؤل داشتن از تخلف هم بدعت
سیم است ونسجه وعمل این مغالطات بعد از تهذیب وتقرب آنها
ادعای بدعت بودن این ترتیب است از جهات ثلثه مذکوره ومحض
آنکه هر کس تواند فهمید حقیقت وروح این مغالطات بعینه داستان
رفع مصاحف شامیان ولا حکم الاله کفتن خوارج نهروان وبلکه
دست بالای آنهاست لازم است دومطلب بان شود اول آنکه
این مطلب از اظهر بدیهیات اسلامیه ومتفق علیه کل علماء امت واز
ضرور یاتست که مقابلی بادستگاه نبوت ودر مقابل شارع مقدس دکان
باز کردن که در لسان اخبار بدعت وباصطلاح فقهاء تشریعی

هم گویند در صورتی متحقق و صورت پذیر گردد که غیر مجمل شرعی
خواه حکم جزئی شخصی باشد یا عنوان عام یا کتابچه دستور کلی هر چه
باشد بعنوان آنکه مجمل شرعی در حکم الی عز اسمع است ارائه و اظهار التزام
و التزام شود و لابد از آن عنوان مذکور در پنج نوع التزام و التزام می
بدعت و تشریع نخواهد بود خواه شخصی باشد مانند التزام و التزام خود
یا غیر بمثل خوابیدن و بیدار شدن و غذا خوردن در ساعت معینه و نحو
ذلك از تنظیمات شخصی و یا نوعی باشد قلیله الافراد مثل التزام و التزام
اهل يك خانه یا قریه و شهری مثلا بتنظیم امورشان بوجه خاص
و طرزی مخصوص و یا کثیره الافراد مانند التزام و التزام اهل قطر
یا اقلیمی بتنظیم امورشان بوجه مذکور و خواه آنکه قرارداد
تنظیمات مذکور محض بناء عملی و صرف قرارداد خارجی باشد
یا بترتیب کتابچه دستوری و نظامنامه چه بالضرور معلوم است ملاک تحقق
تشریع و بدعت و عدم تحقق آن اقتران و عدم اقتران بقصد و عنوان
مذکور است نه بودن و نبود کتابچه و قانوننامه در بین

(دوم) آنکه همچنانکه امور غیر واجبه بالذات بتعلق نذر
و عهد و عین و امر امر لازم الاطاعه و اشتراط در ضمن عقد لازم و نحو
ذلك واجب و لازم العمل میشود همین طور اگر اقامه واجبی هم بر آن
متوقف شود لا محاله عقلا لازم العمل و بالعرض واجب خواهد بود
هر چند انصاف مقدمه واجب را بوجوب شرعی استقلالی هم قائل
نباشیم چه بالضروره توقف واجب بران عقلا موجب لزوم آئین
است و این مقدار از لزوم مقدمه فیما بین تمام علماء اسلام اتفاق از
ضروریات است و چون این دو مطلب مبین شد وجوب اصل ترتیب
دستور اساسی بطوری که مبادی کفایت سابقه تحدید استیلاء حوری

را بروفق مقتضیات مذهب کاملاً متکفل و متضمن باشد نظر بتوقف
حفظ نظام و صیانت اساس محدودیت و مسؤولیت سلطنت غاصبه بران
از بدیهیات و عدم اندراجش من حیث نفسه و بدون ارائه و ادعای
آنکه مندرجالتش من عند الله است در عنوان تشریع و بدعت و مقابلی
بادستگاه نبوت ظاهر و هویدا و مأخوذ بودن مغالطه مغرضانه و عامیانه
مذکور به بعینها از جمله اخباریه که بواسطه تفهیمیدن حقیقت تشریع
و بدعت از برای نفس رسائل عملیه نوشتن فقهاء عصر غیبت بعینه همین
هفوات را باقیه مقابلی بادستگاه نبوتش خواندند هم از واضحات است
سیحان الله شدت انهمك در غرضانیت و داستان اخلاص الی الارض
و اتبع هوا کار انسان را باینجاها می رساند که بغرض ابطال تحدید استیلاء
و هدم اساس مسؤولیت جازین از ارتکابات دل بخواهانه در نفوس
و اعراض و اموال مسلمین چنین را جیف برهم بیافد شبهات و ایه
جمله اخباریه را بالا و لویه ثانیاً احیاء و اساس دیانت مسلمین و نتیجه
زحمت حفاظ دین مبین خصوصاً مجددین قرن سیزدهمین را من
حیث لایشعر بباد فناء دهد قاعته و یا اولی الابصار مکسر
حقیقت تشریع و بدعت باین کمال وضوح و بدهات مجبول بود
و یا از روی نقشه سابقین که در آخر خطبه مبارکه ششقه در وصفشان
فرمود بلی قد سمعوا و وعوها و لکن حلیت الدنیائی اعینهم و راقمهم
زبرجها رفتار شد و کویا مساعدتهای فوق العاده مشهوده در اجرا
قانون نامه نظامی که بعد از هدم اساس سعادت ملت ایران بتعلیم و رسیان
ترتیب یافت و انهمه احکام مخالفه با ضرورت دین اسلام را متضمن بود
و اجراء آن هم بمعهد تحکیم و تسلیط لیا هف روسی بر نفوس و اعراض
و اموال مسلمین موکول و زیاده از تمام احکام اسلامیه و آیات قرآنی

در اجراء ان و قطع نفس ملت بذل اهتمام شد موجب تعیین شق دوم باشد
 (چهارم) مغالطات راجعه بکماشتن هیئت نظار و عقد مجلس
 شورای ملی است و چون این مطلب فی الحقیقه جزء اخیر علت تحدید
 استیلاء جوری و لحام دهان ظالمین است لهذا در ابطالش بیشتر
 کوشیده تا توانستند متخین دوره اول را بهر افک مهم و نسبت باصل
 مطلب هم چه مضحکات و مذسوجات عنکبوتیه برهم بافتند اول
 هفوات حملیه از جمله و متنسکین اهل تبریز است که با چه اب و تابی
 کتابچه کتابچه آیات و اخبار داله بر عدم جواز مداخله امت در امر
 امامت را کناقل التمر الی الهجر و داعی مسدده الی النصال بخف
 اشرف ارسال و باین عبارت که رعیت را بمداخله در امامت و سلطنت
 حضرت ولی عصر ارواحنا فدا چه کار است اعتراض کردند هانا
 از شدت غرضانیت کان کردند طهران ناحیه مقدسه امام زمان ارواحنا
 فداست و یا کوفه مشرفه و زمانمان عصر خلافت شاه ولایت
 علیه السلام و مقتضین مقام هم ان بزرگواران و متخین ملت
 بیکی ازان دومی مرکز برای مداخله در ان خلافت حقه یا ولایت مطلقه
 مبعوثند خدا کند نفس مسیحاحوشی بفریاد اسرآء واذلاء ایران
 و مژرو بوم از ظلم ویرانش برسد و دم روح القدس هم کمک کند و این
 امر عیانی ادراک شود که نه طهران ناحیه مقدسه است و نه کوفه
 مشرفه و نه مقتضین مقام ان بزرگوارانند و نه مبعوثان ملت بغیر
 از جلو گیری غاصب و تحدید استیلاء جوری برای مقصد دیگر
 مبعوثند شاید بعد از ادراک این همه محسوسات عیانیه دفع این شبهه
 ابن کمونیه ممکن و عویصه اشکل از جذرا صم منحل گردد انشا الله تعالی
 (دوم) و سانس دسته دیگر است که بعد از تسلیم اصل وجوب

تحدید استیلاء جوری بقدر قوه و امکان و لزوم کماشتن هیئت نظار
 برای نظارت و جلو گیری از تجاوزات متصدیان معینان برای هدم این
 اساس تحدید و سوسه دیگری القاء نمودند حاصلش آنکه هر چند
 هیچیک از این دو مقدمه جای شبهه و مجال انکار نباشد لکن چون
 قیام بسیاست امور امت از وظائف حسیه و از باب ولایات است
 پس اقامه ان از وظائف نواب عام و مجتهدین عدول است نه شغل
 عوام و مداخله آنان در این امر و انتخاب مبعوثان بجا و از باب متصدی
 غیر اهل و از انحاء اغتصاب مقام است و هر چند این شبهه فی الجملة
 بلسان علمی است و مانند سایر تلفیقات واهی چندان بی سرو پایست
 و هم چون متضمن تسلیم اصل وجوب تحدید و کماشتن هیئت نظار
 و رفعید از انکار اصل مطلب و ادعای مداخله در امر امامت بودن
 ان است لهذا موجب کمال تشکر و امتنانست ولیکن معینان
 از مصادیق واضح مثال معروف حفظت شیئا و غابت عنک اشیاء است
 چه بالضروره از وظائف حسیه نه از تکالیف عمومیه بودن وظائف
 سیاسیه اولو بالذات مسلم و مجال انکار نباشد ولیکن گذشته از آنکه
 نظر بشورویه بودن اصل سلطنت اسلامیه چنانچه سابقا مین شد
 عموم ملت از اینجهت و هم از جهت مالیاتی که از برای اقامه مصالح لازمه
 میدهند حق مراقبت و نظارت دارند و هم از باب منع از تجاوزات
 در باب نمی از منکر مندرج و بهر وسیله که ممکن شود واجب و تمکن ازان
 در اینباب با انتخاب ملت متوقف است علاوه بر همه آنها از جهات سیاسیه
 هم وظیفه فعلیه نظر بمقصودیت مقام و عدم تمکن از تحدید صحیح جز
 بر این وجه موجب تعیین ان است چه بالضروره در باب وظائف حسیه
 دواصر دیگر هم مسلم و از واضحات است اول عدم لزوم تصدی

شخص مجتهد و کفایت اذن او در صحت و مشروعیت آن و این مطلب از قریط و وضوح و کمال بدهد مستغنی از بیان و حتی عمل عوام شیعه هم مبتنی بر آنست (دوم) آنکه عدم تمکن نواب عام بعضا و کلا از اقامه آن وظائف موجب سقوطش نباشد بلکه نوبت ولایت در اقامه بعدول مؤمنین و با عدم تمکن ایشان بعموم و بلکه بفساق مسلمین هم باتفاق کل فقهاء امامیه منتهی خواهد بود و چون وسیله اقامه وظائف لازمه و تحدید مذکور همین مشروطیت رسمیه بین الملل و انتخاب نوع ملت نظر بابتدای در آن جهات عمومیه منحصر و جز بهمین عنوان و بغیر از این وسیله رسمیه باین حالت حالیه نه اصل کاشتن نظاری برای فقهاء عصر غیبت ممکن و نه بر فرض کاشتن جز اهانت و تبعید ترتیب نتیجه و اثر دیگری محتمل و نه ان اساس اطراد و رسمیتی که دانستی وسیله منحصره تحدید است مرتب تواند بود لهذا با اغماض از آن جهات مشترکه عمومیه و خارج از باب ولایات از نفس همین جهت ولایتیه هم بر همین وجه متعین و غایت آنچه مع التمكن محض رعایت این جهت من باب الاحتیاط لازم الرعایه تواند بود وقوع اصل انتخاب و مداخله منتخبین است باذن مجتهد نافذ الحکومه و با اشتغال هیئت مبعوثان بطور اطراد و رسمیت بر عده از مجتهدین عظام برای تصحیح و تنفیذ اراء صادره چنانچه فصل دوم دستور اساسی متضمن است تمام جهات و احتیاطات مرعی و مجال شبهه غیر مغرضانه نبودن حتی بر عوام شیعه هم فضلاء عن اهل العلم بدیهی است

(سیم) مضحک آنست که در اثبات عدم انطباق کاشتن هیئت نظار باب وکالت شرعیه تافیق و باز هم کنافل التمر الی الهجر کتابچها نجف اشرف فرستاده شد ولیکن گذشته از آنکه از جهت مالیاتیکه

برای صرف در اقامه مصالح نوعیه داده میشود و هم از سایر جهات مشترکه عمومیه که جز ولی منصوب من الله احدی در آنها ولایت ندارد تطبیق بباب وکالت شرعیه ممکن است علاوه بر همه آنها گویا ما معممین عوام نه معنی لغری و عرفی وکالت را که مطلق واکذاردن زمام امر و اطلاقش بعقد وکالت هم باین مناسبت است دانسته و نه بمفاد آیه مبارکه حسبنا الله و نعم الوکیل و آیه مبارکه و ما انت علیهم بوکیل و آیه مبارکه والله علی کل شیء وکیل و نحوه که با وضوح عدم انطباق بروکالت شرعیه مع هذا اطلاق وکالت فرموده اند برخورد و نه لا اقل ایتمقدار را تصور کردیم که بعد از صحت اصل مطلب و لزوم کاشتن هیئت مذکوره از انطباق و عدم انطباق از باب وکالت شرعیه جز مناقشه لفظیه و از باب حقیقت یا مجاز بودن اطلاق وکالت در این باب چه اثر و مخدور دیگری مترتب تواند بود همانا اگر تحدید استیلاء جوری شخصا بمقاصد و اغراض مانعی نبود محض مساعدت با ظالمین درجه ختم بر قلوب و بستن چشمت و کوش باینجاها نمیرسند و در چنین ترهات باقیها لا اقل بهمان تشویش اذهان عوام قناعت و ارسال خطه قدسیه و دائره علمیه نجف اشرف علی مشرفها السلام نمیشد (چهارم) مغالطه و خطا بیانیست که برای عدم مشروعیت تعویل با کثرت اراء و بدعت بودن آن ارائه و اظهار شد اما فساد دعوی بدعت بودن آن از آنچه سابقا در بیان حقیقت تشریع و بدعت گذشت ظاهر و محتاج باعاده نیست و گذشته از آنکه لازمه اساس شور ویتی که دانستی بنص کتاب ثابت است اخذ بترجیحات است عند التعارض و اکثریت عند الدوران اقوای مرجحات نوعیه و اخذ طرف اکثر عقلا ارجح از اخذ بشاذ و عموم تعلیل وارد در مقبوله عمر

این خنظه هم مشربان است و باختلاف ارآه و تساوی در جهات
مشروعیت حفظا للنظام متعین و ملزمش همان ادله داله بر لزوم حفظ
نظام است علاوه بر همه اینها موافقت حضرت ختمی مرتبت صلی الله
علیه واله بارآه اکثر اصحاب در مواقع عدیده بنقل رواته فریقین
مانور و فعل حضرتش در غزو واحد که سابقا اشاره کردیم و همچنین
در غزو و اخاب که در عدم مصالحه با قریش بمقداری از خرمای مدینه
با اکثر اصحاب موافقت فرموده و همچنین موافقت حضرت سید
اوصیاء علیه واله افضل الصلوة والسلام در قضیه میثومه تحکیم
بارآه سوء اکثر که فریب رفع مصاحف شامیان را خورده بران
متفق شدند و فرمایش حضرتش که فرمود نصب حکمین
ضالالت نبود بلکه سوء رای بود و چون اکثر بران متفق شدند
موافقت کردم الی غیر ذلک از آنچه استقصاء آن خارج از وضع رساله
و مستغنی عنه است برای ابطال دعوای مذکوره کافی و سنک دندان
شکن مغرضین است و چون عمده شبهات مغرضانه نسبت باصول
وارکان این اساس سعادت امور مذکوره بود لهذا محض آنکه ابتناء
آن بر غرضانیت بر احدی مستور نماید تعرض و دفعش لازم بود حال
بقیه هفوات هم از آنچه گذشت ظاهر و هویدا و اوقات اشرف از تعرض
و اعتناء بآنهاست و خوب است کلامی را که در همین اوقات بعض
ایرانیان مقیمین اسلامبول در طی ابلاغات شفاهیه که از لسان حضرت
مشیه اسلامیه بنحیف اشرف بحضرت آیه الله آقای اخوند ملا محمد
کاظم خراسانی دام ظلّه نوشته بودند بعلاقه ضدیت نامه با شنائع و هفوات
صادره از ظالم پرستان ایران در این مقام ذکر و این فصل را ختم
دهیم در طی بیانات مفصله که در لزوم اهتمام در تشیید این اساس سعادت

از لسان آن خیر خواه بزرگ اسلام نوشته بود این عبارت بود این
سیل عظیم که بنام تمدن بشری از بلاد غرب بسمت ممالک اسلامی
سرازیر است اگر ما ها روساء اسلام جلو گیری نکنیم و تمدن
اسلامی را کاملا بموقع اجراء نکذاریم اساس مسلمانی تدریجا از
آنان سیل عظیم محو و نابود خواهد بود انتهی (بین تفاوت ره از کجاست
تا یکجا) این مرد بر رک در مقام حفظ اسلام باینکه بحمد الله تعالی
استقلال دولت علیه عثمانی هنوز کاملا محفوظ است مع هذا عواقب را ملتفت
و در حفظ اسلام چنین عاقبت اندیشی میفرماید و اقامه این اساس سعادت
را از روی بداهت مأخوذ بودنش از کتاب و سنت اجراء تمدن اسلامی
میشمارد و ما ظالم پرستان ایران که خود را متمسک بمذهب جمعفری
میشماریم باینکه هر قدر از مقتضیات دین و مدالیل کتاب و سنت و سیره
پیغمبر و امام خود یخبر باشیم لا اقل قیام ضرورت مذهبا را بر غاصب
بودن این دسته متصدیان و لزوم تحدید استیلاء و قصر تصرفشان
بقدر قوه و امکان بحال انکار نداریم و هم عیاناً میبینیم که یک
روز کاری اولین ملل عالم بودیم و حالا بواسطه فعال مایشاء بودن
و مسؤولیت از ارتکابات نداشتن هوی پرستان دو چارچه محنت و درجه
ورطه و مهملکه قریبه التهلکه گرفتاریم مع هذا کله بخیمال آنکه
در چند صباح باقی مانده اعمارمان تطاول و چپاولمان کجا کان باقی
و استبدادات و استیثار آتمان محفوظ بماند با فراغه و طواغیت امت
و بر باد دهندگان مملکت و هدر کنندگان دماء و اعراض و اموال ملت
موافقت کردیم و بلکه باغنیان خارجی هم که استوار شدن این اساس
سعادت در ایران موجب هدر شدن تمام زحمات آنان است همدست
شدیم و بیرداشتن این لجام تحدید از دهان ظالمین کمر همت بستیم و باختلاف

مقتضیات اوقات هر روز نقشی تازه زدیم گاهی بغرض استحکام اساس استبداد خود و گکشتن تخم فتنه و فساد در فصل دایر بنظارت هیئت مجتهدین عظام مسئله طراز اول را که همیشه تعیین مصداقش محل تنازع و تشاجر و مایه مخاصمه و اختلاف است عنوان کردیم و باین هم قناعت نکرده برای اخراج مجلس شورای ملی از تمامیت و ابطال رسمیتش داستان عدم عضویت و خارج المجلس بودن هیئت نظار را بمیان آوردیم و باصراحت فصل دایر بنظارت در مطاعیت و حاکمیت امضاء ورد هیئت مجتهدین نسبت بمخالفت و موافقت مواد قانونیه معنونه در مجلس باشرعیات و بداهت اجنبی و متأخر بودن اکثریت ارآه از اینمطلب معینا بطمع فریب دادن و همدست نمودن ساده لوحان باخود شبهه واهی اندک باعضویت هیئت مجتهدین تصدیقشان در مخالفت و عدم مخالفت باشرعیات مغلوب اکثریت خواهد شد را انقاء و چون بخرج کسی زرفت و واهی و مغرضانه بودنش بر هرزدی شعودی مکشوف بود حیلہ رفع مصحفیه دیگری بغرض ابطال مشروطیت رسمیه ابداء شد و باقیام ضرورت مذهب بر عدم مشروعت و حرمت اصل تصدی غاصبین علی کل تقدیر معذک بامید همراهی ساده لوحان در این مقصد و هدم اساس مشروطیت رسمیه باین وسیله پای نوشتن لفظ مشروعه بمیان آمد و از برای نوشتن این کذب بین ان هنگامها برپا و بحسب صورت اتمام در مشروعت اظہار و واقع غرض هدم اساس تحدید و الغاء لجام ازدهان ظالمین بود و بالجملة مادامیکه خود آنان در الغاء این لجام و ابقاء طاغوتیت خود بدسائس و حیل و تحریک مواد اغتشاشات داخلیه و سرحدیه و سائر موجبات انصراف قلوب توسل مینمودند ما ظالم پرستان نیز از روی

ها نقشه حرکت و در هدم این اساس سعادت فتون حیل و ترو ترقی را که خلق سزاوار و درخور است ناتهادهات معرو فیض عرب بآنکه تمام حیلہ کران عالم بقصور باع خود از این درجه دهی و تزییر اندک ف کنند کار بردیم و بعد از یاس هر دو شعبه استبداد از وصول بمقصد باین گونه دسائس و حیل عمرو عاصیه آنان بهدر دما و اعراض و اموال مسلمین و احیاء سیرده ملعونه جت یزیه اقدام و مظالم پرستان هم برای تصحیح این شنائع بمنافی اسلامیت و بلکه موجب خراج از ربقه مسلمانی شردن سائب صفات خاصه احدیت تعالی شانه از جباریه و طاغیان و حکم دینی جلوه دادن بدعت استبدادیه ما خود از معویه ابن ابی قحیان قیام نمودیم ساخت مقدسه دین تویم اسلام را باین آتہام خلاف ضروری در نزد سائر ملل انکدار و مذهب جعفری علی مشبده افضل الصلوٰۃ و السلام را هم بواسطه این انک و بہتان عظیم نزد سائر فرق اسلام سر بریز و شر مسار نمودیم آری آری دخول در وادی تحصیل علم بغرض دنیا طلبی و بذل مال مردم خوری کاشتن و جراغ سرقت مصحوب خود داشتن و علم چپال و تطاول افراشتن چگونه جز این قبیل شنائع نتیجه دیگری تواند بخشید و انعم ما قبل

تینغ دادن در کف زنی مست به که آید علم نادانرا بدست

(فصل پنجم) ذکر شرائط صحت و مشروعت مداخله

مبعوثان ملت در سیاسیات و بیان وظیفه علمیه ایشان اما مقام اول و شرائط معتبره در صحت و مشروعت مداخله مبعوثان ملت در این وظائف حسیه و عمومیه از انچه سابقا گذشت ظاهر و مبین شرکه جز اذن مجتهد ناذا الحکومه و اشتغال مجلس ملی بعضویت عده از مجتهدین عدول عالم بسیاسات برای تصحیح و تنقید ارآه چنانچه

(فصل دوم) - ستوراساسی کاملاً متضمن و بحمد الله تعالی در کمیته هم فوق مأمولست شرط دیگری معتبر نباشد عمده و اصل مطلب اجتماع شرائط و اتصاف بکمالات نفسانیه معتبره در این بابست و اصول لازمه و امهات آنها چند امر است اول علمیت کامله در باب سیاست و فی الحقیقه مجتهد بودن در فن سیاست و حقوق مشترکه بین الملل و اطلاع بر دقائق و خفایای حیل معموله بین الدول و خبرت کامله بخصوصیات و وظائف لازمه و اطلاع بر مقتضیات عصر که بعون الله تعالی و حسن تأییده بانضمام این علمیت کامله سیاسیه بفقاهت هیئت مجتهدین منتخبین برای تنقید آراء و تطبیقش بر شرعیات قوه علمیه لازمه در سیاست امور امت بقدر قوه بشریه کامل و نتیجه مقصوده مرتب گردد انشاء الله تعالی دوم بی غرضی و بی طمع و بی اجتناب بای ادنی شائبه غرضانیت یا اندک طمع چپاول و اذخار اموال و یا خیال نیل ریاست و نفوذی خدای بخواسته در کار باشد موجب تبدل استبداد شخصی باستبداد جمعی و اسوه از اول خواهد بود و بلکه مذهب بودن از بخل و حبن و حرص را هم حضرت سرور اوصیاء علیه افضل الصلوة والسلام در طی فرمان تفویض ولایت مصر بمالك اشتر رضی الله عنه در اهل مشورت الزام فرموده و میفرماید (ولا تدخن فی مشورتك بخيلا يعدل بك عن الفضل و يعدل الفقر ولا جباناً يصفك عن الامور و لا حر يصايرين لك الشره بالجور) الى اخر ما كتبه صلوات الله عليه (سیم) غیرت کامله و خیر خواهی نسبت بدین و دولت و وطن اسلامی و نوع مسلمین بر وجهیکه تمام اجزاء و حدود و نفور مملکت را از خانه و ملک شخصی خود بهزار مرتبه عزیزتر و دماء و اعراض و اموال احاد ملت را مثل جان و عرض و ناموس

شخصی خود کرامی بداند ناموس اعظم کیش و آیین را اهم نوا میدس و استقلال دولت اسلامیه را که رتبه حراست و نیکمبانی همه را در عهده دارد نالی از شمارد و حتی نسبت بفرق غیر اسلامیه هم هر چند نظر با اشتراکشان در مالیه و غیرها و هم بواسطه توقف تمامیت و رسمیت شورویت عمومیه بر دخواستشان در امر انتخاب لا محاله باید داخل شوند و البته اگر از صنف خود کسیر انتخاب کنند حفظ ناموس دین از او مترقب نباشد لکن خیر خواهی نسبت بوطن و نوع از آنان هم مترقب و اتصافشان باوصاف مذکور در صلاحیت برای عضویت کافی است و بالجمله عقد مجلس شورای ملی برای نظارت متصدیان و اقامه وظائف راجعه بنظم و حفظ مملکت و سیاست امور امت و احقاق حقوق ملتست نه از برای حکومت شرعیه و فتوی و نماز جماعت و شرائط معتبره در این باب اجنبی و غیر مرتبط باین امر است چنانچه صفات لازمه در این باب هم که امهات آنها ذکر شد اجنبی و بی ربط بان ابواب است و از برای مراقبت در عدم صدور آراء مخالفه با احکام شریعت همان عضویت هیئت مجتهدین و انحصار وظیفه رسمیه ایشان در همین شغل اگر غرض و مرضی در کار نباشد کفایتست پس او این وظیفه که بعد از استقرار این اساس سعادت بعون الله تعالی و حسن تأییده در عهده دین داری و وطن خواهی ایرانیانست اینست که در مسئله انتخاب چشم و کوش خود را خوب باز کنند اغراض شخصی و قرابت بازید و صداقت با عمرو و عداوت بابکر را در این مرحله کنار گذازند مصداقیت شر الناس من باع دینه بدنیا غیره را مانند جمله از ظالم پرستان عصر بر خود روا ندارند اینمقی را خوب نصب العین خود نمایند

که این انتخاب برای چه و این منتخبین را بر چه دسته مردم و از برای چه مقصد می‌کنند هر که را بدینهم و بین الله دارای اوصاف مذکوره و باقی بمقصد یافته در محکمه عدل الهی عزاسمه از عهده جواب آن تواند برآیند انتخاب کنند و الامسؤولیت حقوق سی کرور خلق را علاوه بر مسؤولیهای از جهات عدیده دیگر که اجمالاً مبین شد بمحض قرابت یا صداقت یا ساز اغراض نفسیه بمعهد خود وارد نیایند حفظ ناموس دین مبین و تحفظ بر استقلال دولت و قومیت خود و حراست حوزه و ممالک اسلامی را بر هر غرضی چنانچه از ساز ملل مشهود است مقدم دارند نسله سبحانه تعالی ان یؤدنا ویسدنا وان یجمع علی الهدی کلمنا و علی التقی شملنا محمد و اله الطاهرین

(مقام دوم) در بیان اصول و وظائف عملیه مبعوثان ملت بر وجه اجمال و لازمست اصول و وظائف سیاسیه عصر غیبت را با غماض از غصوبیت مقام بیان نموده وظیفه حالیه را از ان اقتباس کنیم اول و اهم تمام وظائف این باب ضبط و تعدیل اخراج و تملیق دخل و خرج مملکت و از بدیهیات است که حفظ نظام و تحفظ بر حوزه و بیضه سلام جز بترتیب قوای نظامیه و حفظیه و تهیه استعدادات داخلیه و سرحدیه غیر ممکن و توقف تمام ترتیبات مذکوره بتصحیح تعدیل اخراج و ضبط آن از حیث و میل و صرف در مشتهیات شخصی و ارادات طاغوتیه از محض است و حضرت سید اوصیاء علیه فضل الصلوٰة والسلام در طی فرمان مبارک که بمالک اشتر رضوان الله علیه هنگام تفویض ولایت مصر با شرف اصدار فرموده اند و متضمن دستورات کلیه است در خصوص اخراج چنین مقرر فرمودند و نفقد امر الخراج بما یصاح اهلہ فان فی صلاحه و صلاحهم صلاحاً لمن

سواهم و لا صلاح لمن سواهم الا بهم لان الناس کلهم عیال للخراج و اهلہ الی ان قال صلی الله علیه و من طلب الخراج بغیر عماره اخرج الب و اهلک العباد و لم یستقم امره الا قیلاً الی اخر ما کتبه صلوات الله و ظاهراً است که چنانچه در صدر اسلام بعد از هجرت و قبل از فتوحات اسلامی و استیلا مسلمین بر اراضی خراجیه مفتوحه الغنوه سیره مقدسه نبوت ختمیه صلوات الله علیها بر بسط و توزیع مصارف لازمه نوعیه بر عموم مسلمین و معاهدین من الیهود و غیرهم باندازه ممکن و دارائی بذبت متساریه مستقر و التزام بان هم از شروط معاهده با معاهدین بود و حتی تشریف فرمائی حضرتش بحسن یهودان بنی نظیر هم برای مطالبه حصه از دیه وارده بر مسلمین بود که بموجب عهدنامه دادنی بودن و بالاخره بنقض عهد نمودن آنان و جلا دادنشان مؤدی گردید همین طور در این عصر هم چون اراضی خراجیه مفتوحه الغنوه علاوه بر آنکه عیناً مجهولست استقرارید ماسکاً متصرفین و احتمال استثناء آن بنقل صحیح شرعی بر فرض معلومیت عین هم مانع از اجراء احکام مقرر در باب اراضی خراجیه است لهذا وظیفه حالیه در تصحیح عمل مالیه منحصر است که طبق همان سیره مقدسه صدر اسلام مصارف لازمه نظم و حفظ مملکت و اخراجش از خلاق غنیمات خارجی که بوسیله خیانت‌های مملکت فروشان باعیده اند صحیحاً تعیین شود بتعدیل صحیح و ممیزی علمی بذبت متساریه و باندازه انتفاع از تمکن و دارائی بر طبقات ارباب مستعلات و تجارات و مواشی و غیرهم توزیع و از برای طبقات کارگذاران و متصدیان امور هم باندازه ایقت خد تعالی بنوع مقرر و ایصال گردد و در جلو گیری از حیث و میل و صرف در انحاء

فسوق و فجور و مشتهیات که روزگار دین و دولت و مملکت و ملت را چنین بپاشد نموده مراقبت و نظارت کامله بعمل آید و بعد از تصحیح امر خراج باین کیفیت و تطبیق آن بر سیره مقدسه نبویه صلی الله علیه باین ترتیب البته اداء آن بر هر مسلمان نظر بتوقف حفظ و نظم بلاد اسلامی به زیان واجب و گرفتن آن هم بر تمام طبقات متصدیان در صورت عدم تجاوز از اندازه لیاقت خدمت و عملشان حلال و بدون شبهه و اشکال خواهد بود و اگر چه بدیهی است قناعت این دسته چپاول جیان و غارت کران معمم و کلاهی بمقدار مذکور بعد از اعتیاد بان همه چپاولات و تظاولات مملکت ویرانه ساز و خانمان ملت بر انداز عاده از محاللات و بواسطه اندک دخول مبعوثان ملت در این وادی و قطع بتول و تسعیر و کاستن اندکی از تجاویزات فوق العاده تمام این هنگامها برخواست و لکن معینا امید است که چنانچه بعمون الله تعالی و حسن تأیید حکیمان در این باب اقدام و شالوده و اساس مطلب صحیحاً تأسیس شود و بوسیله احداث مکاتب و مدارس کافی بجهت ترتیب و تهذیب اخلاق و تکمیل قوای علمی و عمیه عموم طبقات کار گذاران و نوع مسلمانان را در بطون و طبقات لاحقه بفطرت اصلیه اسلامی توان ارجاع و از ردایل موروثه از معاویه و سایر اعضان شجره ملعونه امویه توان تهذیب نمود و هم وجوب اداء خراج مضروب برای حفظ و نظم ممالک اسلامی و حلیت بلکه لزوم صرفش در مصارف مذکوره را بعد از تعدیل و توزیمش بنج مذکور و تفریقش باندازه خدمت بنوع و حفظش از حیف و میل بعموم مسلمین توان فهمانید که بعمون الله تعالی و حسن تأیید همچنانکه در سائر حقوق واجبه الهیه عز اسمه باقضای دیانت اسلامی

از اداء آن نوعاً تکامل ندارند همین طور نسبت بخراج هم بعد از تطبیق بر سنت مقدسه نبویه صلی الله علیه و اله همین رفتار را وظیفه و تکلیف دینی خود دانسته تهاون در اداء را روا ندارند و بحالت حالیه که اخذ و استیفاء و صرف آن چون همه بر طبق شهوات طاغوتیه و مظالم استبدایه است لهذا حرام اندر حرام بعد از این تصحیح و تسویه و تعدیل و ضبط و ترتیب قیاسش نکنند و در اداء حقوق واجبه نوعیه که در شریعت مطهره حفظاً للنظام و صیانتاً لحوزه الاسلام تشریع فرموده اند کاینفی اهتمام نموده اهمیت آنرا از سائر تکالیف محض رعایت کنند و لازم است جمله از فرمایشات و دستور العملهای صادره از حضرت سید اوصیاء علیه افضل الصلوة والسلام را در این باب برای فهمیدن آنکه دیگران هر چه دارند از این سرچشمه فرا گرفته و ماها چه قدر بنفس خود ظالم و از تشیع بمحض ادعای قناعت داریم ذکر شود در همان خطبه مبارکه صادره در بیان حقوق والی بر رعیت و رعیت بروالی میفرماید (اما بعد) فقد جعل الله لی علیکم حقاً بولاية امرکم ولکم علی من الحق مثل الذی لی علیکم فالحق اوسع الاشیاء فی التواصف و اضیقها فی التناصف لایجری لاحد الا جری علیه ولا یجری علیه الا جری له ولو کان لاحد ان یجری له ولا یجری علیه لکان ذلك خالصاً لله سبحانه دون خلقه لقد رتبه علی عبادہ و لعدله فی کل ماجرت علیه صروف قضائه و لکنه جعل حقه علی العباد ان یطیعوه و جعل جزاءهم علیه مضاعفة الثواب تفضلاً منه و توسعاً بما هو من المزیذ اهلہ ثم جعل سبحانه من حقوقه حقوقاً افترضها البعض الناس علی بعض فجعلها تسکافی فی وجوهها و یوجب

بعضها بعضاً ولا يستوجب بعضها البعض واعظم ما افترض الله سبحانه
من تلك الحققة حق لولی علی لرعه وحق لرعه علی لولی
فریضة فرضها الله سبحانه بکل علی کل فجعلها نظاماً لا فیه و عن
الدينهم فليست نصاح الرعية الا بصالح لولاة ولا تصالح لولاة الا
باستقامة الرعية فاذا ادت الرعية الى الوالى حقها وادى لوالى
اليها حقها عن الحق بينهم وقامت مناهج الدين واعتدات معالم العدل
وجرت علی اذلالها الدين فصالح بذلك الزمان وطمع في بقاء
الدولة ويئت مطامع الاعداء واذا غابت الرعية واليها وحجف
الوالى برعيته اختلفت هنالك الكلمة وظهرت معالم الجور وكثر
الادغال في الدين وتركت محاج السن فعمل بالهوا وعطلت الاكلام
وكثر عالى النفوس فلا يستوحش اعظم حق عدل ولا اعظم باطل فل
فهناك تذلل الابرار وتعز لاشرار وتغنى تيمات الله عند العباد فعليك
بالنصاح في ذلك وحسن التعاون عليه قايس احد وازا شد علی رضاه
الله حرصه وطال في العدل اجتهاده ببائع حقيقة ما الله امله من
الطاعة له ولكن من واجب حقوق الله علی العباد النصيحة بمباغ جهدهم
والتعاون علی اقامة الحق بينهم الى ان قال صلواة الله عليه وان اسخف
حال لولاة عند صالح الناس ان يظن بهم حب الفخر ويوضع امرهم
على الكبر الى ان قال صلواة الله عليه فلا تكلموني بما تكلم به الجبار
الى اخر ما تقدم قواعد وفوائد مستفاده از هريك از فقرات اين خطبه
مباركه وماخوذ بودن اصل تلم حقوقى كه حكماء اروپا تدوين
نموده بدان مباهات دارند از اشباه و نظائر اين خطبه مباركه موكول
برسالة عليه است كه بمون الله تعالى بعد از اين خواهيم نوشت
(دوم) از اصول ومبهم وظائف مذكوره تشخيص كيفيت

قرار داد دستورات ووضع قوانين وضابط تطبيق انها بر شرعيات
وتميز مواد قابله نسخ وتغير از ماعدای آنست بد آنكه مجموعه
وظائف راجعه بنظم وحفظ مملكت وسياست امورات خوا
دستورات اوليه متكفله اصل دستور العلمهای راجعه بوظائف نوعيه
باشد ويا ثانويه متضمنه مجازات بر مخالفت دستورات اوليه
على كل تقدير خارج از دو قسم نخواهد بود چه بالضرورة
يا منصوصايتست كه وظيفة عمليه ان بالخصوص معين وحكمش
در شريعت مطهره مضبوط است ويا غير منصوصى است كه
وظيفة عمليه ان بواسطه عدم اندراج در تحت ضابط خاص و ميزان
مخصوص غير معين وبنظر وترجيح ولى نوعى موكول است
ودراصح است كه همچنانكه قسم اول نه باختلاف اعصار وامصار
قابل تغير واختلاف و نه جز تعبد بمنصوص شرعى الى قيام الساعة
وظيفة و رفتارى دران متصور تواند بود همین طور قسم ثانى
هم تابع مصالح و مقتضيات اعصار وامصار وباختلاف ان قابل اختلاف
وتغير است و چنانچه باحضور وبسط يد ولى منصوب الهى عن
اسمه حق در سائر اقطار هم بنظر وترجيحات منصوبين از جانب
حضرتش صلوات الله عليه موكول است در عصر غيبت هم
بنظر وترجيحات نواب عام يا كسيكه در اقامه وظائف مذكوره
عمن له ولاية الاذن ماذون باشد موكول خواهد بود وبعد از
كمال وضوح وبداهت اين معنى قروع سياسيه مترتبه بر اين اصل
بدین ترتيب است
(اول) آنكه قوانين ودستوراتيكه در تطبيق انها بر شرعيات بايد
كما يذنبى مراقبت ودقت شود فقط بقسم اول مقصور ودر

قسم دوم اصلا این مطلب بدون موضوع و بلا محل است
(دوم) آنکه اصل شوروی که دانستی اساس سلطنت اسلامی
بنص کتاب و سنت و سیره مقدسه نبویه صلی الله علیه و اله عتبی
بران است در قسم دوم است و قسم اول چنانچه سابقاً اشاره شد
رأساً از این عنوان خارج و اصلاً مشورت در آن محل ندارد
(سیم) آنکه همچنانکه در عصر حضور و بسط ید حتی ترجیحات
ولایه و اعمال منصوبین از جانب ولی کل صلوات الله علیه هم ملزم
قسم دوم است و همین جهت است که اطاعت ولی امر علیه
السلام در آیه مبارکه که اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر
منکم در عرض اطاعت خدا و رسول صلی الله علیه و اله و بلکه
اطاعت مقام رسالت و ولایت صلوات الله علیها را با هم در عرض
اطاعت خلاق عالم عز اسمه تعداد فرموده اند و بلکه از وجود معانی
اکمال دین بنصب ولایت يوم الغدير هم همین امر است همین طور در عصر
غیبت هم ترجیحات نواب عام و یا مأذونین از جانب ایشان لاحاله
بمقتضای نیابت ثابته قطعیه علی کل تقدیر ملزم این قسم است
و از این بیان بخوبی حال هفوات و اراجیف مغرضین که این الزام
و التزامات قانونیه را شرعاً بلا ملزم پنداشته منکشف و ظاهر شد که
جز کمال غرضانیت و یا عدم اطلاع بمقتضیات اصول مذهب منشاء
دیگری ندارد
(چهارم) آنکه چون معظم سیاسات نوعیه از قسم دوم و در تحت
عنوان ولایت ولی امر علیه السلام و نواب خاص یا عام و ترجیحات
تشان مندرج و اصل تشریع شورویت در شریعت مطهره باین
حفاظ است پس البته با توقف حفظ نظام و ضبط اعمال مقتضیه

متصدیان و منع از تهاون و تجاوزشان بر تدوین آنها بطور قانونیت
بر همین وجه متعین و قیام باین وظیفه لازمه حسیه با این حالت
حالیه و توقف رسمیت و نفوذ آن بصدر از مجلس رسمی شورای ملی
سابقاً مبین شد که در عهده درایت کامله و کفایت کافیه مبعوثان ملت
است و با امضاء و اذن من له ولایه الامضاء و الاذن چنانچه مشروحاً
گذشت تمام جهات صحت و مشروعیت مجتمع و شبهات و اشکالات مندفع
و مرجع مقننه و قوه عملیه بودن هیئت متخیزین ملت هم باین معنی و واهی
بودن شبهات مغرضانه مفسدین که نفس تقنین قوانین را اقتراحانه و دل
بخواهانه مقابلی با دستگاه نبوت شمرده بودند از این بیان مزیداً
علی ما سبق ظاهر و هویدا و وجوب حسی این وظیفه نظر بتوقف
حفظ نظام و ضبط تصرفات مقتضیه بران اشکار گردید
(پنجم) آنکه چون دانستی قسم دوم از سیاسات نوعیه
در تحت ضابط و میزان معین غیر مندرج و باختلاف مصالح و مقتضیات
مختلف و از این جهت در شریعت مطهره غیر منصوص و بمشورت
و ترجیح من له ولایه النظر موصول است پس البته
قوانین راجعه باین قسم نظر باختلاف مصالح و مقتضیاتش باختلاف
اعصار لاحاله مختلف و در معرض نسخ و تغییر است و ما سند قسم
اول مبنی بر دوام و تائید نتواند بود و از اینجا ظاهر شد که
قانون متکلفی وظیفه نسخ و تغییر قوانین باین قسم دوم مخصوص
و چه قدر صحیح و لازم و بر طبق وظیفه حسیه و الحق موجب کمال
حیرت است که غیر مطلعین بدقایق اسلامیه چگونه این چنین وظائف دقیقه
را استفاده و صحیحاً ترتیب نمودند و از این عجب تر آنکه متتبعین
اسلام چگونه از لوازم و مقتضیات اصول مذهب غفلت و یا تغافل

و تهازل نموده مغالطه تردیدیه خیلی بی ربط که آیا این نسخ
و تغییر عدول از واجب بحرام و یا از حرام بواجب و یا از مباح
بمباح دیگر است برای تشویش اذهان عوام القاء و بر هر تقدیر نفع
مضحکه سرودند چه دانستی که این نسخ و تغییر از تمام حقوق
تردید معرضانه مذکور خارج و از باب عدول از فرد واجب است
بفرد دیگر و قدر مشترک آنها که حفظ نظام و سیاست امور امت است
واجب حسبی و اختیار افراد تابع خصوصیات مصالح و مقتضیات اعصار
و ترجیح من له و لایة النظر موکول و با اصلحیت و ارجحیت فرد
دیگر است عدول لازم خواهد بود و خوب است هم در آن اصابه
بحیرة العقول و هم در این مغالطه ضد مامول بمثل مبارک لقد حن
قدح لیس منها تمثل شود و لئیم ما قبل بدکهر را علم و فن آموختن
دادن تیغ است دست راهزن

(سیم) زوظائف لازمه سیاسیه تجزیه قوای مملکت است که هر یک
از مشب و وظائف نوعیه را در تحت ضابط و قانون صحیح علمی منضبط
نموده اقامه آنرا با مراقبت کامله در عدم تجاوز از وظیفه مقرر به عهده
کفایت و درایت مجربین در آن شعبه سپارند و اصل این تجزیه را
مؤرخین فرس از جمشید دانسته اند و حضرت سید اوصیاء علیه افضل
الصلوة والسلام هم در طی فرمان تفویض ولایت مصر بمالک اشتر
رضوان الله علیه امضاء فرموده میفرماید و اعلم ان الرعية طبقات
لا یصاح بعضها الا ببعض ولا غنی بعضها عن بعض فمنها جنود
الله ومنها کتاب العامه والخاصه ومنها قضاة العدل وعمال الانصاف
والرفق ومنها اهل الجزیه والخراج من اهل الذمه و مسلمة الناس
ومنها التجار و اهل الصناعات الی ان قال صلوات الله علیه فالجنود

باذن الله حصون الرعية و زین الولاة و عز الدین و سبل الامن
ولیس تقوم الرعية الا بهم ثم لا قوام للجنود الا بما ینخرج الله لهم
من الخراج الذی یقوون به فی جهاد عدوهم و یتمدون علیه فیما
یصلحهم و یكون من وراء حاجتهم ثم لا قوام لهذین الصنفین الا
بالصنف الثالث من القضاة و العمال و الکتاب لما یحکمون من المعاهد
و یجمعون من المنافع و یؤتمنون علیه من خواص الامور و عوامها
ولا قوام لهم جمیعاً الا بالتجار و ذوی الصناعات الی اخر ما کتبه
صلوات الله علیه اندراج تمام شعب وزارت خانهای حالیه دول متمدنه
در اصناف مذکور ظاهر است چه بالضروره شغل وزارت داخلیه
و مالیه و دفتر در تحت عنوان کتاب مندرج و جمیع محاکم در تحت عنوان
قضاوت داخل و وزارت خارجه در آن عصر بی محل بوده و بعد از این
فرمایشات برای متتخین بجهت ریاست هر یک از اصناف مذکور
اوصافی اعتبار فرموده که در این جز زمان از کبریت احمر نایاب
تر و چه قدر سزاوار است که چنانچه مرحوم حضرت ایه الله
العظمی سیدنا الاستاد العلامه آقای میرزای شیرازی قدس سره
غالباً بمطالعه این فرمان مبارک و سرمشق گرفتن از آن مواظبت میفرمود
همین طور تمام مراجع امور شرعیه و سیاسیه هر کس باندازه
مرجعیتش این سیره حسنه را از دست نداده این فرمان مبارک را که
بنقل موثقین اور و پائیان ترجمه نموده در استنباط قوانین سرمشق خود
نموده اند کان لم یکن شمارند و خوب است در استقصاء اصول
وظائف سیاسیه عصر غیبت بانچه ذکر شد قناعت و بقیه را بعهد
درایت مبعوثان مات و هیئت مجتهدین نظار بعد تحدیده و تشییده بعون
الله تعالی و حسن تأییده موکول داریم

و اما (خاتمه) مشتمل بر دو مقصد است (اول) در استقصاء
 قوای ملعونه استبداد است اول از ان قوی که اصل و منشأ و روح
 نظام آنهاست جهالت و بی علمی ملت بوظائف سلطنت و حقوق
 خود و بدیهی است که چنانچه علم سرچشمه تمام فیوضات و سعادات
 است چنانچه هم منشأ و منبع تمام شرور و موصل باسفل در کائنات
 جهل است که انسان را ببت پرستی و تشریک فراعنه و طواغیت
 مبادات احدیت تعالی شانه در اساء و صفات خاصه الهیه عز اسمع و امیدارد
 بواسطه جهل است که انسان بچاره ازادی خدادادی و مساواتش در جمیع
 امور با بجزایزه و خاصیت حریت و حقوق ملیه را رأساً فراموش
 نموده و حقوق رقیبانش را بکردن میکندارد و بلکه این اعظم
 منقوا هب و نعم الهیه محترمه و اهم مقاصد انبیاء و اولیاء علمیم السلام
 را فراموش می نماید و نادانی و جهالت است که این بهیمه صفت و دیوسیرت
 بافتنان صورت را بسذل تمام قوی و دار آیش در استحکام اساس
 مملکت و رفعت خودش و ادان و بجای آنکه بابرادران دینی و وطنیش
 در استنقاذ حریت و تخلص خود از این اسارت و رقت و حفظ دین
 و وطنش هم درود و حمد می کند باشد بر یختن خون و نهب اموال و هتک
 اعراسشان همت میکندارد و بدیهی است که این
 و چنین بیدینی و بی ناموسی و ظلم پرستی و اشنع انحاء راه زنی را
 شجاعت و شهامت و بلکه خدمت بوطن و دولت و موجب سر بلندی
 و شوهر افت هم می بیند و مانند اراذل کوفه و او باش شام بقتل و اسیر
 محاربه و شادان و اختیار و احرار و هتک اعراض و نهب اموالشان افتخار
 و از اندوختن در عدایر و بدین هیچ پروا ندارد بی ادراکی و غباوت است
 که این صنف حیوان دوبا و اضل از انعام بجای جان فشانی در حفظ

دین و خوراست و وطن اسلامی را دشمنان و روسی که جز اسلام دین
 و دولت و استیصال ملت و بلعیدن مملکت همی ندانند همدست و با هم
 دین داری و یاد دولتخواهی چنین شایع را برپای می دارد و مسیحودیت
 فراعنه و طاغیان و معبودیت کافر در هندوستان و مالک رقابت شدن اموییه
 و عباسیه و اخلافشان و اتباع اکل ناعق بودن ایرانیان و بلکه نوع
 اسلامیان و کینه بخشی پایان و پادریان در فرانکستان و باطنی
 موعود نشستن یهودیان و معقول من اولاد را الخالق عالم و فاعل تمام بریده
 دانستن از لیان و بهائیان و پیروی و تبعیت مسلمانان از طایفه یوستان و مان
 و بقایای خوارج نهران الی غیر ذلک من الشایع هم از این ام المشرور و
 و الامراض ناشی و از ابتداء تا انقراض عالم هر بلائیکه بر سر هر ام
 آمده و بیاید از این مادر متولد و از این منشأ بریده و احصاء شمه از آنها
 خارج از وضع رساله و محتاج بدقت و طومارها است پس این
 (دوم) از ان قوای ملعونه که بعد از جهالت ملت از همه اعظم
 و علاجش هم بواسطه رسوخش در قلوب و از لوازم دیانت محسوب
 بودن از همه اصعب و در احد و ذامتاعمت همان شعبه استبداد دینی
 است که اجمالا در مقدمه امین و حقیقتش را هم دانستی که عبارت از
 ارادات خود سرانه است که منقذ کین دین از ریاست و ولایت و بتوان
 دیانت اظهار و ملت جمهول را بوسیله قوط جهالت و عدم خبرت
 بمقتضیات ریش و این خود با طاعتش و امید دارند و هم دانستی که این
 اطاعت و پیروی چون غیر مستند بحکم الهی عز اسمع است که از
 از مراتب شرک بذات احدیت و بنص آیه مبارکه اتخذا و اخبار هم
 و نهانهم از بابا من ادون الله و المشیخ ابن مریم و اخبار و از
 در تفسیرش عبودیت ایشان و از دعوتان روایت شریفه و در اخبار

هم مندرج است اصل ابتداء و اختراع این قوه میثومه و اعمالش در اسلام از بدع معویه است که از برای مقابلی با سرور اوصیاء علیه افضل الصلوة والسلام عده از دنیا پرستان از قبیل عمر وعاص و محمد بن مسلمه و مسلمة بن مخلد و مغیره ابن شعبه و اشباههم را که در انظار عوام است در عداد صحابه محسوب و در مغلطه کاری با سم دینداری بواسطه اتصاف بصحابیت نفوذ و مطاعیتی داشتند در تفریق کله و معارضه با مقام ولایت سلام الله علیها با خود همدست نمود و هم از دسته دیگر امثال ابوموسی اشعری که از معیت غائیة ایشان مأیوس بود بهمان اعتزال و تقاعدشان از نصرت حق و خذلان شاه ولایت علیه السلام و ترهده صوری بترك نصرت و خذلان حضرتش بخرج بی خوردن امت دادن قناعت و بوسیله معیت ان دسته دنیا پرست با او سکوت و اعتزال این دسته دیگر رفته رفته اساس استبداد و استعباد و تحکیمات خود سرانه را در اسلام استحکام و حتی سب انحضرت علیه السلام را هم بر مابار مسلمین رواج داد همه شنودند و محض حفظ اعتبار خود و منفعت عاجله یا بر این کفر بین اعانت و یا سکوت اختیار نمودند شدت حاجت قرائنه و طواغیت اخلافتش من الامویه و العباسیه و اخلافهم المقتضین الظالمین در تملك رقاب امت و محو احکام شریعت با آن مساعدت و این سکوت هر دو رشته را تکمیل و برور دهور و اعصار و توارد حیل و افکار اتحاد و ارتباط استبداد دینی موروث از امثال عمر وعاص و ابوموسی با استبداد سیاسی موروث از معویه و بهم آمیختگی و متقوم بهم بودن این دو شعبه استبداد و استعباد بدرجه مشهوده و حالت حالیه که همدستی با ظلمه و طواغیت موجب نفوذ کله و مطاعیت و مساعدتشان بسکوت

و عدم اعانت بر دفع ظلم مایه زهد فروشی و کرویدن عوام اضل از انعام است منتهی کردید و لا بیان بعد العیان و لا اثر بعد عین و انعم ما قبل (رک رکست این اب شیرین اب شور در خلایق می رود تا نفخ صور) و مضمون این بیت از اخبار طینت مأخوذ است (سیم) از ان قوای ملعونه نفوذ دادن بشاه پرستی است در مملکت و بجای مراتب و درجات قوه علمیه و عملیه و سائر موجبات تفوق و امتیازات نوعیه اش مقرر داشتن و مرجعیت امور لشکری و کشوری و سائر نوعیات مملکت را تابع این رذیله خبیثه قرار دادن و باندازه مراتب و درجاتش منصب دادن و زمام امور را مفوض داشتن است بدرجه رسوخش اعمال این قوه ملعونه اهم مقدمات استعباد رقاب ملت و درجاتش هم باختلاف درجات استعباد و تملك رقاب مختلف است نفوذ شاه پرستی در مملکت است که نادانی و جهالت عمومیه را بی علاج و ریشه علم و دانش و سائر موجبات سعادت و حیات ملی را بواسطه عدم فائده و بلکه مضرت برتری بودن بکلی از مملکت بر میاندازد تمام قوای ملیه را مضحک و نابود و همه را در قبال غنیمان خارجی بمنزله صعوه در چنگال شاهین و در تمام حوائج شبانه روزی محتاجشان میسازد رسوخ شاه پرستی در رک و ریشه ملت است که حتی منسلکین در زی اهل علم هم فضلا عن العوام با علم بقیام ضرورت دین اسلام بر غاصبیت و حرمت اعانت بر فعال مایشاه و حاکم مایرید بودن طواغیت امت معینا باقتضای جبلت ثانیه در این اعانت و ظلم که دانستی از اعظم کبائر و شرک بذات احدیت عز اسمہ است بی اختیار و بترهات باقی و حفظ دینش نامیدن ساخت مقدسه دین مبین را لکه دار و حتی بذل هستی در استحکام

این بت پرستی من حیث لایشعر و ادارشان مینماید مرجعیت نوعیات مملکت را تابع درجات این رذیله خبیثه قرار دادن است که هر رذل پست فطرت و دزد غارت گر و بی دانش و لیاقتی بوسیله اظهارش زمام مهام مملکت و رقاب ملت را مالک و بدون تعب و مشقت راه زنی با کمال قوت و شوکت و از باب استحقاق و مالکیت دارائی ان اذلاء و ارقاء را انتزاع و بواسطه کمال بی علمی و جهالت و پست فطرتی و رذالت و از غیرت دینی و وطنی بهره و نصیب نداشتن و شرف استقلال و قومیت نشناختن بطمع جزئی انتفاع شخصی و یا اندک چالوسی حریف طرار تمام مدخل و مخرج و شعب ثروت و مکننت و آبادانی مملکت و جمیع جهات حفظ استقلال قومیت مسلمین بی صاحب را برهانت و امتیاز و معاهدات منجوسه بغنیم خارجی و اکنذار و ملت و دولت و مملکت را بحال تباه و روزگار سیاه ما ایرانیان اذل از قوم سپامینه شاند تفرق کلمه هر دولت و ملت و توحش و تنفر هر سلطان و رعیت از هم دیگر و بباد فنا رفتن هر سلطنت قدیمه قویمه بخیات این دسته مردم و اعمال این قوه خبیثه و اتکال بان مستند است عدم و قوفشان در اغتصاب هستی و دارائی امت بر هیچ حد موجب تنفر قلوب رعیت از سلطان و اهتمامشان در اظهار شاه پرستی و دولتخواهی و خود را حافظ و حارس سلطنت بخارج دادن و دفع هجوم و اغتیالات امت را و انمود نمودن موجب توحش سلطان است از رعیت و ضرورت و تنکثر تجربت و تصفح تواریخ اعصار سابقه مال این توحش و تنفر و نتیجه نفوذ دادن بشاه پرستی در مملکت جز زوال و انقراض نباشد و حضرت سید اوصیا علیه افضل الصلوة والسلام در طی فرمان تفویض ولایت مصر بمالک

اشتر رضوان الله علیه در وصف این دسته مردم چپاول گر و تحذیر از مساعدتشان میفرماید و لیس احد من الرعية اقل علی الوالی مؤنه فی الرخاء و اقل معونه له فی البلاء و اکره للانصاف و اسئل بالاحاف و اقل شکراً عند الاعطاء و ابطلاً عذراً عند المنع و اضعف صبراً عند ملات الدهر من اهل الخاصه و انما عمود الدین و جماع المسلمین و العدة للاعداء العامة من الامة فلیکن صفوک لهم و ملک معهم مراد از اهل خاصه همین دسته مفت خوران است که بعنوان دولتخواهی و شاه پرستی خود را بولایه و مراجع حکومت میچسبانند و هم در لزوم جسم ماده ایشان در همان فرمان مبارک میفرماید ثم ان للوالی خاصة و بطانه فیهم استیثار و تناول و قلة انصاف فی معامله فاحسم مادة اولئک بقطع اسباب تلك الاحوال و لا تقنعن لاحد من حاشیتک و حامتک قطیعة و لا یطمعن منک فی اعتقاد تقیة اضر بمن یلمها من الناس فی شرب او عمل مشرک یحملون مؤنه علی غیرهم فیکون منها ذلك لهم دونک و عیه علیک فی الدنیا و الاخرة و الزم الحق من لزمه من القریب و البعید الی آخر ما کتبه صلوة الله علیه و اله الطاهرین .

چهارم از ان قوای ملعونه القاء خلاف فیما بین امت و تفریق کلمه ملت است و هر چند اصل این قوه خبیثه و اساسش همان جهالت و فعلیت خارجییه اش غالباً بشعبه استبداد دینی و مقداری هم بشاه پرستی مستند و مستقلاً در عرض آنها نباشد لکن چون تمام استبدادات واقعه در امم سابقه و این امت بهمین تفرق کلمه ملیه منتهی و قوای ثلثه سابقه بمنزله مقدمات ان و نتیجه مظلومه از آنها همین تفرق و اختلاف و فی الحقیقه جزء اخیر علت

واصول سابقه معدات ان است از انجبت در لسان آيات و اخبار تمام استعادات را بهمین تفرق کلمه ملیه و تشدت اهواء و اختلاف اراء مستند فرموده اند قال عز من قائل ان فرعون علا في الارض وجعل اهلها شيعاً يستضعف طائفة منهم يذبح ابناءهم کلمه مبارکه شيعاً را بمعنی متفرقین تفسیر فرموده اند ودلالات ایه مبارکه بر ترتب فرعونیت و استعبادیه بودن سلطنت فرعون بر همین تفریق کلمه بسی ظاهر و هویدا است و حضرت سید اوصیاء علیه و اله افضل الصلوة والسلام در همان خطبه مبارکه قاصعه سابق و لاحق انچه در تحقیق حقیقت سلطنت استعبادیه سابقاً در طی مقدمه نقل کردیم فرماد شانی فرموده اند که از برای معرفت داء و بی بردن بدواء لازم است همه را نقل کنیم و صادقین در دعوی تشیع و خالصین از اغراض استبدادیه و استعبادیه را بدستور العمل امامشان آگاه و بشناخت ظالم پرستی و عدم موافقت در استنقاذ حریت مفسوبه خود متنبه سازیم قال صلوات الله علیه و اله .

واحدروا ما نزل بالامم من قبلکم من الالهات بسوء الافعال و ذمیم الاعمال فتذکروا فی الخیر و الشر احوالهم و احذروا ان تکونوا امثالهم فاذا تفکرتم فی تفاوت حالهم فالزموا کل امر لزم العزة به شانهم و زاحت الاعداء له عنهم و مدت العافية فيه عليهم و انتقادت النعمة له معهم و وصلت الکرامة علیه جبلهم من الاجتناب المفرقة و الزوم للالفة و التحاض علیها و التواصی بها و اجتنبوا کل امر کسر فقرتهم و اوهن مبشهم من تضاعن القلوب و تشاحن الصدور و تدابر النفوس و تخاذل الایدی و تدبروا احوال الماضین من المؤمنین قبلکم کیف کانوا فی حال التمحیص و البلاء الم یكونوا اقل الخلائق اعباء و اجهد العباد بلاء و اضیق اهل

الدنيا حالا اتخذتهم انفراعه عیباً فساموهم سوء العذاب و جرعوهم المرار فلم تبرح الحال بهم فی ذل الهلکة و قهر الغلبة لا یجدون حيلة فی امتناع و لاسیلاً الی دفاع حتی اذا رای الله جد الصبر منهم علی الادی فی محبته و الاحتمال للمکروه من خوفه جعل لهم من مضائق البلاء فرجا فابذلهم العز مکان الذل و الامن مکان الخوف فصاروا ملوکاً حکاماً و ائمة اعلاماً و بلغت الکرامة من الله لهم ما لم تذهب الامال الیه بهم فانظروا کیف کانوا حیث كانت الاملاء مجتمعاً و الاهواء متفکرة و القلوب معتدلة و الایدی مترادفة و السیوف متاصرة و البصائر نافذة و الغرائم واحدة الم یكونوا ارباباً فی اقطار الارضین و ملوکاً علی رقاب العالمین فانظروا الی ما صاروا الیه فی اخر امورهم حین وقعت الفرقة و تشدت الالفة و اختلفت الکلمة و الالفدة و تشیعوا مختلفین و تفرقوا متحاربین قد خلع الله عنهم لباس کرامته و سلیم غضارة نعمته و بقی قصص اخبارهم فیکم عبراً للمعتبرین منکم و اعتبروا بحال ولد اسمعیل و بنی اسحق و بنی اسرائیل علیهم السلام فما اشد اعتدال الاحوال و اقرب اشتباه الامثال تأملوا امرهم فی حال تشتهم و تفرق هم لیالی كانت الا کاسرة و القیاصرة ارباباً لهم یختارونهم عن ریف الاوفاق و بحر العراق و خضرة الدنیا الی منابت الشیخ و مهانی الریح و نکد المعاش فقرکومهم عالة مساکین اخوان دبر و وبر اذل الامم داراً و اجدهم قراراً لا یاوون الی جناح دعوة یعصمون بها و لا الی ظل اللفة یعتمدون علی عزها فاحوال مضطربة و الایدی مختلفة و الکثرة متفرقة فی بلاء ازل و اطباق جهل من بنات مودة و اصنام معبودة و ارحام مقطوعة و غارات مشنونة فانظروا الی مواقع نعم الله علیهم حین بعث الیهم رسولاً فمقد طاعتهم و جمع علی دعوته الفهم کیف نشر النعمة علیهم جناح

گرامتها و اسالت لهم جداول نعيمها و التفت الملة بهم في عواند برکتها
غريقين و عن خضره عيشها فكمين قد تربعت الامور بهم في ظل
سلطان قاهر و آوهم الحال الى كنف غير غالب و تعطف الامور
عليهم في ذرى ملك ثابت فهم حکام على العالمين و ملوك في اطراف الارضين
الى اخر ما فاض صلوات الله عليه على الامة من العلم و الحکمة و در
مواقع عديده ديكر از خطب مبارکه و سائر اخبار وارده هم استناد
ذلت و اسارت و اضمحلال قوميت هر قومي را بتفرق کله خودشان
تصریح فرموده اند و برهانهم از بديهيات اوليه است چه بالضروره
حافظ حقوق نوعيه هر قومي که اعظم همه حریت رقاب و ناموس اکبر
کيش و ائين و استقلال وطن و قوميتشان است بهمان جامعه نوعيه منحصر
و متوقف بر استحکام است و اول آفت مترتب بر فقور و اختلال اين
حصن حصين ذهاب حریت و ابتلاي باسارت و رقيت طواغيت امت
و اقوياء داخله است که بقوت قاهره بر سائر طبقات و انتفاء قوه
دافعه مليه که فقط عبارت از اتحاد است همه را بر برابر رقيت خود
میکشاند و تدريجاً بغرض استيصال قواي دفع و تخلف از اسارت و رقيت
خود تمام قواي مليه و جامعه نوعيه و موجبات حفظ از صولات و شوکت
غنيمان خارجی را هم بالتبع مضمحل و نابود و همه را میمیراند
و بوسیله اعمال قواي استعباديه و برانداختن ریشه علم و دانش از مملکت
و نفوذ دادن بشاه پرستی و غيرها از قواي ملعونه و شدت و مواظبت بر منع
از اجتماعات و سائر موجبات حیات و یقظت ملت قهرامه را بچنگال
انان گرفتار و بحالت تخافون ان يخفقکم الناس میرساند حالت
حايه فلك زدگان ايران و مرز و بوم ويرانش عيان اين بيان و وجدان
این برهان است

(پنجم) ازان قواي ملعونه قوه ارهاب و تخويف و تعذيب است
که بسيره ماخوذه از فراغه و طه اغيت ساف دعاة حریت موهوبه
الهيّه عز اسمعه و برپا دارندگان بیره مقدسه انبياء و اولياء عليهم
السلام را با انواع عذابهاي وارده بران انوار طيبه من الاسر
و القتل و التشكيل و التمثيل و الحبس في المضائق و دس السموم و هتك
الاعراض و نهب الاموال و غيرها معذب و بر احدی ابقاء و هييج
فرو گذاري نشود

اعمال اين بي رحمها خلفاء عن ساف هم تشفي قاب است ازان
شرفاً و امجاد و هم بطمع قلع و قمع شجره طيبه اباء و حریت و منع
از سر ايتش بعموم و هم بغرض تخويف و تمكين ملتست باسارت
و ذل رقيب و انماض از شرافت و مجد حریت و درجات
اعمالش باختلاف مراتب بيرحمي و قساوت و انسلاخ از فطرت انسانيت
و بي اعتقادي بيمده و معاد و عذاب اخرت و قيامت مختلف و در اين
روز کار هم چنانکه بعون الله سبحانه و تعالی دوره طاغوتيت طواغيت
و گرفتاري امت باسارت و ذل رقيتشان بنقطه اخر رسیده همين
طور شقاوت و قساوت و انسلاخ از فطرت و بيرحمي و بيديني
فراغه و طبقات اعوانشان هم باعلى درجه منتهى و حتى
امورى که هيچ تاريخى نشان نميده هم مشهود و صحت
و صديق مقاله معروفه در السنه و اقواء را که هميشه يزد و ابن
زيد و ابن سعد و شعر و سنان بسيار و فقط سرور مظلومان و احرار
صلوات الله عليه و على المستشهدين بين يديه در مقابل نيست بر عالميان
آشکار ساخت و در اخبار وارده در ابواب طبييت هم روايات داله بر همين
تشابه مکمونات و مکثونات نفوس ماثور و سابقا بما خود بودن شعر معروف

رکرت این آب شیرین اب شور (الخ از آنها اشاره شد

(ششم) ازان قوای ملعونه ارتکاز رذيله استبداد واستعداد رقاب ضعفاء وزیردستان است در جبات وفطرت نوع بزرگان واقویاء مملکت بطبقاتهم وطبیعی شدن زور کوئی و معامله استبدادیه و تحمیلات دل بخواهانه و تکلمات خود سرانه فیما بین تمام طبقات و از اینجهت است که نوع اقویاء مملکت و خاصه ملاکین ایشان بواسطه منافات تسویه و عدالت از جهات عدیده بامقاصد و اغراضشان و یخبیری و غفلت از توقف حفظ دین و شرف استقلالشان باغماض از آنها و غلبه حب عاجله و اهوآ زائله بر عاقبت اندیشی و ادراکات عقلانیة بامنشا و اصل استبداد هم در د و همدست و نسبت باین شجره خبیثه بمنزله فروغ و اغصان اند در ابتدای قدم نهادن مشروطیت بایران و وزیدن نسیم عدالت بمرز و بوم ویرانش تا مطلب در پرده و چنین گمان میشد که سلب استبداد مخصوص دولتیان و مرک فقط برای همسایه است از تمام طبقات من المعممین الفاضلین لزی العلماء و الملاکین و غیرهم بجه درجه بذل مجهود و در اقامه اساسش بجه اندازه مساعدت مشهود بود و بمحض برداشته شدن پرده ازوری کار و دانستن آنکه روز کار راجه روی در پیش و مطلب از چه قرار است چگونه ورق را بر گردانیده شعبه استبداد دینی باسم حفظ دین و شاه پرستان بدست امیر دولخواهی و سائر چابول چیان و مفت خوران هر کس با هر سلاحی که داشت حمله ور گردید مخالفت ورد احکام حفاظ دین و پیشوایان مذهب و اندراج در عنوان قائما بحکم الله استخف و عاینارد و الراد علینا کاراد علی الله و هو فی حد الشریک بالله کالعدم و داستان نکشت طائفه و فسقت اخری و مرق اخرون تجدید شد و سزاوارست

باز هم بشعر سابق (رکرت این آب شیرین اب شور) الخ که مأخوذ

از اخبار است تمثیل کنیم

(هفتم) ازان قوای ملعونه اغتصاب قوای حافظه مایه من المالیه والعسکریه و غیرها و صرف آنها در سرکوبی خودشان است انتخاب سرداران عسکریه از اجانب و معاندین دین مبین و زمام عساکر اسلامیه را بانان واکذاشتن و تربیت چند را بایشان مقوض داشتن همه برای تکمیل این قوه و بغرض عدم مبالات و استتکاف نداشتن آن بی خردان از همه چیز بی خبر و وظیفه مقامیه ناشناس است از مخالفت احکام شریعت و جسارت بقتل نفوس و هتک اعراض و نهب اموال ملت تهریش عشار و ایالات وحشیه هم مکمل این قوه و سر آمدات و علة العلل همه همان نادانی و جهالتست چنانچه سائر خرابیها هم همه مترتب بران و از فروغ آنست

مقصد (دوم) در اشاره اجمالیه بعلاج قوای ملعونه اول و اهم همه علاج جهالت و نادانی طبقات ملت است و این مطلب نسبت بجهل بسیط بادخول از طریق علاج و تشریح حقیقت استبداد و مشروطیت و تفهیم آنچه در مقدمه و فصول خمسہ بیان نمودیم در کمال سهولتست لکن بشرط ملائمت و عدم خشونت در بیان و حفظ اذهان از شوائب غرضانیت و تحرز از موجبات تنفر و از جار قلوب و تحفظ از رسیدن و مشوب شدن اذهان قال عز من قائل ادع الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظه الحسنه و جادلهم بالتی هی احسن حقیقت دعوت بحریت و خلع طوق رقیت ظالمین بنص آیات و اخبار سابقه دعوت بتوحید و از وظائف و شؤون انبیاء و اولیاء علیهم السلام است پس هر کس در این وادی قدم نهد و در این صدد بر آید خواه صاحب جریده باشد یا اهل منبر

یا غیر ایشان هر که باشد باید بر طبق همان سیره مقدسه رفتار دستور
العمل آیه مبارکه را سرمشق خود نموده برفع جهالت و تکمیل
علمیات و تهذیب اخلاق ملت همت بکارد و لسان بد کوئی را چون
محمول بر غرضانیت است مطلقا کنار گذارد تا خود کاملاً عالم
نباشد بغرض خود نمائی و عوام ربائی و هنگامه جوئی و امثال ذلک
در این وادی داخل نشود مانند جمله از جراثیم سابقه و بعض اهل
منبر و ناطقین سابق که یاد وستان نادان و یاد دشمنانی بودند دانا
و معظم صدمات و لطومات وارده بر این اساس سعادت بهفوات آنان
مستند است بهانه و دست او را تشویش اذهان بدست اصول و ارکان
استبداد دهد ملت فلک زده را بجای دلالت و کاهی بریت و حقوق
خود منجر و از مقصد اصلی بکلی تبعید نکند شرف ارباب شرف
را حفظ و دستی برای استبداد و فعال مایشاء بودن ظالمین معین و یاور
نترشد ازادی قلم و بیان و نحوهارا که از مراتب ازادی خدادادی
و حقیقتش هم عبارت ازرها بودن از قید تحکیمات طواغیت و نتیجه
مقصوده از ان بی مانعی در موجبات تنه ملت و باز شدن چشم
و گوش امت و بی بردنشان بمبادی ترقی و شرف استقلال
وطن و قومیت شناسی و اهتمامشان در حفظ دین و تحفظ برناموس اکبر
کیش و آئین و اتحادشان در انتراع حریت موهوبه الهیه و استنقاذ
حقوق مغضوبه علیه و برخوردنشان تحصیل معارف و تهذیب اخلاق
و استکمالات نوعیه و وطنیه و امثال ذلک است وسیله هتک اعراض
محرمین و گرفتن حق السکوت از زید یا اجرت تعرض بعمرو
یا کینه خواهی از بکر و نحو ذلک نماید در دفع اقاویل و باطیل اعوان
ظالمین با اجتماع جهات علمیت و اهلیت بهمان کلیات کوئی اکتفاء

و تعرض باشخاص خاصه را حتی بکتابیه و اشاره و تلویحات هم موقوف
و وظیفه خود را وصل کردن داند

نه فصل نمودن و اما نسبت بمجهل مرکب و خاصه انکه
داستان لجاج و عناد و دودستی و هم چشمی و طرفیت و بر سر حرف
خود ایستادن و بلسان حال النار و لا العار گفتن هم بیان آمده باشد
در کمال صعوبت و شاید بمسالکت و مدارات و طرفیت نداشتن و مواد
لجاج و عناد و دودستی را از میان برداشتن تدریجاً مبادی ان رفع و ممکن
العلاج شود انشاء الله تعالی فقط خصوص اشخاصیکه نه از روی
اشتباه و جهالت بلکه بواسطه غلبه هوی و غرضانیت با سائر ظالم
پرستان همدست و در ابقاء شجره خبیثه استبداد و استعباد رقاب ملت
بهریدنی و شقاوت و بیرحمی و قساوت مقدم و مانند سائر فراعنه
و طواغیت با همه جا حاضرند جز باس کلی و انقطاع آمال ملعونه علاج
دیگری برای این امراض نفسانیه و اغراض شهوانیه متصور نباشد
و معیناً مقابله و تعرض شخصی بانان هم هر چند موجب تنه ملت
و تحذر از مکائد شان است باز هم ترك ان و اکتفاء بهمان کلیات کوئی
از جهات عدیده دیگر شاید اولی باشد و هوالمسدد للصواب

(دوم) که اصعب و اشکل همه و در حدود امتناع است علاج
شعبه استبداد دینی است چه بالضروره رادع و مانع از استبدادات
واظهار مرادات شهوانیه بعنوان دیانت بهمان ملکه تقوی و عدالت
منحصر و جز اجتماع اوصافیکه در روایت احتیاج تعداد و صائناً
لدینه حافظاً لنفسه معطیعاً لامر مولاه مخالفاً لهواء بودن را در مرجعیت
شرعیه اعتبار فرموده اند غاصم دیگری متصور نباشد و یا اتصاف
با ضداد مذکور است و اجتماع اوصافیکه در همان روایت شریفه احتیاج

برای علماء سوء و راه زنان دین مبین و کمره کتند کان ضعیفاء مسلمین
تعداد و در آخر همه اولئك اضر علی ضعیفاء شیعتنا من جیش یزید
لعنه الله علی الحسین علیه السلام فرموده اند نه از اعمال استبداد و استعباد
رقاب و اظهار تحکیمات خود سرانه بعنوان دیانت مانعی متصور
و نه ضعیفاء و عوام امت بر تمیز فیما بین اصناف و اوصاف متضاده مذکوره
در روایت شریفه و تحذر از وقوع در شبکه و دام صیادان راه زن
مقتدر و نه بعد از افتادن در این دام از روی تقصیر یا قصور و لازمه
دیانت پنداشتن این پیروی و تمکین استحکام مبانی این وجهل مرکب
و شرک بذات احدیت عز اسمه مفری ازان دارند و از این جهت طریق
علاج مسدود و تخلص از این ورطه متعذر بنظر میاید ولیکن معینا
چون فاعلیت مایشاء و حاکمیت مایرید و قاهریت بر رقاب و لایسئل
عما یفعل و شریک الباری بودن جبار و طواغیت نه معطلی است که
بر هیچ شریعت و دین و مذهب و کتابی فضلا از دین قویم اسلام
و خاصه بر مذهب امامیه لباس مشروعیتش توان پوشانید و اعانت بر این
بت برستی بنص ایات و اخبار سابقه را چه بمساعدت و همدمستی
بافراغنه و ظالمین باشد و یا بسکوت و ترک نصرت و خذلان حق
بصورت اعانت بر حفظ دین و بحساب تورع و احتیاط از شبهات
بخرج توان داد لهذا در این جزء زمان که بحمد الله چشم و گوش
ملت باز و باین امراض مزمنه مهلکه نوع پی برده ازدای از این
استعبادات را اندکی بر خورده اند انشاء الله تعالی هر دورشته استبداد
دیخی بی اثر خواهد بود و بلکه بمقتضای حدیث ماثور يعرف الرجال
بالحق لا الحق بالرجال که مفادش از مستقلات عقلیه و موجب تمامیت
حجت و عدم معذوریتست این ظالم برستی چه بهمدستی باشد یا بعدم

موافقت در سلب صفات خاصه الهیه عز اسمه از ظالمین علی کل تقدیر
کاشف از مکنونات سرائر و این تقابل حق و باطل فی الحقیقه محک
امتحان است قال عز من قائل احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا
امنا وهم لا یفتنون ولقد فتنا الذین من قبلهم فلیعلمن الله الذین
صدقوا و لیعلمن الکاذبین

(سیم) قلع شجره خیشه شاه برستی و ترویج علم و دانش
و مرجعیت امور نوعیه را تابع لیاقت و درایت قرار دادن و ریشه
چپاول و مملکت فروشی شاه پرستان را بر انداختن است و بالضروره
تا شجره ملعونه استبداد برقرار و بنیان استعباد در مملکت استوار است
سلب این قوه و تبدیلیش بعلم و دانش از محالات و مادامیکه حقیقت
سلطنت و ولایت بر حفظ و نظم و بمنزله شبانی کله بودن آن بواسطه
شدت انهماک در هوای برستی بر شخص سلطان مجهول و سلطنتش را
عبارت از مشارکت با ذات احدیت عزت کبریائه در ممالکیت و قاهریت
و فاعلیت مایشاء و عدم مسئولیت عما یفعل پندارد و عدم تمکین
امت را از این مقهوریت وجد در تخلص رقابشان از این عبودیت را
یاغیکری و مساعدت بر این فرعونیت را دولتخواهی شمارد لا محاله
براستیصال دسته اولی که بکمائش یاغی دولتند و نفوذ دادن بفرقه ثانیه
که دولتخواهشان پنداشته همت نکارد موجبات ترقی و نفوذ و سر جمعیت
نوعیات مملکت فقط باظهار شاه برستی منحصر و سلطیان و رعیت
بواسطه افساد و چپاول شاه پرستان از همدیگر مستوحش و متفرو و مهربه
سلطنت بازیچه این چپاول چپان غارت گر خواهد بود شخص سلطان
در زاویه اختفاء و خوف و نزوی و همش با عدم ملت و تخریب مملکت
مصرف و از لذت سلطنت و بسط عدل و آباد کردن مملکت و محبوبیت

در قلوب ملت محروم و از ذکر خیر و همسری با سلاطین جهان بی بهره
و آلت چپاول غارت کران و بدنام علمیان است و بلکه بنص مجرب
الملك يبق مع الكفر ولا يبق مع الظلم که برهانش ظاهر و عیاناً هم
مشاهد و محسوس است و صریح فرمائشات حضرت سید اوصیاء
علیه و اله افضل الصلوة والسلام در طی فرمان تفویض ولایت مصر
بملك اشتر و خطبه مبارکه صادره در بیان حقوق والی و رعیت بر
همدیگر که سابقاً نقل شد بقاء و دوام ملك و دولت باتحاد والی با رعیت منوط
و اجتناف استیثارات و ظلم و لایق باقرض عاجل مؤدی و حتی برپا بودن
سموات را هم در طی اخبار ما توره دیگر بعد الهی جلّت عظمته اسناد
فرموده اند الی غیر ذلك و بمقتضای این اخبار و بحکم ضرورت و تجربه
و برهان و اعتبار اسباب زوال نعمت و انقراض سلطنتش را هم باین ارتکابات
ظالمانه و مساعدت با غراض و حشیان شاه پرستان بدست خود فراهم
و جز چند صباحی با چنین حال پلید اشد از شب اول قبر زید تمتعی نخواهد یافت
سنة الله فی الذین خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلاً الی آخر الابد
لن تجد بخت النصر و فحاک و چنگیز و تیمور و زید مشهور و بیدنامی و لغت
مذکور و از اظهر مصادیق آیه مبارکه خسر الدنيا والاخرة ذلك هو
الخسران المبین خواهد بود و با جملة علاج این قوه خبیثه مملکت ویرانه ساز قبل
از قلع اصل شجره ملعونه استبداد تمتع و چون مسلمانان باخبار غیبی پیغمبر
و امامشان که فرمودند لتأمرن بالمعروف و لتنهين عن المنکر او لیسلمن علیکم
شرارکم فیسومونکم سوء العذاب بواسطه اهل این دو وظیفه
مهمه شرعی که بنص اخبار از دعائم و مبانی اسلام اندم از چنان
سعادت و حظی که سلطانسان بصرافت طبع خود و باقتضای مسلمانان
و یا فطرت انسانی از مقام انا ربکم الاعلی نازل و بهمان اغتصاب مقام

ولایت قناعت و از اغتصاب رداء کبریائی انماض و ازادی خدادادی
ایشان را و اگذارد و از تحکّمات خود سرانه رفع ید کنند محرومند
و استنقاذ حریت و حقوق مقصوبه و جلو گیری از تحکّمات و ترتیب
موجبات حفظ استقلالشان بغیرت دینی و اتفاق ملی و ترک تهاون
خودشان در امر بخود همین معروف و نهی از همین اعظم منکرات
منوط و با آنکه توانی از رقت فخره هم ترقی و بعبودیت کفره العیاذ
بالله تعالی منتقل خواهند بود لهذا امید است که این آخرین
نفس را بعون الله تعالی و حسن تائیده از دست ندهند تهاون در این
امر بمعروف و نهی از منکر را بیش از این رواندارند اساس عدل
را که موجب بقاء ملك است اقامه و بنیان ظلم را که مایه انقراض است
منهدم سازند رقاب و حقوق مقصوبه ملیه را استنقاذ و ریشه شاه پرستی
که سلسله جنیان تمام خرابیها است از مملکت براندازند لذت عدل
و احسان را بکام سلطان بخشانند و از مقام راه زنی و چپاول گری
و قصاب بشربودن ترقیش داده تخت سلطنتش بنشانند همینکه چند
صباحی حقیقت سلطنت و حلاوت معدلت و محبوبیت قلوب ملت را
ادراک و از عالم سبعیت و راه زنی بوادی انسانیت و مملکت داری
و نوع پروری قهراً قدم نهاد اگر از فطرت منسلخ نشده باشد
البته در رفع موجبات توحش و تنفر و قلع مواد تفرق از بذل مجهول
بی دریغ و دسته شاه پرستان و غارت کران مفسد را بالطبع بخود را
نخواهد داد انشاء الله تعالی و لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
(چهارم) علاج تفریق کله و ترتیب موجبات اتحاد است
و این مطلب چنانچه از فرمائشات برهانیه حضرت سید اوصیاء علیه و اله
افضل الصلوة والسلام که سابقاً نقل شد مستفاد و برهاناً هم از بدیهیات

است نه تنها حفظ حریت رقاب و صیانت حقوق ملیه از اغتصاب
و منع تعدیات اشخاص و دفع تجاوزات کرکان ادبی خوار بران متوقف
و فائده اش فقط منحصر در این امور است بلکه حفظ تمام موجبات
شرف و نوامیس دینیه و وطنیه و استقلال قومیت و عدم وقوع در آشد
از محنت بنی اسرائیل الی غیر ذلک همه بر این اتحاد کلمه و عدم تشتت آراء
و مختلف نشدن اهواء مترتب و از این جهت است که در شریعت
مطهره در حفظان و رفع موجبات اختلاف و تفرق این همه اهتمام
فرموده اند و حتی از حکمتهای منصوصه برای تشریع جمعه و جماعت
که هر شبانه روزی پنج مرتبه مسلمانان در عبادات با هم مجتمع و از
حال یکدیگر با خبر شوند همین حفظ اتحاد در اخبار و اراده منصوص
است و همچنین تحریر بر سائر اجتماعات موجب الفت و تحجب و ترغیب
بضیافتهای بی تکلف و احسانهای بی منت و عیادت مرضی و تشییع
جنائز و تعزیت مصاب و معاونت بر قضاء حوائج و اجابت خواهش
و عفو و صفح از زلات و نسخ از و آء و رهبانیت و تحریم نیمه و ایذاء
و قتل و فساد الی غیر ذلک از تشریعات راجعه باینستحکام اتحاد
و الفت و دفع و رفع منافرت تماماً برای حفظ این حصن حصین
امست و بلکه شدت اهتمام شارع مقدس در تهذیب از اخلاق رذیله
خود خواهی و نفس پرستی بمراتب و در جانش و تخلق بمواسات و ایثار
و نحو ذلک همه برای استحکام مبانی اتحاد و قلع و قمع مواد تفرق است چه
بالضروره مبداء تفرق کلمه و تشتت اهواء و اختلاف آراء بهمان رذیله
خود خواهی و نفس پرستی و حرکت بر طبق اغراض شخصی و تقدیم
و تحکیم آنها بر مصالح و اغراض نوعیه منتهی است و مادامیکه این رذائل
و ملکات بهمیه مالک اختیار و خود پسندی و نفس پرستی در کار

و مبادی مواسات و ایثار و لا اقل گذشت از اغراض شخصی و تقدیم
نوعیات بر آنها عند الدوران در نفوس متمکن نباشد حفظ این
حصن حصین از محالات و هر دم رخنه جدید متسبی پدیدار گردد
سبب صفات خاصه الهیه عزاسمه از طواغیت منافی اسلامیت و قرآن
بشمار آید ظلم پرستی حمایت و حفظ دین خوانده شود حریت
موهوبه الهیه عزاسمه علاوه بر مظلومیت و اغتصاب لباس اباحه
مذهبی پوشید و موهومه موسوم کردند مساوات احکامات
باغاصیین حریت و حقوقشان بصورت رفع امتیاز قیام بین اصناف
مختلفه الاحکام جلوه کند مغالطه و تمویهات معویه و عمر و عاص
در نسبت قتل عثمان رسید اوصیاء علیه و اله افضل الصلوة والسلام
بواسطه شهادت در رکاب مبارکش تجدید و خونریزیهای چنکیزی
و سائر شنائع ظالمانه ناشیه از همدستی در استعباد رقابت بعدات
و حقوق شرعیه طلبی و حریت و رفع ظلم خواهی ملت مظلومه منتسب
کردد الی غیر ذلک پس اولین وظیفه که بعد از رفع جهالت امت
و تشریح حقیقت استبداد و مشروطیت و مساوات و حریت فریضه
ذمت دعاة حریت و توحید و حماة دین و وطن و ترقی خواهان نوع
است بذل جهد و صرف مهیجه در تهذیب اخلاق امت است از این
رذائل ملکات و قلع مواد خبیثه خود پسندی و نفس پرستی و غیر
ذلک از مبادی و تفرق کلمه و اختلاف آراء و تقدیم اغراض شخصی
بر نوعیات و تم مقاصد این باب و مقدمه مهمه در تحصیل حقیقت
اتحاد تشکیل انجمنهای تحیحیه علمیه و مرتب نمودن آنها است
از اعضاء مذهب رکامل در علم و عمل و اخلاق و نوع خواه ترقی
طلب و بادرایت و کفایت در حفظ جامعه اسلامی و احیاء رابطه

و میوه به من بعض جسمهای مبدیه در جماع در خود عرضی و در ور
کونی و هنگامه جوئی و مال مردم خوری و رفعت طلبی و اعمال
مرفوع غرض و مرض شخصی که منتیج عکس مقصود و موجب
رمدن و انصراف قلوب از اصل دخول در وادی اتحاد و استبداد
آیتست بمراتب اضروا امر از استبداد اصلی و موجب توسل و التیجای
ملت بان استبداد ملعون است در تخصیص از آنها و با کمال شوق و طیب
نفس بدان اسارت ملعونه رضادادن و بآن رقیبت بهیمیه از لاعلاجی
تن درد دادن و بالجملة غرض از تشکیل انجمنها و قرآن مجید و سائر
معظمت دینیه را بمادی نهادن و قسم یاد کردن رفیعید از اغراض
شخصیه و همدستی بر اعلاء کلمه اسلامیه و حفظ جامعه نوعیه و ترقی
دادن نوع است بعمل نه همدستی و مساعدت بر اغراض همدیگر
و صرف قلوب نوع عقلاء و بی غرضان از این داستان و از اوقات عقابیه
دوردهای بی درمان این باب همین دخول مغرضین و چپاول چیان
و کلاه برداران است در این وادی و این فرصت را غنیمت شمردن
و مهره کار را بدست خود گرفتن و باسم ملت خواهی ملت فلک زده
را بخاک سیاه نشاندن است همچنانکه عنوان شاه پرستی و سیله چپاول
شاه پرستان و اسم حفظ دین شبکه و دام از دسته صیادان است ملت
خواهی هم بهانه و دست او را از این دسته مردم و اغلب از تجارات
مستند بشنایع اعمال نان است قولاً مشروطه خواه و عملادر
استحکام مبانی استبداد از اغلب قوای ملعونه اقوی و از اعظم موجبات
تفرق کله و از تجار قلوب و بلکه ضررش بر این اساس سعادت از همه
بیشتر و سزاوار است در عداد همان قوای ملعونه معدود و عقلاء
ملت بر علاتش مقدم بر همه آنهاست گماشته بحکمتهای عملیه این باب

از فساد عظیم را بعونه تعالی مسدود سازند و بالجملة مبنی و اساس تفرق
و در اقامه وظائف نوعیه را جمعه بیئت جمعیه از صدر اول تا بحال
والی اخر الابد بهمین ارائه و اظهار غرض شخصی است بصورت
غرض نوعی و ابواب ان از حد احصاء خارج و بمقتضای اخبار وارده
در تفسیر آیه مبارکه قل هو القادر علی ان یبعث علیکم عذاباً من فوقکم
او من تحت ارجلکم او یلبسکم شیعاً یذیق بفضکم بأساً که بدعای
نبی رحمت صلی الله علیه و اله عذابهای آسمانی و زمینی نازل بر هم سابقه
از این امت مرفوع و بهمین تفرق و بهم افتادن و بأس و شدت و قتل
و نهب و هتک توامیس و سائر عذاب دینوی بهم دیگر چشاندن
تبدیل شده است مادی این اختلاف و افسادها چه مرکز استبداد
باشد یا شعبه استبداد دینی و یا شاه پرستان و یا سائر قوای ملعونه
و یا عنوان ملت خواهی را بهانه و دست او را نمودن الی غیر ذلک
از انچه منشأ تفرق و اختلاف و بهم افتادن است تماماً مادی عذاب
الهی عز اسمه اند بر این امت و علاج آن از دست علماء امت و عقلاء
و دایان ملت هم خارج و جز بتوبه و انابه و تضرع و ابتهاج و الحاح
و توسل و استشفاع از مظاهر رحمت صلوات الله علیهم علاج
نایذیر است ربنا اکشف لنا العذاب انا مؤمنون و اجمع علی التبی
کلتنا و علی الهدی شمانا بمحمد و اله الطاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
و اما علاج بقیه قوی ملعونه جز بقاع شجره خبیثه استبداد
و سلب فعالیت مایشاء و انتزاع قوای فعاله مقصوبه ممکن نکردد تا این
شجره ملعونه برقرار و اساس دل بنخواهانه حکمرانی استوار و قوای
فعالیه ملیه مقصوب است نه تعذیب و قتل و اسیر و حبس و استیصال
نفوس ایه و احرار و امجاد امت بحدی واقف و نه اغتصاب هدی

و دارائی ملت و صرف در سر کوبی خودشان بجائی منتهی و حالت
مملکت چنان است که شاعر از لسان جغد ساکن خرابه بجغد دیگر گفته
که ملک این است و همین روزگار زین ده ویران دهمت صد هزار
تاقانون جامع و وظائف تمام طبقات در مملکت مجری و عدم تفرقه بین
قوی و ضعیف در احکام قانونیه بخدی که لایطمع القوی فی باطله و لا
یأس الضعیف من حقه مستحکم نباشد زور کوئی اقویاء مملکت
بطبقاتهم برضعفاء بلاعلاج باشد تا قوای فعاله ملیه من المسالیه
والعسکریه و غیرها مغضوب و مالیه در تحت نظارت و کلاه ملت
از حیف و میل و صرف در مشتهیات شخصی و چاول شاه پرستان
مضون نباشد و عسکریه هم بواسطه کمال جهات و فرط غباوت
بولینعت خود که قاطبه ملتند نه غاصبین رقابشان ناشناس و از وظیفه
مقامیه خود هم که بنص مبارک سرور اوصیاء علیه و اله افضل الصلوة
والسلام حصون حافظه رعیت بودن است نه آلیت اعدا مشان
بخبر و در تحت ارادات طاغوتیه مسخر باشند البته جز صرف
قوای فعاله ملیه در شهوت و غضب رانی و سر کوبی و استیصال خود
ملت مترقب نباشد صدور حکم تحریم دادن مالیات باین ملاحظه
و همانا نوع عسا کر و اغلب عشایر و حشی ایران حتی از شامیان اتباع
معویه و یزید هم در بی ادراکی و غباوت کوی سبقت ربوده اند نه از دیانت
و مسلمانی بهره و نه از فطرت انسانی نصیب و نه از وطن و نوع
خواهی عرقی دارند و جز از نزاع قوی و سلب فعالیت بالکلیه بعونه
تعالی و حسن تأسیده علاج دیگری متصور نباشد و خوب است
بقیه همان رؤیای سابقه مرحوم آیه الله آقای حاجی میرزا حسین طهرانی
قدس سره را که متعلق بهمین رساله است ذکر و رساله بدان ختم کنیم

اول شروع در نوشتن این رساله علاوه بر همین فصول خمس
دو فصل دیگر هم در اثبات نیابت فقهاء عدول عصر غیبت در اقامه
وظائف راجعه ب سیاست امورات و فروع مرتبه بر وجود و کیفیات
ان مرتب و مجموع فصول رساله هفت فصل بود در همان رؤیای
سابقه بعد از آنچه سابقا نقل شد از تشبیه مشروطیت بشستن دست
کنیز سیاه از لسان مبارک حضرت ولی عصر ارواحنا فداه حقیر
سؤال کردم که رساله که مشغولش هستم حضور حضرت مطبوع است
یا نه فرمودند بلی مطبوع است مگر دو موضوع و بقرائن معلوم شد
که مرادشان از آن دو موضوع همان دو فصل بود و مباحث علمیه که
در آنها تعرض شده بود باین رساله که باید عوام هم منتفع شوند بی مناسبت
بود و لهذا هر دو فصل را اسقاط و بفصول خمس اقتصاد کردیم
و قد ختم بید مصنفه الفقیر الجانی محمد حسین الغروی
التأییدی من الواد المقدس الغری علی مشرفها
افضل الصلوة والسلام فی شهر
ربیع الاول سنة الف
وتلثمائة و سبع و عشرين

۱۳۲۷

من الهجرة المقدسه علی هاجر ها و اله افضل الصلوة والسلام

صفحه	سطر	خطا	صواب
۳	۱۶	قرن	قرن
۲۰	۲۱	چنین	چنین
۲۰	۲۲	د	د
۷	۷	جائزین	جائزین
۰	۰	سمند	سمندر
۴	۱	وا	وا
۰	۴	علیها	علیها
۵۰	۶	وسیلہ	وسیلہ
۵	۵	بوراشت	بوراشت
۰	۵	یابا تخاب	یابا تخاب
۰	۱۵	ز	از
۷	۴	دانند	داند
۰	۸	تصلطیہ	تسلطیہ
۰	۱۴	خط	خط
۰	۱۵	خط	خط
۰	۱۶	خط	خط
۰	۱۸	کشت	کشت
۹	۷	حد	چه
۰	۱۱	وصلاح	صلاح
۰	۱۲	اندر	اند
۱۱	۱۳	محدودیت	محدودیت
۱۳	۳	ودلت	ودولت

صفحه	سطر	خطا	صواب
۱۳	۱۵	خودا	خودرا
۰	۳	نبوءالعاص	بنو العاص
۰	۱۴	اشرائیل	اسرائیل
۰	۱۶	قهری	قهر
۱۶	۷	بانبو	بانبوی
۰	۱۸	رانده	رانده
۱۷	۳	دوران	دران
۰	۲۱	معید	مفید
۱۸	۲۳	مجب	موجب
۰	۱۲	فرمائی	فرمائی
۰	۲۲	او	و
۲۰	۱۱	نبوب	نبوت
۰	۱۷	یتولات	تیولات
۲۲	۲۲	فصل	افضل
۰	۲۳	تازه	تازه
۲۳	۱۷	برنجورده	برنجورده
۲۴	۹	استبدادینی	استبدادینی
۰	۰	روهم	راهم
۰	۱۴	واذا	واذ
۰	۲۰	بنوست	بنوعست
۲۵	۱۹	هویدا	هویدا است
۳۱	۱۱	بشیه	تشیه

صفحه	سطر	خطا	صواب
۳۱	۱۳	الوده باشد	الوده باشد
۳۳	۱۴	مازن	زمان
۳۵	۳	الی	والی
۰۰	۶	مقام والی	مقام والای
۳۸	۲۳	حرب	حرب
۳۹	۲۲	نقصه	نقطه
۴۱	۴	محدویت	محدویت
۰۰	۲۰	رقیب	رقیت
۴۲	۱۰	اکرمانی	ان زمانی
۴۳	۱۴	مشرّب بی ط	مشرّب بی ربط
۴۴	۹	اوله	اول
۴۶	۴	یا امن کا	ایا امن کان
۴۷	۱	ز نون	ازقانون
۰۰	۱۶	بعدی	بعد
۵۸	۱۴	شعودی	شعوری
۶۳	۱۱	بودن	بودند
۶۴	۱۰	بتول	تیول
۶۶	۳	وعز	وغرا
۰۰	۴	الدینهم	لدينهم
۰۰	۱۹	نقرات	فقرات
۶۹	۱۹	متکفلی	متکفل
۷۳	۸	بمعانیان	بمعانیان

